

EVANGELIZACIJA I SVEDOČENJE

POUKA ZA MLADE

April, maj, jun 2012

Sadržaj:

1. Značenje evangelizacije i svedočenja	4
2. Služba svakog vernika	13
3. Duhovni darovi za evangeilizaciju i svedočenje	22
4. Evangelizacija i svedočenje kao način života	31
5. Redosled u programu evangelizacije i svedočenja	40
6. Lična evangelizacija i svedočenje	49
7. Zajednička evangelizacija i svedočenje	58
8. Opremanje za evangelizaciju i svedočenje	67
9. Uključivanje u službu evangelizacije i svedočenja	76
10. Odogovor ljubavi	85
11. Neka i Crkva zna	94
12. Procena evangelizacije i svedočenja	103
13. Trajna služba evangelizacije i svedočenja	112

EVANGELIZACIJA I SVEDOČENJE, Grupa autora

Broj 2/2012.

Priprema:

Hrišćanska adventistička crkva, Odeljenje za subotnu školu

www.subotnaskola.org

Odgovara:

Igor Bosnić

Saradnica na ovom izdanju:

Tamara Babić

Izdaje:

TIP PREPOROD, Beograd

Za izdavača:

Dragan Pejovski,

11000 Beograd, Radoslava Grujića 4

Tabele zalaska Sunca priprema mr Radomir Grujić

Štampa:

»Preporod«, Beograd, 2012.

Tiraž: 350

Kako da dobijete najviše iz biblijske pouke za mlade

Činjenice koje treba da znate

Biblijske pouke za mlade zasnovane su na uverenju da je Božja reč sila koja menja i da je grupno proučavanje važan način dobijanja te sile. Svrha biblijskih pouka za mlade je da se mladim adventistima sedmog dana pruži sredstvo za predano proučavanje zajedničkih tema o kojima će moći da razgovaraju svake sedmice u subotnoj školi. Mnogi koji proučavaju biblijske pouke za odrasle otkrivaju da ovo izdanje za mlade obogaćuje proučavanje biblijskih pouka jer one obrađuju iste teme i zato mogu da posluže kao dodatno gradivo.

Četiri stotine mladih adventista učestvuje u pisanju biblijskih pouka za mlade svake godine. Široki izbor i povremeno ponavljanje sadržaja odražava veliku raznolikost njenih pisaca širom sveta i kako oni pojedinačno doživljavaju temu koju proučavaju. Štampa se oko 70.000 primeraka biblijske pouke za mlade.

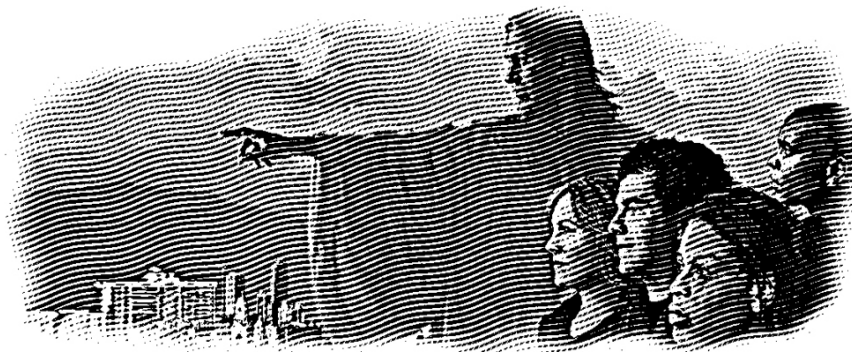
Smernice za proučavanje

1. U molitvi otvorite svoj um za vođstvo Svetog Duha dok proučavate.
2. Biblijski izvori na kojima se zasniva pouka za određenu sedmicu štampani su boldiranim slovima u delu pouke nazvanom »Logos«. Pročitajte sve tekstove.
3. Biblijski izvori za određenu sedmicu obično su podeljeni na delove na stranicama »Logosa«. Pri proučavanju ovih delova pažljivo pročitajte biblijske tekstove koji se nalaze pored naslova pre nego što pročitate komentare ispod tih naslova.
4. Čitajte druge delove tokom sedmice sa stanovišta koje ste stekli na temelju ličnog proučavanja biblijskih tekstova.
5. Imajte na umu ciljeve pojedinih delova biblijskih pouka:
 - »Uvod« – oblikovan tako da podstakne vaše interesovanje i usmeri razmišljanje na temu sedmice.
 - »Logos« – vodič za direktno proučavanje biblijskih tekstova za tu sedmicu.
 - »Svedočanstvo« – stavovi Elen Vajt u odnosu na temu pouke.
 - »Dokazi« – pristup pitanjima koja su postavljena u pouci s istorijskog, naučnog, filozofskog ili teološkog stanovišta.
 - »Primenam« – kako da misli izložene u pouci primenite u svakodnevnom životu.
 - »Mišljenje« – lični stavovi u odnosu na pouku, a svrha je da podstakne na dalje razmišljanje i razgovor.
 - »Istraživanje« – obaveštava čitaoca o mnoštvu podsticajnih, kreativnih načina za istraživanje teme sedmične pouke.

Biblijske pouke za mlade i Crkva: Biblijska pouka za mlade je odobrena od strane Generalne konferencije. Ona podržava verovanja Crkve adventista sedmog dana. Ipak, njen sadržaj ne treba smatrati službenim izjavama crkve.

Pouka 1

od 31. marta do 6. aprila 2012.

Definisanje evanđeoskog rada i svedočenja

»Idite dakle i naučite sve narode krsteći ih va ime oca i sina i svetoga Duha, učeci ih da sve drže što sam vam zapovedao; i evo ja sam s vama u sve dane do svršetka veka«
(Matej 28,19.20).

Još pre nego što sam ušla u svoju kabinu sa poslednjim od mladih kampera koji su upravo oprali zube, čula sam njihove glasove kako ponavljaju jutarnji stih sa mojim kolegom: »Nego Gospoda Boga svetite u srcima svojim. A budite svagda gotovi na odgovor svakome koji vas zapita za vaše nadanje. S krotošću i strahom...« (1. Petrova 3,15). Nekoliko trenutaka pre nego što sam ih okupila na jutarnje bogoslužje, iste reči su silazile sa mog jezika.

Dok moji štićenici u koloni, predvođeni mojim kolegom, odlaze u kape-lu, ja krećem uzbrdo prema konjušnici. Stih mi se još uvek vrzma po glavi, stišava se i konačno uranja tamo gde se skrivaju teška pitanja. Da li sam ja dostojna da budem instruktor mladima, svedok Njegove ljubavi i nade? Da li sam spremna da odgovorim, ponizno i sa strahopoštovanjem, bilo kojoj osobi koja me pita zašto imam ovu nadu? Kako uopšte mogu ja, tako obična osoba, uputiti nekog pojedinca na ispunjenje njegovih ili njenih čežnji u Hristu?

To zaista nije nemoguće, iako našoj mašti izgleda kao preveliki zadatak. Hristos nam kaže: »Podignite oči svoje i vidite njive kako su već žute za žetvu« (Jovan 4,35). Svakodnevno smo okruženi ljudima kojima treba prići, dok se neprijatelj duša protivi svakom našem koraku. Možemo biti i te kako obeshrabreni, zbunjenog srca, kad vidimo da čak ni članovi naše porodice ne znaju ništa o Božjoj beskrajnoj ljubavi.

Međutim, Petar nas ne poziva da promenimo svet odjednom. On nam kaže da prvo napravimo mesta za Hrista u svom srcu, da Ga tražimo, da dopustimo Njemu da otpočne to delo. Mi treba *da budemo spremni*, voljni, prilagodljivi u Njegovim rukama. Mi treba da delimo svoju nadu, oduševljenje i radost u Gospodu. Treba da delimo sa drugima razloge za svoje nadanje i radosnu vest o Hristovoj žrtvi i Očevoj ljubavi. Treba da svedočimo svakome ko želi da zna, svakome ko traži, svakome koga muče takva pitanja.

Deca se, uz smeh, upravo uspinju putem, dolazeći na čas jahanja. Moj saradnik predvodi kolonu učenika. To je prijatelj kome je potrebna podrška. Hristos je stavio svoj žar i nadu u nas. On je preduzeo prvi korak. Hoćete li Ga slediti?

On je preduzeo prvi korak. Hoćete li Ga slediti?

Emili Not, Sent Džonsberi, Vermont, SAD

Ljudi su Božje oruđe (1. Korinćanima 4,1-2; 2. Korinćanima 4,7)

Bog može da nam se obrati na različite načine. U nekim slučajevima, On govori direktno i čujno velikom broju ljudi (2. Mojsijeva 20,1). Ili, može da se obrati pojedincima nasamo, kao u slučaju Enoha (1. Moj. 5,22), patrijaraha (1. Moj. 12,1; 26,2; 28,10-13) i Mojsija (2. Moj. 3,4). Ipak, izgleda da Bog najčešće govori preko ljudi. Možda ne mislite da su ljudi baš najbolji posrednici za prenošenje božanskih poruka, s obzirom na naše slabo pamćenje i sklonost da iskrivimo smisao. Međutim, apostol Pavle nagoveštava da Bog govori preko nas ljudi upravo zato što smo slabi i nesavršeni – »zemljani sudovi«, kako on kaže – pri čemu naša slabost naglašava Božju snagu (2. Korinćanima 4,7).

Kako je sve počelo (1. Mojsijeva 12,1-4)

Ova kosmička igra »pokvarenih telefona« proteže se unazad sve do Avramovog vremena. U 12. poglavlju 1. Knjige Mojsijeve Bog poziva Avraama (u to vreme Avrama) da napusti svoj udobni život u središtu Mesopotamije kako bi Ga sledio na putovanju kroz divljinu bez nekog posebnog odredišta. Zašto? Bog objašnjava: »Učiniću od tebe velik narod... i ti ćeš biti blagoslov... i u tebi će biti blagoslovena sva plemena na zemlji« (stihovi 2 i 3). Avramovi potomci dobili su jedinstven zadatak – da blagoslove sve porodice (»plemena«) na zemlji. Oni (koji su, naravno, postali jevrejski narod, između ostalih) bili su sredstvo preko koga će svet postati svestan božanske blagodati. Bog će govoriti njima, a oni će govoriti svetu.

**Svedočenje nije
bilo toliko projekat
ili program, koliko
stil života**

Crkva preuzima baklju (Dela 1,1-8)

Zapovest da se dosegne čitav svet ponovljena je u Mateju 28,19.20. Poziv prvobitno upućen Avramu i njegovim potomcima proširen je kako bi obuhvatio i neznabošce. Sada, u 21. veku, mi treba da nastavimo ono što je Avram započeo – da budemo blagoslov svetu tako što ćemo prenositi Božju poruku. Knjiga Dela apostolska predstavlja izveštaj o tome kako se prva Crkva prihvatila tog zadatka, počevši u Jerusalimu (Dela 2) i završivši čak u Rimu (Dela 28).

Ta knjiga je puna izvrsnih propovedi i herojskih podviga apostola u lečenju i isterivanju demona. Međutim, ispod sve te veličine naslućuje se odvijanje jednog više ovozemaljskog, a ipak moćnog dela. To je jednostavno priča o ljudima koji razgovaraju sa drugima dok putuju (8,26-39), okupljaju se u kućama (10,24-48), sastaju na obalama reke (16,13) i filozofiraju u sudskim i zakonodavnim dvoranama vladara (17,16-34). Sledbenici Puta (kako su nazivali hrišćane) jednostavno nisu mogli da se zaustave (4,20). *Morali su da go-*

vore. Svedočili su u najnezgodnijim i najneobičnijim prilikama, kao što je bila ona neposredno nakon zemljotresa koji je uzdrmao i otvorio zatvorska vrata (16,25-32), pa čak (što je interesantno) na zasedanju rimskog suda (25; 26).

Ključna reč je *strast*. Pošto su osetili kako sila Svetog Duha pulsira u njima, prvi hrišćani bili su pokrenuti da šire vest na skoro nesmotren način, izlažući se opasnosti. Oni su nesumnjivo imali slobodnu volju, ali čitajući Dela apostolska stičemo utisak da Bog osvaja ljude i zapošljava ih kao oruđe u svojoj misiji. Svedočenje nije bilo toliko projekat ili program, koliko stil života, ne-prekidno objavljivanje Božje dobrote.

Kako izgleda uključiti se (2. Korinćanima 5,20; Efescima 4,1.2; 6,20)

Biblija sadrži brojne motive koji prikazuju način života božanskog poslanika. Jedan od Pavlovih uobičajenih motiva je *ropstvo*. Više puta on opisuje sebe kao slugu ili roba Isusa Hrista (Rimljanima 1,1; Galatima 1,10; Filibljanima 1,1). Ova slika ukazuje na potpuno potčinjavanje, kompletno »uranjanje« u Božje delo. Rob gubi svoj identitet u odnosu na volju gospodara do te mere da gospodar postaje taj po kome se rob definiše. Robovi nemaju drugu svrhu osim da služe svog gospodara. Premda je ova metafora za hrišćanski život nesavršena jer se robovi retko dobrovoljno pokoravaju dok hrišćani to radosno čine, ona je ipak od koristi u dočaravanju sveobuhvatne prirode Hristovog poziva na svedočenje. U potpuno doslovnom smislu, niko ne može biti »povremeni« evanđelista. Hristos zahteva sve naše vreme i svu našu energiju.

Robovi... a ipak carskog roda (2. Korinćanima 5,20; Efescima 6,20)

Kao Hristovi svedoci, mi smo Njegovi ponizni robovi. Ipak, u isto vreme smo i Njegovi visoki predstavnici u carskoj misiji. U 2. Korinćanima 5,20 Pavle kaže za sebe i svoje saradnike: »Mi /smo/ poslani /kao ambasadori/ mesto Hrista, kao da Bog govori kroz nas«. Ova slika, preuzeta iz grčko-rimske diplomatije, postavlja Pavla – i, šire gledano, sve nas – na položaj velike odgovornosti.

Uloga ambasadora je da bude glas kralja ili da predstavlja vladara. Ambasador govori *sve što bi*, i *samo ono što bi* i sam vladar rekao. U tome ne može biti varanja i dvosmislenosti. Kao što robovi gube identitet postavši vlasništvo svojih gospodara, tako i ambasadori gube lični identitet zauzimajući mesto svojih gospodara. Kada hrišćani preuzmu ovaj položaj, njihov jedini cilj je da proslave Hrista, iznoseći Njegovu poruku precizno i u potpunosti.

ODGOVORITE

1. Kako se vi osećate kao Božji glasnogovornik? Počasćeno ili slomljeno? Zašto?
2. Da li ste toliko posvećeni misionstvu da biste se mogli nazvati njegovim robom?
3. Kada svedočite nehrišćanima, da li govorite o Bogu ili za Boga?

Endi Bloser, Lensing, Mičigen, SAD

»Um mora biti aktivan kako bi pronašao najbolja sredstva i načine da se dopre do ljudi koji su blizu nas... Mi često dopuštamo da nam promaknu prilike koje smo mogli iskoristiti i odlazimo da radimo u udaljenim mestima gde ima manje nade na uspeh. Tako naše vreme i sredstva mogu biti izgubljeni na oba mesta.«¹

»Ima mnogo duša koje u tajnosti žude za svetlošću, sigurnošću i snagom koja prevazilazi ono što su sami u stanju da dosegnu. Za njima treba tragati i raditi strpljivo i uporno. Tražite pomoć od Gospoda u usrdnoj molitvi... Neka Njegova ljubav koja omekšava srca i Njegova obilna blagodat poteknu sa ljudskih usana. Ne morate iznositi doktrinarne istine ukoliko vas ne pitaju o tome. Ali uzmite Reč, i sa nežnom, čežnjivom ljubavlju prema dušama, pokažite im Hristovu dragocenu pravdu, ka kojoj i vi i oni morate doći da bi bili spaseni.«²

»Hristos nije rekao svojim učenicima da će njihovo delo biti lako. On im je otkrio veliki savez sila zla koje su ustale protiv njih... Međutim, neće biti ostavljeni da se sami bore. Uveravao ih je da će biti s njima; i ako verom budu išli napred, koračaće pod zaštitom Svemogućega... On je... uzeo na sebe odgovornost za njihov uspeh. Sve dok budu slušali Njegovu reč, sve dok budu radili zajedno s Njim, neće doživeti neuspeh.«³

»Povedimo računa o svojim rečima. Govorimo u veri i imaćemo veru. Nikad se ne prepuštajte obeshrabrujućim mislima kad je reč o Božjem delu.«⁴

»Dobro seme koje je posejano može jedno vreme ležati u hladnom, svetovnom, sebičnom srcu, ne pokazujući da se ukorenilo... Mi ne znamo šta će u našem životnom delu napredovati, ovo ili ono... Mi treba da radimo svoj posao prepuštajući rezultate Bogu.«⁵

ODGOVORITE

1. Šta mislite da bi se moglo ili trebalo uraditi u oblastima »nepristupačnim za jevanđelje«?
2. Poznajete li neku osobu koja, iako možda zna za Boga, ne poznaje Njegovu ljubav? Koje male korake možete preduzeti da biste toj osobi pokazali Njegovu ljubav?

Johana Nilsen, Takoma, Vašington, SAD

1 *The Acts of the Apostles*, p.443.

2 Isto, str.442.

3 *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, str. 19.

4 *Evangelizam*, str. 663.

5 Isto, str. 64.

Nije bilo ničeg neobičnog u vezi sa Petrom i Jovanom. Oni su bili obični ribari, nevični pravničkoj veštini polemisanja, nenaviknuti na javni govor. Nisu se pokazali ni kao naročito hrabri. Kada je Isus bio uhapšen, pobjegli su, a Petar je čak negirao da Ga uopšte i poznaje. Ipak, nakon Isusovog povratka na nebo, vidimo ove obične ljude kako stoje u tremu hrama objavljujući poruku o Hristu.

Šta se dogodilo ovim ribarima što ih je navelo da posvete svoj život proповедanju jevanđelja? Odgovor koji su oni sami dali onima koji su ih ispitivali bio je jednostavan: »Mi ne možemo ne govoriti što vidismo i čusmo« (Dela 4,20). Petar i Jovan su posedovali tako čudesno znanje da nisu mogli da ne govore o tome. Reč *evangelizam* potiče od latinske reči »evagelium«, što znači »dobra vest« a vest koju su Petar i Jovan morali da objave bila je zaista dobra! Bog nas voli i ima plan kako da nas spase.

Evangelizam počiva na svedočenju.¹ Učenici su bili željni da podele ono što su čuli i videli. Verodostojnost naše poruke potiče od našeg ličnog iskustva sa onim o čemu svedočimo. Učenici su mogli da šire radosnu vest o Hristu jer su doživeli Njegovu ljubav prema njima. Njihova radost zbog otkrivenja Božje ljubavi bila je tako velika da je nisu mogli zadržati za sebe. Za njih je to bila prednost što tu istu radost mogu preneti drugima, govoreći im o onome što je Bog učinio i što će učiniti za njih.

To se nije promenilo ni do dan-danas, niti je postalo manje važno. Još uvek ima onih koji nisu prihvatili Hristovo spasenje, i naša je prednost što možemo da im govorimo o Očevoj ljubavi i otkupljenju koje nam On donosi. »Kao što stoji napisano: kako su krasne noge onih koji donose glas za mir, koji donose glas za dobro!« (Rimljanima 10,15).

**Bog nas voli i
ima plan kako
da nas spase.**

RAZMISLITE

1. Kako još možete da širite dobru vest jevanđelja? Razmislite o programima pružanja pomoći siromašnima u koje se možete uključiti ili o uslugama koje možete pružiti u svojoj zajednici.
2. Srž evanđeoskog rada je govornikovo lično iskustvo. Pomislite kako ste se osećali kad ste prvi put saznali za Isusa, i na ono što je On od tada učinio u vašem životu. Molite Boga za priliku da to podelite sa nekim.

Ešli Mejer, Altamont, Njujork, SAD

1 A. B. Simpson, *The Spirit – Filled Church in Action: The Dynamics of Evangelism From the Book of Acts*, pp. 49,50.

»Idite«, »misionirajte« i »svedočite«. Kada se ove reči spomenu, iskrsavaju prizori kao što je stajanje na improvizovanoj govornici i propovedanje. Propovedanje je važan oblik misioniranja. Međutim, to nije jedini način da se svedoči. Baš kao i u slučaju »pravog« zaposlenja, ima mnogo oblasti koje možete izabrati. Kroz školovanje i praktično iskustvo mi počinjemo da uviđamo šta nas interesuje i u kojoj vrsti okruženja možemo da radimo. Na isti način, možemo otkriti koje oblasti misioniranja odgovaraju našim sposobnostima.

Neko može svedočiti kroz pesmu ili tako što će voditi pouku subotne škole. Ja nisam javni govornik, ali volim da pevam. Znam da Bog preko pesme koristi moje talente da drugima pokaže svoju dobrotu. Isto tako, neko može

Misionstvo je naučiti kako da se ponašate prema drugima na način koji vam omogućava da doprete do njih.

svedočiti kroz službu. Biti deo zajednice predstavlja blagoslov za vas i one koji vas okružuju dok svojim postupcima pokazujete Božju ljubav prema njima. Bez obzira šta činite da biste svedočili, nastavite da se molite da vas Bog vodi stazom koju On želi da sledite.

Ono što je važno za misionstvo jeste da naučite kako da se ponašate prema drugima na način koji vam omogućuje da doprete do njih, čak i ako to podrazumeva napuštanje sopstvene zone udobnosti. Mi moramo širiti Božju ljubav preko talenata koje nam je On dao. Misioniranje u početku može izgledati teško, ali je veoma važno istrajati uprkos teškoćama. Evo nekih koraka koji će vam pomoći da naučite uspešno da misionirate:

Prvi korak. Otkrijte darove koje vam je Bog dao.

Drugi korak. Upotrebite te darove da biste svedočili za Njega.

Treći korak. Ostanite usredsređeni na Boga umesto na sebe, jer bez Njega ste niko i ništa.

Četvrti korak. Ostanite povezani sa Bogom i molite se da vas On upotrebi svakog dana.

Čak i ako bude teško, i ako budete pravili greške, imajte na umu da su Bog i Njegova poruka ono što je zaista važno. Kroz Hrista, mi možemo dosegnuti svet i biti uvereni da će mnogi biti spremni za skori povratak našeg Spasitelja.

ODGOVORITE

1. Koje darove vam je Bog dao da biste mogli da svedočite za Njega?
2. Setite se situacije u kojoj vas je, po vašem mišljenju, Bog uspešno upotrebio da svedočite za Njega. Šta možete naučiti iz te situacije?

Jasmina Doram, Rouzvil, Kalifornija, SAD

Dela apostolska su kolaž priča o pionirima misionstva – prvim muškarcima i ženama koji su istupili i prihvatili »nebeski opis posla« koji nam je Hristos dao (Matej 28,19.20). Postoji jedan sastojak koji povezuje sve te priče. To je nit koja bi, ako bi se uklonila, učinila da se celo »tkanje« rasplete. Kao oni koji su primili Hristov nalog, mi moramo prepoznati taj sastojak da bismo mogli odgovoriti na poziv da budemo Njegovi svjedoci.

Isus je rekao svojim učenicima za tu nebaš-tako-nevidljivu nit neposredno pre svog povratka na nebo: »Nego ćete primiti silu kad siđe *Duh Sveti* na vas; i bićete mi svjedoci... tja do kraja zemlje« (Dela 1,8). Dakle, to je to: dve reči koje imenuju izvor sile za sve ono što mi činimo

**Planovi, programi
i metode nisu ono
što će konačno
završiti Božje delo.**

u Hristu – *Sveti Duh*. Nemoguće je razmatrati temu svedočenja i misioniranja, a da najpre ne utvrdimo odakle potiče naša sila. Sveti Duh je tako važan deo svedočenja da je Isus rekao svojim učenicima da čekaju na krštenje Svetim Duhom pre nego što započnu svoj misionarski rad (Dela 1,4). Sam Isus nije započeo svoju javnu zemaljsku službu sve dok se Sveti Duh nije spustio na Njega (Matej 3,16.17). Mi isto tako moramo primiti krštenje Svetim Duhom da bi Hristos mogao da nas upotrebi i da bismo bili moćni svjedoci za Njega.

Denis Smit ukazuje na to da je Crkva adventista sedmog dana godinama trošila ogromnu količinu vremena i novca na »planove, programe i metode da bi objavila Hrista svetu«. Iako planovi, programi i metode mogu biti uspešno sredstvo svedočenja, ovaj autor nas podseća da te stvari nisu ono što će konačno završiti Božje delo. On piše: »Božji Sveti Duh će završiti Božje delo – Božji Duh koji govori i služi preko Duhom ispunjenih ljudi i žena.«¹

Dok budemo proučavali o misioniranju i svedočenju tokom ovog tromesečja, imajmo na umu da je Sveti Duh taj koji pridobija duše za Hrista. Mi smo samo oni koji će preneti radosnu vest o spasenju izgubljenim dušama. To je naša misija, opis našeg posla. Mi treba samo da posegnemo i zatražimo ga u sili Svetog Duha.

ODGOVORITE

1. Da li ste ikad bili uključeni u misionarske »planove, programe i metode« kojima je nedostajao Sveti Duh? Kako ste se zbog toga osećali?
2. Zbog čega je Sveti Duh tako suštinski deo misioniranja i svedočenja?

Dženifer Kalhun, Harpers Feri, Zapadna Virdžinija, SAD

¹ Denis Smit, *40 dana: molitve i posvećenje*, str. 65 orig.

ZAKLJUČAK

Iako svedočenje o Isusu može biti osmišljen čin, najuspešnije svedočenje nastaje kao posledica odnosa sa Bogom, a ne unapred donete odluke da se govori o Njemu. Mnogi hrišćani, uključujući možda i vas, postaju nervozni i uplašeni kada razmišljaju o tome da treba da svedoče. Pomisao na izlaganje pred drugima, posebno nepoznatim ljudima, može izazvati veliki strah, koji ponekad dovodi do izbegavanja takvih situacija. A zapravo, jedini strah koji bi trebalo da gajimo jeste strah da ne postanemo ravnodušni prema svom Bogu punom ljubavi i Njegovom Sinu. Ako stupamo pred Boga na početku svakog dana i gradimo odnos sa Njim, ako smo stalno svesni Njegovog prisustva i ljubavi, zapazićemo u svakodnevnim događanjima kako nas Bog blagosilja, vodi i čuva. Tada, zbog načina na koji živimo, svaki dan postaje svedočanstvo koje na prirodan način možemo podeliti sa svakim koga sretnemo. Malo je ljudi koji su rođeni za to da drže javne evangelizacije. Međutim, na kraju ovog života shvatićemo da smo svi bili evanđelisti, iako možda nismo toga bili ni svesni, iako možda nismo izgovorili nijednu reč.

RAZMOTRITE

- Nacrtajte mapu svog uticaja. Poređajte imena po grupama. Možete ih rasporediti u koncentričnim krugovima koristeći različite boje za prijatelje, članove porodice, kolege, školske drugove, poznanike, prijatelje prijatelja, itd. Osim svog pamćenja, poslužite se listom prijatelja na društvenim mrežama (kao što su Fejsbuk, Twitter, itd.) da biste otkrili i zabeležili širinu svog uticaja.
- Zamolite četiri ili pet pouzdanih prijatelja da vas okarakterišu u pogledu duhovnih darova. Možete im napraviti obrazac za popunjavanje. Kažite im da želite da znate koje jake strane oni vide u vama, koje možda niste u stanju sami da sagledate. To bi vam moglo pomoći da svedočite za Isusa na najbolji mogući način.
- Napišite kratku priču o tome šta je Isus učinio za vas. Neka ne bude duža od dve strane. Zapišite suštinu svog ličnog iskustva sa Njim. Stavite je na mesto na kom ćete moći često da je vidite i dopunite.
- Napravite listu pesama koje izražavaju ko je Isus i šta je On učinio za grešne ljude na Zemlji. Potražite na Internetu pesme i odaberite one koje posebno nadahnjuju ljude porukom jevanđelja o spasenju kroz Hrista. Odaberite naziv za svoju listu koji odražava ovu radosnu vest.
- Prikupite i zapišite primere iz sveta prirode koji ilustruju kako spasenje deluje. Na primer, uticaj vode i sunčeve svetlosti na seme pokazuje kako Sveti Duh deluje na tvrdo srce i dovodi do cvetanja potpuno novog života. Dodajte fotografije i pripremite rad koji ćete podeliti sa drugima.

POVEŽITE

Matej 5,14-16.

Counsels for the Church, chapt. 7.

Tim Lejl, Boiz, Ajdaho, SAD

Pouka 2

od 7. do 13. aprila 2012.

Služba svakog vernika

»A vi ste izabrani rod, carsko sveštenstvo, sveti narod,
narod dobitka, da objavite dobrodetelji
onoga koji vas dozva iz tame k čudnome videlu svome«
(1. Petrova 2,9).

Su SVEDOČENJE ZAHVALJUJUĆI PROBUŠENOJ GUMI

UVOD (Dela 14,27)

Vozila sam se kući s posla jednog dana i, skrenuvši ulevo, zakačila veliki betonski graničnik iako mi se učinilo da mogu da ga zaobiđem. Pomislivši: »O ne, Bože! Zašto?«, znatno sam usporila vožnju, nadajući se da je moja guma čitava. Tada mi je jedan čovek dao znak da se sklonim u stranu i rekao da mi je guma zaista probušena. Našavši se u nepoznatom kraju, nisam znala gde je najbliža benzinska pumpa na kojoj bih mogla da potražim pomoć.

Odjednom sam ugledala benzinsku pumpu udaljenu samo nekoliko metara! Hvala Gospodu!

Nisam imala ni mobilni telefon. Zato sam se jednostavno molila Bogu i nastavila da vozim polako. Odjednom sam ugledala benzinsku pumpu udaljenu samo nekoliko metara! Hvala Gospodu!

Mlada žena koja je radila na pumpi bila je prijateljski raspoložena i dok sam čekala da se popravka završi, stupile smo u razgovor. Jedno pitanje je vodilo drugom i ona je uskoro shvatila da sam ja hrišćanka. Tada mi se ukazala prilika da joj svedočim. Rekla je da traga za Bogom, ali ne zna kako da Ga pronađe, tako da sam je pozvala da prisustvuje nekim biblijskim proučavanjima sa mnom. Ne samo da je dolazila na proučavanja svake sedmice već je počela i da posećuje crkvu svake subote. Najlepše je to što je ona sada našla nadu, promenivši se zahvaljujući Hristu. Svojim svedočenjem mi smo u stanju da ljudima oko sebe kažemo da smo nekad bili slomljeni, a sada nas je Isus Hristos iscelio.

Svetu je danas, više nego ikada, potrebno da zna o Isusu. Ima tako puno očajanja u životu mnogih ljudi i tako mnogo njih odlazi na sva moguća pogrešna mesta kako bi pronašli mir. Mi treba da ih uputimo na Kneza mira koji im može dati onaj konačni mir.

Ove sedmice proučavaćemo ideju o »sveštenstvu svih vernika« i o tome kako možemo dopreti do svakog naroda, kolena, jezika i plemena kao što nam je Bog zapovedio, koristeći darove kojima nas je On blagoslovio.

Sindi Dehesus, Providens, Rod Ajland, SAD

U srcu hrišćanstva i poruke koju treba da objavljujemo nalazi se verovanje da je Bog preko Isusove smrti izlio svoju neograničenu ljubav na celo čovečanstvo. Međutim, ta poruka toliko prožima Sveto pismo da mi ponekad olako uzimamo poreklo i značenje isceljujućih izraza koji se odnose na Isusovu smrt. Ipak, ti izrazi nam iznose priču o tome kako su prvi hrišćani preuzeli na sebe da rasprostrane »radosnu vest«.

Kada čitamo o Isusovoj smrti, primećujemo da se o Njemu govori kao o Božjem »slugi« (Dela 3,13). Ova reč je odjek jevrejskog proročanstva o slugi koji nosi grehe (Isaija 52,11). Osim toga, apostol Jovan, nazivajući Isusa »Jagnje Božje« (Jovan 1,29), podseća na žrtveno jagnje iz službe u Svetinji koje je simbolizovalo Spasiteljovo ispaštanje zbog greha. Isus je zaista bio Sluga koji strada, proboden zbog naših prestupa.

Međutim, kako se hrišćanstvo širilo izvan Izraela i Palestine, obraćenici iz neznaboštva nisu razumeli ove očigledno jevrejske simbole u vezi sa Hristovim delom na krstu. Ipak, s obzirom da Isus »otvori neznabošcima vrata vere« (Dela 14,27) i On »za sve umre« (2. Korinćanima 5,15), potrebno je da obraćenici iz neznaboštva razumeju šta je Bog za njih učinio preko Isusa.

Zbog toga su nadahnuti autori Svetog pisma, govoreći o Isusovoj smrti, počeli da koriste reči koje su slušaoci poreklom iz neznaboštva mogli da razumeju. Reč *otkup* (Marko 10,45) predstavlja jedan takav primer. Unutar drevnog grčko-rimskog sveta, reč *otkup* odnosi se na cenu koja se plaćala za oslobođenje roba.¹ Greh nas drži u ropstvu, ali Isusovom smrću je plaćeno naše oslobođenje.

U svojim svakodnevnim pokušajima da objavljujemo Božju Reč, moramo imati na umu da je Isus umro za celo čovečanstvo i da nikad neće postojati prepreka koja je dovoljno velika da spreči Svetog Duha da nam pomogne u toj ulozi.

Greh nas drži u ropstvu, ali Isusovom smrću je plaćeno naše oslobođenje.

ODGOVORITE

1. S kojim preprekama se srećete dok svedočite ljudima iz svoje kulture?
2. Koje bi reči ili predmeti u vašoj kulturi pomogli ljudima da razumeju šta je Hristos učinio za njih?

Giljermo Ronkvilo, Providens, Rod Ajland, SAD

¹ Easton's Bible Dictionary, 2004.

Ljudi čekaju! (Jovan 4,35)

Jovan poredi ljude sa žetvom. To je najjasnije učinio u ovom stihu: »Ne kažete li vi da su još četiri meseca pa će žetva prispeti? Eto, velim vam: podignite oči svoje i vidite njive kako su već žute za žetvu« (Jovan 4,35). Često slušam ljude kako oplakuju čovečanstvo kao izgubljen slučaj, kao da je dostiglo tačku sa koje je povratak Bogu nemoguć. Međutim, u ovom stihu, Isus nam govori suprotno. Bez obzira da li mi to vidimo ili ne, ima mnogo onih koji su gladni i žedni Reči, koji su otvoreni za nju, i rado bi učili iz nje. Ipak, iz nekog razloga, mi uglavnom vidimo one koji ne poštuju Boga i omalovažavaju Isusova učenja. I što je možda najgore od svega, okrivljujemo ih za zla u društvu.

Ambasadori (2. Korinćanima 5,15-20)

Tekst u 2. Korinćanima 5,15-20 opisuje stanje preobraženih; u Hristu, mi smo novo stvorenje jer smo umrli sebi. On takođe koristi interesantan izraz *ambasadori* (u Vukovom prevodu »poslani«). U 20. stihu, tekst kaže: »Tako smo mi poslani mesto Hrista, kao da Bog govori kroz nas«. Rečnik Meriam Webster objašnjava značenje reči *ambasador* kao »ovlašćeni predstavnik ili glasnik«. Hristos nas je ovlastio da budemo Njegovi predstavnici. Zar onda ne bi trebalo da budemo još svesniji toga kako drugi gledaju na nas i naše postupke? Polagati pravo na naziv »hrišćanin« automatski je povezano sa ulogom ambasadora.

Ova misao ne može nikad biti prenaglašena. Ukoliko tvrdimo da smo hrišćani, ako tvrdimo da sledimo Hrista, mi ćemo raditi na spasenju drugih. To ne znači da svi moramo biti propovednici ili službenici Crkve. To znači da u školi, na radnom mestu ili čak dok sedimo pored nekog u autobusu, mi svojim rečima, postupcima i ponašanjem možemo biti ambasadori za Gospoda.

Imati ili nemati život (1. Jovanova 5,12)

Nažalost, živimo u vreme kada nam se govori da je jedan način života dobar isto koliko i drugi (ukoliko nikoga ne povređujete), i da je jedan sistem verovanja isto toliko dobar koliko i drugi. Iako ne treba da sudimo o tuđim osećanjima i motivima, kao hrišćani treba da imamo sasvim određen, crno-beli pogled na život. Razmislite o Jovanovim rečima: »Ko ima sina Božjega ima život; ko nema sina Božjega nema života« (1. Jovanova 5,12). Jovanove reči su tako duboke. One nas ne ostavljaju na ničijoj zemlji, niti u sivoj zoni. Sa Isusom je život, bez Isusa – smrt.

Kad biste imali prijatelje koji čine nešto što znate da će ih povrediti, ili čak i ubiti, šta biste učinili? Čitali biste? Ne biste ih osuđivali? Dopustili biste im

da čine šta god žele bez i najmanjeg pokušaja da im ukažete na opasnost od onoga što čine? Kakav biste vi prijatelj bili kad biste ćutali?

Puni predrasuda ili čuvari života (Dela 4,9-13)

Kao hrišćani, mi smo na neki način u posebnoj situaciji. Samim uzimanjem imena »hrišćanin« podrazumeva se da prihvatamo određena osnovna verovanja, a među njima i verovanje da se spasenje nalazi jedino u Isusu. Koliko god to nekome zvučalo kao uskogrudost ili predrasuda, to je istina. Mi moramo verovati u to, jer se to nalazi u Bibliji: »Ako nas danas pitate za dobro delo koje učinismo bolesnu čoveku te on ozdravi: da je na znanje svima vama i svemu narodu Izrailjevu da u ime Isusa Hrista Nazarećanina, kojega vi raspeste, kojega Bog podiže iz mrtvih, stoji ovaj pred vama zdrav. Ovo je kamen koji vi zidari odbaciste, a postade glava od ugla: i nema ni u jednome drugom spasenja; jer nema drugoga imena pod nebom danoga ljudima kojim bi se mi mogli spasti« (Dela 4,9-13).

Gledajte na to ovako: Koliko ima tačnih rešenja jednačine $2 + 2 = ?$ Samo jedno. Koliko ima pogrešnih rešenja? Doslovno, neograničen broj. To je nešto o čemu bi svi koji se nazivaju hrišćanima, koji su pozvani da budu Njegovi ambasadori, trebalo ozbiljno da razmisle.

**Koliko ima tačnih
rešenja jednačine:
 $2 + 2 = ?$**

ODGOVORITE

1. Koliko bi trebalo da se osećate odgovornim da svedočite onima koji ne poznaju Gospoda?
2. Biblija kaže: »Kome je god mnogo dano mnogo će se i iskati od njega« (Luka 12,48). Razmislite o tome koliko je toga nama dato u Isusu. Šta nam to govori o tome koliko će se od nas tražiti?
3. Dok činimo sve što je u našoj moći da bismo dosegli do drugih, zašto je važno da imamo na umu da samo delo Svetog Duha dovodi do pokajanja i obraćenja?

Hana Goldstin, Sajkesvil, Merilend, SAD

Ut »HOĆETE LI SAMO SEDETI TU NE RADEĆI NIŠTA?«

SVEDOČANSTVO (Efescima 4,11.12)

Bog vam je dao sve te jedinstvene i različite talente ne samo radi vašeg ličnog uspeha, već i zato da biste ih upotrebili Njemu na slavu i čast.

»Ima mnogo vrsta poslova koje treba da obave radnici sa različitim darovima. Neki treba da rade na jedan, a neki na drugi način. Gospod želi da se u svim gradovima radi udruženim naporima radnika različitih sposobnosti. Svi treba da traže uputstva i smernice od Isusa, ne oslanjajući se na ljudsku mudrost da ne bi zalutali. Kao oni koji sarađuju sa Bogom, treba da nastoje da budu u slozi jedni sa drugima. Trebalo bi da se često sastaju i ozbiljno i svesrdno sarađuju. Ipak, svi treba da traže mudrost od Isusa i da ne zavise od ljudi u pogledu uputstava i smernica.«¹

»Svi treba da traže mudrost od Isusa«.

Dok radimo u Očevom vinogradu, moramo imati na umu da naš talenti i darovi ne mogu odvesti daleko. Štaviše, ako svoje talente i darove nismo predali Isusu, preuzimamo rizik da nanesimo štetu delu koje treba da se obavi.

»Gospod želi da Njegov narod ustane i obavi posao na koji je pozvan. Odgovornost da se svet opomene ne leži samo na propovednicima. Vernici laici u crkvi treba da uzmu udela u spasavanju duša. Misionskim posetama i mudrom raspodelom naše literature, može se doći do mnogih koji nikada nisu bili opomenuti. Neka se organizuju grupe koje će tragati za dušama. Neka vernici posećuju svoje susele i otvaraju Pismo sa njima. Neki će možda biti upućeni da rade među ogradama i na taj način, mudrim planiranjem, istina se može propovedati u svim oblastima. Istrajavanjem u ovom poslu sposobnosti će se povećavati i mnogi će videti plodove svog truda u spasavanju duša. Ovi obraćenici će, zauzvrat, učiti druge. Tako će seme biti posejano na mnogim mestima i istina će biti objavljena svima.«²

ODGOVORITE

1. Znamo na osnovu Pisma da naši talenti/darovi treba da budu upotrebljeni za širenje jevanđelja. Šta možete učiniti da biste bili sigurni da radite ono što treba da se uradi u ovim poslednjim danima?
2. Imate li neke talente/darove koje ne koristite u ovom trenutku? Ako imate, zašto ih sada ne položite u Božje ruke i pripremite se da idete kuda god vas On pozove?

Antonio Dehesus, Providens, Rod Ajland, SAD

1 Testimonies for the Church, vol. 9. p. 109.

2 The Advent Review and Sabbath Herald, January 25, 1912.

Ljudsko telo je fascinantno delimično i zato što različiti sistemi organa funkcionišu zajedno. Kada jedan sistem prestane sa radom, to utiče i na ostale organe i mi se osećamo prilično loše. Na isti način Hristovo telo – Crkva – ne može da funkcionise bez pomoći svih svojih članova. Kako Božje telo – Crkva – održava pravilnu funkciju?

Svaki vernik treba da koristi talente koje je primio od Boga. Kao delovi Hristovog tela, mi treba da radimo zajedno da bismo onima koji su u tami pokazali svetlost – Isusa Hrista. Bog je svakom od svoje dece dao talente koji treba da uzdignu život vernika i onih koji tek treba da se pridruže zajednici. Nekima je dat dar propovedanja, pevanja, molitve i isceljivanja, ali Bog traži od nas da sve te darove koristimo u Njegovo ime, da bi On mogao da se proslavi. Kako da upotrebimo te darove da bismo kao crkva, na prigodan način mogli da predstavimo svetu Božji pravi lik?

Treba da radimo u veri. Bog je obećao da će biti sa nama na svakom koraku puta. Ali da bi On bio sa nama, mi moramo imati vere. Žena Samarjanka je verovala, a preko njene vere i svedočenja, i mnogi drugi su poverovali. Samarjani nisu nimalo sumnjali jer su videli Njegovu silu i ljubav prema čovečanstvu (*Jovan 4,39-42*). Moramo pustiti Boga u svoje srce da bismo mogli da u svoje ime svedočimo o čudima koje je On ostvario u našem životu. Tada ćemo moći da delimo svoje iskustvo sa drugima baš kao što je to učinila žena Samarjanka.

Bog je obećao da će biti sa nama na svakom koraku puta.

Treba da budemo primer Njegove ljubavi. Da bismo objavljivali Božju Reč, moramo prvo biti primer Reči. Uz pomoć Svetog Duha koji obitava u nama, mi treba da živimo svoj život u skladu sa Božjim principima ljubavi koje nalazimo u Deset zapovesti (*Matej 22,34-40*). Ljudi koji nisu predali svoj život Bogu posmatraju one koji tvrde da jesu. Zbog toga Bog mora da boravi u našem srcu. Tu On može donositi rod u našem svakodnevnom životu, kako bi drugi mogli da vide Njega u nama, čineći nas na taj način primerom svoje ljubavi.

ODGOVORITI

1. Na koji način možete razvijati talente koje vam je Bog dao?
2. Živimo u društvu koje polako zaboravlja Božju pravu prirodu. Kako vi poučavate svoje prijatelje o Bogu i Njegovoj ljubavi?

Dženi Kruz, Providens, Rod Ajland, SAD

Da li ste ikad bili pod pritiskom da učestvujete u programu društvene pomoći? Možda je to bio pritisak od strane drugih, ili vas samih. Da li ste se pitali zašto niste oduševljeni time kao ostali?

Pre nekoliko godina odlučila sam da se oprobam u nečemu što je izvan moje zone udobnosti – u društveno korisnom radu. Planirali smo da se odvezemo u susedstvo, podelimo u parove, idemo do svake kuće i pitamo da li postoji nešto u čemu bismo mogli da im pomognemo – bez ikakvih obaveza. Iako sam smatrala da je to sjajna ideja, osećala sam da nisam zainteresovana i uzbuđena kao neki drugi ljudi. Pitala sam se da li bih imala više entuzijazma da sam pokušala sa drugačijom vrstom pomoći ljudima.

Ne stvaramo mi sami u sebi želju da dopremo do drugih, Bog to čini.

Nedugo posle toga, shvatila sam da ne bi trebalo da pomažem ljudima samo zato što mislim da je to nešto što hrišćanin treba da radi. Trebalo bi da im pomažem iz iskrene želje da pokažem Hristovu ljubav prema njima. Ali kako i kada će se ta želja razviti u nama? Druga polovina stiha u 2. Korinćanima 5,20 sadrži odgovor na to pitanje: »Molimo vas u ime Hristovo, pomirite se s Bogom.« To zvuči jednostavno, zar ne? Kada smo pomireni sa Bogom, svesno se prepuštamo uspostavljanju ličnog odnosa sa Njim. Kao rezultat ovog odnosa, On će u nama pokrenuti jedva vidljive promene koje će nas preobraziti u novo stvorenje (2. Korinćanima 17). Verujem da to novo stvorenje podrazumeva nova interesovanja, nove želje, novu perspektivu i, što je najvažnije, novo srce. Prema tome, ne stvaramo mi sami u sebi želju da dopremo do drugih, Bog to čini. Ali, tu postoji jedna začkoljica. On nas neće na silu preobraziti u novo stvorenje. On će započeti to delo tek kad Mu mi to dozvolimo.

Dakle, nemojte se sekirati ako vaša želja da učestvujete u pomaganju ljudima ne izgleda tako jaka kao kod drugih. Umesto toga, tražite od Boga da usadi tu želju u vas. Na Božji poseban, tajanstven način, i u Njegovo vreme, On može i hoće da usadi u srce svakog od nas želju da idemo i žanjemo žetvu duša koju je Hristos posejao za nas.

RAZMISLITE

1. Šta vas sprečava da poželite da učestvujete u misioniranju i pomaganju drugima?
2. Smislite način na koji možete pomagati ljudima u svom svakodnevnom životu.
3. Tražite od Gospoda da usadi u vaše srce želju da vas On upotrebi.

Kristina Zajbek, Silver Spring, Merilend, SAD

ZAKLJUČAK

Greh nas drži u ropstvu, ali Isus je platio naše oslobođenje. Za uzvrat, mi treba da pomognemo drugima da postanu slobodni. To znači da smo mi Hristovi ambasadori koji traže uputstva i smernice od Njega. Mi treba da koristimo talente i duhovne darove koje nam je On dao. Svako od nas ima jedinstven zadatak. Ako se svi uključimo, biće dosegnuto više ljudi, koji će onda dosegnuti još više drugih. Morate imati veru da biste radili sa Hristom. Dozvolite Mu da usadi u vas želju da svedočite drugima o Njegovoj ljubavi. Dozvolite Mu da vas uputi kuda da idete, šta da radite i šta da govorite.

RAZMOTRITE

- Sakupite demografske podatke o oblasti u okolini crkve i mesta stanovanja vernika vaše crkve. Zabeležite gde se ovi podaci preklapaju kako biste pomogli svojoj crkvi da pripremi materijal potreban za pomaganje ljudima.
- Ispričajte nekom prijatelju o svom odnosu sa Hristom, pokazujući šta za vas znači biti hrišćanin.
- Pridružite se grupi za proučavanje u svojoj crkvi. Ako smatrate da poznajete sve članove svoje grupe, dovedite sa sobom prijatelja koji želi da sazna nešto više. Ili se obučite da dajete biblijske časove da biste mogli uspešnije da govorite o Hristu sa svojim prijateljima.
- Pripremite hranu iz tradicionalne kuhinje neke strane kulture i napravite ručak na koji ćete pozvati prijatelje ili susede nehrišćane. Pozovite nekog iz te kulture da biste govorili o potrebama koje postoje u njegovoj zemlji. Predložite prisutnima da daju priloge kako bi pomogli ADRA projekte u toj zemlji.
- Molite se u toku jedne sedmice da biste saznali šta Bog želi da uradite kako biste Mu služili u pomaganju ljudima. Vodite evidenciju o tome kako je Bog odgovorio na vaše molitve. Zatim sledite ono što vas Sveti Duh poziva da činite.
- Pripremite muzički program sa pastorom i mladima iz svoje crkve koji bi mogli da se koriste u programima koje crkva organizuje za ljude iz sveta. U molitvi posvetite svoj muzički program Isusu.

POVEŽITE

Matej 18,19.20; Jovan 14,12-14; Rimljanima 6,16-18.22.23.

Evangelism.

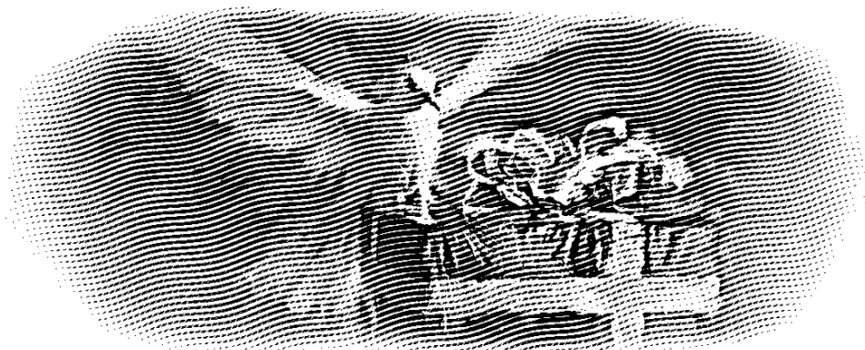
Monte Sahlin, *Sharing Faith with Your Friends without Losing Either.*

Jon Paulien, *Present Truth in the Real World: The Adventist Struggle to Keep and Share Faith in a Secular Society.*

Karin Vicorek, Melbourne, Australija

Pouka 3

od 14. do 20. aprila 2012.

Duhovni darovi za misioniranje i svedočenje

»I on je dao jedne apostole, i jedne proroke,
a jedne jevanđeliste, a jedne pastire i učitelje,
da se sveti priprave za delo službe, na sazidanje tela Hristova«
(Efescima 4,11.12).

»Izvolite?« – sitna plava žena odškrinula je vrata. Način na koji me je odmeravala naveo me je da se zapitam da li joj treba uveličavajuće staklo. »Da li ste došli zbog deratizacije?«

»Pa, znate, mi smo iz crkve ovde u ulici i mi bismo..«

»Ne«, upala je žena, »zakazala sam čoveku da mi nešto obavi. To niste vi.«

»Mi bismo hteli...«

»Izvinite, nemam vremena.« Žena je odsečno zalupila vratima.

Uzdah. Ovo je bilo teže nego što sam očekivao. Bacio sam pogled prema Alisi koja je prevrnula očima. Naše omladinsko odeljenje poslalo je parove da podele pozivnice za seriju evanđeoskih predavanja koja će se održati u našoj crkvi, ali do sada, Alisa i ja nismo uspeli da uručimo nijednu pozivnicu. Sestra koja vodi omladinsko odeljenje predstavila je to kao nešto vrlo jednostavno. Čak je predložila da se molimo sa ljudima sa kojima stupimo u kontakt. Ali, niko nije držao svoja vrata otvorena dovoljno dugo da bismo stigli do tog koraka!

**Kucanje na vrata
činilo me je
izuzetno nervoznim.**

Na kraju tog dana, Alisa i ja nismo »zadobili« nijednu dušu. I da sve bude još gore za moj ponos, mnogi parovi iz našeg omladinskog odeljenja predali su sve pozivnice i čak se vratili po drugu ili treću turu. Nemojte me pogrešno razumeti; meni je bilo drago što oni uspešno upućuju vest. Ali, šta nije bilo u redu sa mnom? Kucanje na vrata činilo me je izuzetno nervoznim. Osećao sam se kao da imam noge žirafe koje podrhtavaju pod mojom težinom dok pokušavam da stojim. Nedostajale su mi prave reči. Zašto ti ljudi treba da dođu na naše sastanke? Usta bi mi se osušila dok bih pokušavao da objasnim. Strah od nepoznatih ljudi koji me ispitivački posmatraju bio je dovoljan da me natera da se uvučem u svoj kornjačin oklop.

Dok sam posmatrao pozivnicu, počele su da mi padaju na pamet ideje za drugačiji dizajn. Ideja za uočljiviji naslov došla mi je kao mana sa neba. Mogao sam da redizajniram pozivnice i da ih učinim efikasnijim. To je bio moj ideo u poslu, zar ne?

Iako je misionstvo duhovni dar, ne bi trebalo da prepustimo misioniranje onima koji propovedaju i uče. Svaki pojedinac je stvoren sa sopstvenim talentima koje Bog može da upotrebi. Zadobijanje duša za Hrista nije ograničeno na evanđeoska predavanja i kucanje na vrata. Naprotiv, Sveti Duh koristi svaku osobu, sa bilo kojom vrstom sposobnosti da bi završio posao na koji nas Hristos poziva. Tražite od Boga da već danas počne da vas koristi tako što će iskoreniti vaše sumnje i umnožiti vaše talente za rad u Njegovom delu.

Edison Hadžins, Džesap, Merilend, SAD

Dar Duha (Jovan 14,16.17)

Svako voli da primi poklon. Obično poklon predstavlja iznenađenje; a pošto je to dar, ne morate da platite za njega. Poklon potvrđuje i ojačava odnos sa darodavcem. On obično donosi radost onome ko ga prima.

Isus je obećao da će tražiti od Oca da daruje Svetog Duha Njegovim učenicima. On Svetog Duha naziva »drugim Utešiteljem«. Iako reč »utešitelj« može da obuhvata ideju o tešenju nekoga u njegovoj žalosti, ona ima mnogo dublje značenje. U grčkom jeziku reč ima značenje nekoga ko »ojačava«, »osposobljava« i »štiti«.

Isus kaže da će Otac poslati drugog Utešitelja. Isus je prvobitni Utešitelj, koji je štiti, jačao i osposobljavao svoje učenike. Spremajući se da ih napusti, On je molio Oca da pošalje nekoga ko je isti kao On, ko bi nastavio da čini za njih ono što je On činio. Utešitelj ili Savetnik nazvan je »Duh istine« (Jovan 14,17). On će Isusove učenike naučiti svemu (Jovan 14,26), uputiti na svaku istinu (Jovan 16,7-11) i proslaviti Isusa (16,14). Kada se dar Duha pojavi u životu vernika, taj događaj će biti označen dubokim razumevanjem Isusa, Njegove misije i Njegovih učenja. Istine kojima je On poučavao (i nastavlja da poučava) ohrabriće, osnažiti i zaštititi one koji prime dar, kao i one koji ga dele sa drugima.

Za sve (Dela 2,38.39)

Za vreme Pedesetnice došlo je do prvog opšteg izlivanja Svetog Duha. Muškarci i žene primili su Duha kao dokaz da je Isus uzdignut Ocu s desne strane (Dela 2,33). Nisu samo oni iz gornje sobe primili Duha. Prema Petru, Duh je »za vas... i za decu vašu, i za sve daljne koje će god dozvati Gospod Bog naš« (Dela 2,39).

Da li je moguće da je hrišćanin bez duhovnih darova kao zebra koja nema pruge? Drugim rečima, kao što bi zebri bez pruga bilo teško razlikovati od običnog ponija, hrišćanin bez ijednog dara Duha malo se razlikuje od sveta. Osobenost Duhom obdarenih hrišćana postala je očigledna u prvoj Crkvi, obeleženoj Božjim čudesnim prisustvom, neverovatnom velikodušnošću, potpunim jedinstvom i ekspanzionalnim rastom broja vernika (Dela 2,41-47).

Nijedan dar ne dolazi sam (1. Korinćanima 12)

Postoje četiri novozavetne diskusije o duhovnim darovima (1. Korinćanima 12; Rimljanima 12,2-8; Efescima 4,7-13; 1. Petrova 4,10.11). Svi ovi tekstovi naglašavaju da svako od nas ima dar. Pavle za te darove koristi reč *harizma-*

ta. Ova reč potiče od grčke reči za blagodat ali ima i dodatno značenje koje ukazuje da je to dar. Ona se mogla lako prevesti i kao »darovi blagodati«. Pavle nagoveštava da baš kao što je spasenje dar Božje blagodati (Efescima 2,8,9), tako je i služba unutar ili izvan hrišćanske zajednice dar Božje blagodati. Umesto da smišljamo plan za negu crkve i propovedanje i onda tražimo od Boga da ga blagoslovi, ovo viđenje službe kaže da je Bog začetnik svega a svako od nas treba da se odazove. Na kraju krajeva, Bog već radi oko nas i poziva nas da Mu se pridružimo. Baš kao što je naš udeo u spasenju jednostavno da odgovorimo na Božji dar, tako je naš udeo u službi jednostavno da odgovorimo na Božji poziv da Mu se pridružimo u Njegovom radu.

Ako svaki vernik ima Duha i darove Duha, kako ovi nadareni pojedinci treba da se odnose jedni prema drugima? Primer Crkve nastale posle Pedesetnice daje nam nagoveštaj o tome. Sloga je ideal. Realnost je, međutim, često sasvim drugačija. U Korintu je do nesloge dovelo i samo pitanje duhovnih darova. U odgovoru, Pavle navodi da je Crkva slična ljudskom telu. Svaki deo ima određenu ulogu i svako telo istovremeno pokazuje jedinstvo i različitost. Duh je taj koji obezbeđuje jedinstvo, jer On razdeljuje »po svojoj vlasti svakome kako hoće« (1. Korinćanima 12,11).

Hrišćanin bez duhovnih darova je kao zebra koja nema pruge.

Bez izgovora (Rimljanima 12,6-8)

Otkrivanje svog duhovnog dara bila je popularna aktivnost pre nekoliko godina, ali često je dovodila do nezadovoljstva. Izgledalo je kao da se ono što ljudi vide u svom životu ne podudara sa listama u Pavlovim spisima. Često razgovori o duhovnim darovima ostavljaju utisak da, ukoliko nemate dar u nekoj oblasti, nije ni potrebno da se uključujete.

Svaka lista darova je različita i može isto tako biti darova Duha koji nisu navedeni u njima. Prema tome, umesto da se trudite da »otkrijete« svoj dar, bilo bi bolje da verujete da vam je Bog dao dar i da se uključite u službu. Verujte da vam je Sveti Duh dao oblast u kojoj možete da služite i onda krenite da istražujete šta bi to moglo da bude. Dešava se češće nego što mislite da vaša služba nema nikakve veze sa vašim prirodnim darovima i sposobnostima. Da nije tako, kako bi takva služba uključivala dar Duha? Stoga, istražite polja službe za koju se osećate posebno netalentovanim. Možda ćete otkriti da je sila Svetog Duha na delu da vas osposobi naročito na tim poljima.

Edvard Alen, Linkoln, Nebraska, SAD

»Sadašnjost je vreme koje nam je povereno. Svakoj osobi predat je neki naročit talenat koji treba da bude upotrebljen za napredak Spasiteljevog carstva... Božje providenje odmerava zadatke u skladu sa različitim sposobnostima ljudi.«¹

»Jedan radnik može biti uspešan govornik, drugi uspešan pisac; neko drugi možda ima dar iskrene, usrdne, žarke molitve; neko dar pevanja, neko pak posebnu sposobnost da jasno iznese Božju Reč. I svaki dar treba da postane sila za Boga, jer On radi zajedno sa onim ko se trudi. Jednome Bog daje mudrost, drugome znanje, a trećem veru; ali svi treba da budu podređeni istoj Glavi. Različitost darova vodi ka različitim službama.«²

»Svi ti darovi treba da budu posvećeni Bogu.«

»Poznavanje Božje blagodati, istina Njegove Reči, kao i ovozemaljski darovi – vreme i sredstva, talenti i uticaj – sve su to Božja oruđa koja treba da budu upotrebljena Njemu na slavu i ljudima na spasenje. Ništa ne može biti uvredljivije za Boga koji neprestano dodeljuje svoje darove čoveku, nego kad ga vidi kako sebično grabi te darove i ničim ne uzvraća Darodavcu.«³

»Svi ti darovi treba da budu posvećeni Bogu. Gospodu su oni potrebni i On ih traži. Svi oni treba da odigraju ulogu u pripremanju duša da ponovo posvete svoje talente Bogu. Svaka duša, svaki dar treba da bude položen kao prilog Bogu. Svi treba da sarađuju sa Bogom u delu spasavanja duša.«⁴

»Različiti ljudi poseduju različite darove da bi radnici mogli da osete potrebu jedan za drugim. Bog dodeljuje ove darove i oni su uključeni u Njegovu službu ne da bi proslavljali onog ko ih poseduje, ne da bi uzdizali čoveka, već Otkupitelja sveta. Oni treba da budu upotrebljeni za dobro celog čovečanstva...«⁵

»Neka oni koji vode crkvu naprave plan kako da mladi muškarci i žene budu obučeni da upotrebe talente koji su im povereni.«⁶

ODGOVORITE

Kako ćete danas blagosloviti nekoga svojim duhovnim darovima?

Džoel Vorli, Linkoln, Nebraska, SAD

1 *Pastoral Ministry*, p. 152.

2 *Ye Shall Receive Power*, p. 194.

3 *God's Amazing Grace*, p. 62.

4 *That I May Know Him*, p. 327.

5 *Ye Shall Receive Power*, p. 191.

6 *The Adventist Home*, p. 487.

U mnogim pravnim sistemima, svedoci mogu biti samo oni koji imaju znanje iz prve ruke o predmetu koji se istražuje. Pitam se da li bi Crkva mogla da nauči nešto od ovozemaljskih sudova, a što bi moglo da joj pomogne da bude efikasnija i uspešnija u svojoj misiji?

Ako pratimo kako se postaje »svedok« u Novom zavetu, otkrićemo jasan dokaz o postojanju tog procesa. Isus je, kad je završavao svoju zemaljsku misiju, podsetio svoje učenike da je neophodno da On ode *kako bi Sveti Duh mogao da dođe, da ih uputi na svaku istinu i da Ga proslavi* (Jovan 16,13.14). Mi smo pozvani da budemo svedoci (Dela 1,8), ali tek *nakon* što Sveti Duh siđe na nas! Pedesetnica je pokazala da je taj proces istinit. Oni su bili »ispunjeni«, oni su »svedočili« i Božje delo je »napredovalo«. Dakle, »svedočenje« je očigledno povezano sa primanjem Svetog Duha.

Nastavak »svedočenja« podrazumeva učenje i uzajamno staranje jednih za druge

Rezultat primanja Svetog Duha tokom Pedesetnice bila je zajednica učenika – prva Crkva (Dela 2,40-47). Uzbudjenje Pedesetnice pretočeno je u disciplinu procesa. To je podrazumevalo poučljivost, drugarstvo, molitvu, jedinstvo i čak zajedničko življenje u kome se vodilo računa o svačijim potrebama (stih 45). I to je delovalo, jer je broj učenika rastao (stih 47)! Iskustvo Pedesetnice je dokaz u prilog važnosti propovedanja. Iskustvo prve Crkve je dokaz da nastavak »svedočenja« podrazumeva učenje i uzajamno staranje jednih za druge.

Kako je Crkva rasla, njen ogranak u Antiohiji odlučio je da pošalje Varnavu i Savla da propovedaju drugima (Dela 13,2-5). To pokazuje da treći stepen svedočenja podrazumeva odlaženje drugima *nakon* traženja vođstva Svetog Duha i blagoslova zajednice vernika. Petar potvrđuje ideju o pojedinačnom svedočenju kao što je Pavle činio (1. Korinćanima 12; 1. Petrova 4,10). Oni nas savetuju da koristimo svaki dar koji primimo kako bismo služili drugima verno upravljajući Božjom blagodaću i ljubavlju u njihovim različitim oblicima.

Mnogi pravosudni sistemi koriste svedoke kako bi postigli cilj saznavanja istine. Božji sistem svedočenja služi se mnoštvom svedoka koji posmatraju stvari iz različite perspektive, primanjem Svetog Duha, rasteanjem u Duhu i razumevanjem jedinstvene uloge svakog od Njegovih svedoka, kako bi se sakupilo dovoljno dokaza u prilog verodostojnosti Isusove ljubavi, praštanja, blagodati i dobrote, tako da niko neće moći da se opravda time što nije znao. Sveti Duh se brine za ubeđivanje i obraćenje. Njegovi svedoci obezbeđuju dokaz na kome »budući vernici« zasnivaju svoju veru.

ODGOVORITE

Kako možemo pomoći jedni drugima da prepoznamo svoje jedinstvene darove u Božjem delu?

Rič Karlson, Linkoln, Nebraska, SAD

Zamislite da ste u prodavnici odeće i samo razgledate ne tražeći ništa određeno – i priželjkujete da vas izvesni prodavac jednostavno ostavi na miru. Zašto? Previše je napadan. Ona ili on očigledno radi na procenat.

Sada vam je jasno kako se ljudi osećaju kada hrišćani pomešaju Isusov veliki nalog (Matej 28,18-20) sa ciljem da »zadobijaju duše«. Kad god ljudi pomisle da su deo nečijeg plana, osećaju se izmanipulisanim. Oprezni su. Ljuti. Evo kako da svedočite, a da ne izgledate kao neki čudak:

Ne pokušavajte nikoga da obratite. Duhovno obraćenje je posao Svetog Duha, a ne vaš. Vaš zadatak je samo da iskreno volite. Vi to činite tako što delite pravu slobodu, integritet i nadu sa ljudima – čak i ako se oni na kraju ne »prime«.

Naš moto bi trebalo da bude:
»Uspostavimo dijalog sa svetom«.

Slušajte. Ne govorite previše. »Neka bude svaki čovek brz čuti a spor govoriti i spor srditi se« (Jakov 1,19). Umesto: »Kažimo svet«, naš moto bi trebalo da bude: »Uspostavimo dijalog sa svetom«. Niko ne voli jednostrani razgovor.

Ne razmišljajte o ljudima kao o »odlukama«. Ljudi su Božja deca. Kad god nam je cilj da nekoga navedemo na odluku, upadamo u nevolju. Zapitajte se: »Da li sam spreman da sa tom osobom postanem doživotni prijatelj?« Nemojte samo da izručite to što imate i pobegnute. Radije investirajte. Ostanite u kontaktu.

Ne propustite radost. Ako je vaš cilj da delite radost, neprijatnost iščezava. Bez Isusa niko neće biti spasen. Bez radosti niko neće biti privučen Isusu. Stoga, uživajte u svakom susretu.

U zaključku, iako ste neosporno potrebni crkvi koja propoveda, sigurno je da se od vas *ne* zahteva da govorite o Isusu na bilo koji strogo određen način. Budite svoji. Duhovni dar je bilo koji talenat posvećen Bogu. Vi možete posedovati duhovni dar popravljanja automobila ili grafičkog dizajna. Koji su vaši posvećeni talenti?

Naravno, neki osnovni zahtevi zaista postoje. »Šta Gospod ište od tebe osim da činiš što je pravo i da ljubiš milost i da hodiš smerno s Bogom svojim?« (Mihej 6,8).

Nema boljeg svedočenja od toga.

ODGOVORITE

Zbog čega se ponašamo kao čudaci i počinjemo da manipulišemo kada govorimo o Isusu – koji je sušta suprotnost od čudaka i manipulatora? (Nije li to na neki način, hm, čudno?)

Kris Blejk, Linkoln, Nebraska, SAD

VAŽNA JE LJUBAV

MIŠLJENJE (1. Korinćanima 12,7-9.31; 13,1.8)

Če

Bilo me je strah da odem na venčanje svoje prijateljice. Znala sam da su vernici njene crkve prilično konzervativni i plašila sam se šta bi mogli da pomisle i kažu o meni. Imala sam probušene uši i nosila još dosta nakita. Volim Boga, ali nisam znala da li će to njima biti dovoljno. Zamišljala sam da ću provesti to vreme u odbrambenom stavu i sitnim razmiricama.

Ali, nisam bila u pravu. Vernici crkve prihvatili su me i ne pogledavši moje minduše, ogrlice i narukvice. Nisu pokušavali da me guše svojim verovanjima. Zavoleli su me.

Nakon što je, u 1. Korinćanima 12,1-30, nabrojao duhovne darove i objasnio njihovu ulogu, Pavle kaže da će nam pokazati »još izvrsniji put« (stih 32). Taj put je ljubav. Pogledajte 1. Korinćanima 13, posebno 13. stih. Duhovni darovi su neophodni, ali bez ljubavi, oni ne znače ništa. Pavle duhovne darove bez ljubavi opisuje kao »zvono koje zvoni i praporac koji zveči« (stih 1). Ljubav nije samo još jedan duhovni dar – ona je temelj svih darova. U stvari, ljubav je temelj našeg hrišćanskog iskustva.

Veliki deo svedočenja usmeren je na »spasavanje« ljudi, nagovaranje da »poprave svoje puteve« i propovedanje doktrine. Kad bismo stavili jači naglasak na ljubav nego na promenu nečijeg ponašanja, čini mi se da bismo doprli do mnogo većeg broja ljudi. Na kraju krajeva, Bog je taj koji treba da nas čini boljima. Pokušavajući da sami dostignemo Njegov ideal, nećemo ništa naročito postići.

Ljudi ne reaguju dobro na osuđivački stav. Ako imate dara za misionstvo, tražite od Boga ljubav. U današnje vreme, hrišćani imaju lošu reputaciju kao oni koji su puni duha mržnje i osude, što je u oštrom kontrastu sa Božjim isticanjem ljubavi i milosti. Zato moramo još više da se trudimo da ljudima priđemo sa ljubavlju i srušimo prepreke podignute licemerjem.

Ako se usredsredimo na doktrinu, najvažnija misao kojom treba da se bavimo jeste: kako se Božja ljubav otkriva u svakom Njegovom učenju. Bog nas je uvek voleo. On nas je spasao još dok smo bili »u grehu«. Čak i kad grešimo, On nas još uvek voli i čezne da Mu se vratimo.

ODGOVORITE

1. Šta je to u mom životu što mi stoji na putu da doprem do drugih ljudi?
2. Zašto je ljubav toliko važna u mom hodanju sa Bogom? U mojim odnosima sa drugima?

Serena Stevens, Sentervil, Ohajo, SAD

ZAKLJUČAK

Verovatno nema većeg dara od dara ljubavi – ljubavi koja ne postavlja uslove da bi se održala. Ljubavi koja ne kritikuje već ohrabruje. Ljubavi koja je pokazana na krstu. Iz tog konačog otkrivenja ljubavi proističe sve ostalo. Biblija nam otkriva sve darove koji su dati ljudima. Život naše Crkve, naša vizija i misija zasnivaju se na sposobnosti da te darove upotrebimo Bogu na slavu. Mi stavljamo naglasak na misionstvo i preobilje načina na koje se duša može dosegnuti. Mi proizvodimo i rasturamo silnu literaturu kako bismo pokazali i podelili Božje darove. Međutim, na kraju krajeva, mi ne možemo dati ono što nemamo. Ako ispravno razumemo misionstvo – kao poziv koji ne nudi ovozemaljsku slavu i čast – i još uvek smo spremni da se tome posvetimo, na kraju više nećemo biti u stanju da se vratimo natrag. Ne zato što bi to bilo nemoguće ili što ne bismo imali izbora, već zbog Isusove ljubavi koja je najveličanstveniji od svih darova.

RAZMOTRITE

- Organizujte prevoz hrane da biste dopunili humanitarne rezerve u svojoj društvenoj zajednici. Među svoje darove ubacite po jednu hrišćansku knjigu za čitaoce svih uzrasta.
- Napišite pismo lokalnim novinama da biste skrenuli pažnju na probleme beskućnika i siromašnih u svojoj zajednici. Neka se vaše pismo zasniva na proverenim statističkim podacima.
- Ohrabrite svoje prijatelje ili članove porodice da učestvuju u pranju nogu sa vama u vašem domu. Razgovarajte o tome kako ta služba može usmeriti naše misli ka služenju drugima.
- Budite učitelj u subotnoj školi. Na koji način to predstavlja dar života?
- Vodite svakodnevnu evidenciju o stvarima na kojima ste zahvalni. Unesite zahvalnost u svoje molitve. Kako zahvalnost obogaćuje vaš život?
- Napravite Power Point prezentacije za proučavanje Biblije koristeći sopstvene fotografije i podelite ih sa prijateljima.
- Svake sedmice na Fejsbuku istaknite talente svojih prijatelja i započnite razgovor o cilju koji Bog ima sa talentom neke osobe.
- Obratite se svom pastoru i odboru crkve sa idejama na koji način može da se priđe ljudima. Pitajte ih za dozvolu da podelite te ideje sa celom crkvom.

POVEŽITE

Rimljanima 12,2-8; 1. Korinćanima 12; Efescima 4,7-13; 1. Petrova 4,10.11. Čeznja vekova, poglavlje 47; Pouke velikog Učitelja, poglavlje 25.

Fabijan Karbalo, Grand Teras, Kalifornija, SAD

Pouka 4

od 21. do 27. aprila 2012.

Evandeoski rad i svedočenje kao način života

»A u Jopi beše jedna učenica, po imenu Tavita,
koje znači srna, i ona beše puna dobrih dela i
milostinje što činjaše«

(Dela 9,36).

Ja sam prilično stidljiv. Kada se nalazim u prostoriji punoj ljudi, posebno onih koje ne poznajem dobro, radije samo sedim, slušam i posmatram šta se dešava. Iako ću prihvatiti razgovor sa nekim ko mi priđe, mala je verovatnoća da ću sam započeti razgovor sa nekim. Za nekog kao što sam ja, mogućnost da verbalno, u četiri oka, deli svoju veru sa ljudima koje ne poznaje predstavlja prevelik izazov. U stvari, pomisao da priđem nekome koga ne poznajem i govorim mu o Bogu uteruje mi strah u kosti!

Ali Bog od mene ne traži opravdanja. On je svakog od nas pojedinačno pozvao da objavljuje radosnu vest o Njemu, bez obzira da li je stidljiv ili ne. »Svet« se sastoji od naših prijatelja i porodice, naših saradnika i suseda i bilo koga drugog koga Bog postavi na naš put. Iako možda nije svakome dao sposobnost da direktno priđe ljudima i počne da im govori o Bogu, postoji jedna stvar koju svi možemo učiniti – svedočiti svojim životom.

Ja radim na katedri za fiziku na državnom univerzitetu. To je prilično sekularno okruženje. Premda postoji nekoliko hrišćana koji rade na istom odseku, to je još uvek prilično sekularna sredina. Većina mojih kolega su agnosticici ili ateisti. Oni primećuju da ja ne jedem iste stvari kao oni, da ne pijem iste stvari, niti koristim način izražavanja koji mnogi od njih koriste. Shvatio sam da je moj stil života i način na koji postupam prema drugima najsnažnije svedočanstvo koje mogu da im pružim. S vremena na vreme, neko mi postavi pitanje zašto radim ili ne radim određene stvari i to mi otvara vrata da podelim sa tom osobom u šta verujem i zašto.

Bog od mene ne traži opravdanja.

Zaista, naš stil života je moćno svedočanstvo i može stvoriti prilike da delimo svoju veru sa ljudima koji inače ne bi hteli da slušaju direktno svedočenje. Dok budete proučavali pouku za ovu sedmicu, razmislite o tome ko bi mogao da vas posmatra i kako biste mogli da dobijete mogućnost da neko govori o Isusu zahvaljujući načinu na koji živite.

Gerri Kejs, Baton Ruž, Lujzijana, SAD

Misionstvo podrazumeva propovedanje radosne vesti o spasenju u Isusu Hristu i zadobijanje ljudi za Njega. Svedočenje uključuje obezbeđivanje izveštaja iz prve ruke o tome šta je Isus učinio u našem životu. To znači dozvoliti drugim ljudima da saznaju šta smo videli, čuli i doživeli u zajednici sa Spasiteljem. Nečiji stil života obuhvata sve što ta osoba kaže ili učini. To podrazumeva javne i privatne aspekte života koji predstavljaju suštinu nečijeg bića. Nečiji životni stil – navike, opšte ponašanje i postupanje prema drugima zasniva se na vrednostima koje ta osoba gaji. Misionstvo i svedočenje postaju glavni deo mog životnog stila kada su moje vrednosti utemeljene na Isusovim učenjima. Prema tome, šta god da kažem ili učinim, šta god radim ili ne radim jasno će otkrivati Božju ljubav prema meni, moju ljubav prema Njemu i moju ljubav prema bližnjima.

Autentičnost isključuje licemerje i neiskrenost.

Misionstvo i svedočenje kao stil života podrazumevaju potpuno predanje Hristu, dosledno i autentično. Ništa se ne sme zanemariti. Obična nemarna reč, naizgled bezazlen propust ili trenutak neverovanja mogu odvesti neku dušu u propast. Doslednost naglašava važnost postojanosti, izdržljivosti i predvidljivosti. Hrišćanska ljubav prema grešniku i naponi koje ulažemo da bismo vodili grešnika ka Bogu treba da budu bezuslovni i neprekidni. Autentičnost isključuje licemerje i neiskrenost. Misionstvo i svedočenje moraju obuhvatati istinsko preliivanje Božje spasonosne blagodati i ljubavi preko preobraženog života hrišćanina.

U 2. Korinćanima 5,15-20, naše novorođenje u Hristu opisano je kao osnova misioniranja i svedočenja načinom života. Pošto su doživeli preobražavajuću silu Isusa Hrista i postali Božji prijatelji, hrišćanima je data prednost da učestvuju u pomirenju drugih ljudskih bića sa Bogom, pomažući im na taj način da se sprijatelje s Njim. Ova vrsta svedočenja znači dopustiti Hristu da radi kroz svaki detalj u mom životu, neprestano pozivajući druge ljude da i oni postanu Božji prijatelji.

ODGOVORITE

1. U kojoj meri je nečiji život sredstvo zadobijanja duša?
2. Koji bi aspekti vašeg životnog stila mogli da odvrte ljude od Boga? Šta biste mogli da uradite povodom toga?

Frensis G. Vokabi, Ruiru, Kenija

»Na putu« ili na »Putu«? (Marko 5,1-19)

Ljudi koji su dočekali Isusa kada se iskrcao na istočnoj obali Galilejskog jezera bili su upadljivo različitog životnog stila. Čovek opsednut demonima terorisao je zemlju, i predstavljao neprekidnu pretnju za sebe i druge. Ljudi koji su čuvali svinje vršili su pozitivan uticaj mirno zarađujući za život. Ipak, svi su bili opsednuti, jedan otvoreno, drugi prikriveno. Iako su čak i demoni u opsednutom čoveku prepoznali Isusa, čuvari svinja i seljani koji su izašli da Ga susretnu zanemarili su to svedočanstvo i zamolili Spasitelja da ode. Njegovo prisustvo nije im značilo ništa više od običnog materijalnog gubitka.

Posle Isusovog odlaska, dve vrste svedoka ostale su da vrše uticaj na narod u Dekapolisu. Obe su govorile o uticaju koji je Isus izvršio na njihov život. Obe su doprinele večnoj sudbini drugih. Jedino onaj ko se potpuno predao Isusu mogao je da pomogne drugima da dožive veličanstvenu, spasonosnu ljubav Božju.

Uđi, izađi, idi svuda unaokolo (Matej 9,36-38)

Samo jedan čovek bio je zadužen da pripremi put za Spasitelja (Matej 3). Nakon par godina, još 12 ljudi bilo je odabrano da pomogne u objavljivanju Njegove poruke. Nešto više od godinu dana kasnije, neposredno pred završetak Isusove zemaljske službe, potrebe su bile tako velike da su još sedamdesetorica bila poslata kao misionari kako bi svedočili u oblastima koje je On uskoro trebalo da poseti (videti Luka 10,1-16).

Dok se Drugi dolazak našeg Gospoda sve više približava, naš svet nastavlja da raste. Postaje sve teže prepoznati sotonine prevare i odoleti im, a ljudi sve više čeznu za boljim sutra. Bogu je danas potrebno više svedoka nego ikada ranije, vernika čiji je život dosledan, koji vrše pozitivan uticaj. Mi se moramo uskladiti sa Bogom i izaći iz svojih ljuštura. Moramo početi da radimo na objavljivanju preobražavajuće istine o Spasitelju svima sa kojima nam se životni putevi ukrste.

Ne zavisí sve od vas (Jovan 17,11-19)

Isus je znao za teškoće s kojima će se suočavati Njegovi učenici kad budu svedočili za Njega posle Njegovog odlaska. Baš kao što se On neprestano oslanjao na snagu svog Oca, znao je da će Njegovim učenicima biti potrebna ista podupiruća sila da bi ostali verni.

Isus poziva svakog od nas da saraduje sa Njim na neki način, na nekom mestu, upravo sada, ovde na Zemlji. Ako smo verni svom pozivu, radićemo marljivo sve dok zadatak na koji smo pozvani ne bude potpuno završen. Međutim, to nam može stvoriti probleme. Što je naš karakter sličniji Hristu, bićemo sve više u sukobu sa svetom i sotonina će se sve više truditi da zagospodari nama. Koliko god se trudili, mi jednostavno nemamo u sebi silu da bismo pobedili u toj bici. Jedino predajući svoju slabost Bogu i dopuštajući Svetom Duhu da radi u našem životu možemo ostati u svetu, a da nas on ne nadvlada.

Prilagođavanje ≠ kompromis (1. Korinćanima 9,20-23)

Ljudi koji služe kao misionari u stranim zemljama prilagođavaju svoj stil života lokalnom stanovništvu kako bi im što više približili jevanđelje. Oni uče nov jezik, menjaju svoje društvene navike, prilagođavaju način oblačenja i prihvataju različite uslove života. Međutim, Veliki nalog (Matej 28,19.20) nije dat samo misionarima u stranim zemljama.

Šta je sa vašim narodom, vašim susedstvom? Svuda oko nas su ljudi koji su nam »strani« isto kao i oni na udaljenim mestima. Koristeći »sva raspoloživa sredstva« (1. Korinćanima 9,22), mi treba da ih susretnemo tamo gde se nalaze, a onda da im pokažemo gde se nalazi Hristos.

Malo mladih će biti dosegnuto držanjem seminara o Otkrivenju u bogatim predgrađima. Oni koji su vezani za kuću ili za krevet neće prisustvovati »crkvi u parku«. Ne možemo deliti Isusovu ljubav sa beskućnicima preko satelitskih hrišćanskih TV kanala. Druženje i posećivanje nakon posluživanja obroka u lokalnoj narodnoj kuhinji verovatno vas neće dovesti u kontakt sa onima koji se retko usuđuju da izađu iz sigurnosti i udobnosti svog sveta više srednje klase. Služenje onima koji trenutno zanemaruju istinu koju su nekada u potpunosti prihvatili posebno je izazovno.

Dok istražujemo kako da svedočimo svakome i na svakom mestu, moramo uvek štiti celovitost jevanđelja. Bilo kakav kompromis sa Božjom istinom menja karakter našeg svedočenja – od onog za Njega u ono protiv Njega.

To je očigledno svima (2. Korinćanima 3,2.3)

Ne morate objavljivati svetu da ste hrišćanin. Oni oko vas znaće to na osnovu toga kako se ponašate isto koliko i na osnovu vaših reči. »Svetu je potrebno više hrišćana na kojima se vidi da pripadaju Hristu. Jezik hristolikog života namenjen je celom čovečanstvu. Jedino tako ljudi mogu sagledati šta hrišćanstvo znači, razumeti njegove velike istine i naučiti da vole i drže Božji zakon...

Svaki vernik i svaka crkva trebalo bi da budu Hristova poslanica svetu. Pisac te poslanice je sam Hristos. Materijal na kome On piše je srce svakog vernika, a ono što je zapisano je Božji zakon i prepis Njegovog karaktera.«¹

ODGOVORITE

1. Ukoliko »dela govore više od reči«, može li verni svedok uvek da ćuti? Objasnite svoj odgovor.
2. Da li je moguće »odmoriti se« od svedočenja, a da se čovek potpuno ne izoluje?
3. Šta nanosi više štete Hristovoj stvari: negativne reči ili negativni postupci? Zašto?

Dalas Esti, Fajerstoun, Kolorado, SAD

1 The SDA Bible Commentary, vol. 6, pp. 843, 844.

Pre Interneta, elektronske pošte, mobilnih telefona i Fejsbuka ljudi su komunicirali tako što su svojeručno pisali pisma i slali ih određenom primaocu preko pošte. Bilo je potrebno oko nedelju dana da primite takvo pismo, a ponekad čak i duže. Zalutala pisma bila su uobičajena stvar. Tehnologija je danas potpuno promenila način komuniciranja, ali jedna stvar je, ipak, ostala ista – mi pišemo i čitamo pisma u ma kom obliku ona dolazila.

Kao otvoreno pismo koje pažljivo čita onaj kome je namenjeno, tako je život onih koji ispovedaju da su hrišćani podložan ispitivačkom pogledu sveta. Naš život mora biti kao so koja štiti od kvarenja. »So se mora pomešati s materijom kojoj se dodaje, ona mora da prodre u nju i da je prožme da bi je mogla sačuvati. Isto tako lični dodir i druženje s ljudima učiniće da spasonosna sila Jevanđelja dopre do njih. Ljudi se ne spasavaju kao grupa, već kao pojedinci. U ličnom uticaju krije se sila. On treba da se sjedini s Hristovim uticajem, da uzdiže kao što je Hristos uzdizao, da usađuje prava načela i zaustavlja širenje pokvarenosti u svetu. On treba da širi milost koju samo Hristos može dati. On treba da uzdiže, da ulepšava život i karakter bližnjih silom čistog primera, ko ga prati iskrena vera i ljubav.«¹

»U ličnom uticaju krije se sila«.

Božje prisustvo u nekoj osobi usađuje pobožan karakter koji menja svet (Galatima 2,20; Filibljanima 4,13). »Velika lekcija koju treba dati mladima jeste da, kao Božji obožavatelji, moraju negovati biblijske principe, a svet smatrati manje važnim.

Bog želi da svi nauče kako mogu da čine Hristova dela i da uđu na vrata u nebeski grad. Ne treba dozvoliti da svet obraća nas, već mi treba najusrdnije da težimo da obratimo svet. Hristos nam je odredio tu dužnost i preimućstvo da stojimo uz Njega u svim okolnostima.«²

ODGOVORITE

1. Šta je učinilo da Hristovo prisustvo bude tako moćno, da u velikoj meri dotiče mnogo života i da ih preobražava?
2. Kako možemo uticati na druge na način koji će ih privući Hristu?

1 Istorija proroka i careva, str. 150.

2 Fundamentals of Christian Education, p. 470.

Švajcarski pravnik Albin Šram, koji je umro 2005. godine, ostavio je za sobom kolekciju pisama koja su pisali neki od najvećih umova današnje civilizacije. Jedno od tih pisama bilo je pismo Alberta Ajnštajna svom prijatelju iz detinjstva, Polu Habihu, koji se ozbiljno razboleo. Napisano je 5. jula 1935. godine. Ono počinje ovim rečima: »Nedavno sam čuo da te je đavo – jedini koji ovih dana nikad nije besposlen – snažno zgrabio svojim kandžama.«¹

Ove ozbiljne reči mogu se primeniti na ceo ljudski rod. Još od kad su Adam i Eva zgrešili u Edemskom vrtu, svi su prodati pod greh. Međutim, postoji dobra vest koja se nalazi u najdužem pismu ikada napisanom

– u Bibliji. U tom pismu Bog nam pokazuje da postoji nada za ljude koji prihvataju spasenje preko Njegovog Sina. Bog želi da celo čovečanstvo bude spaseno (Jovan 3,16). On se trudi da ova radosna vest obiđe ceo svet preko pisama koja svako može da pročita. Premda ljudski jezici imaju svoja ograničenja, Božji jezik ljubavi razumljiv je svima. Bog želi da Njegovi sledbenici budu živa pisma koja govore o Njegovoj ljubavi. Zašto su takva »pisma« tako uspešni svedoci? Odgovor glasi da je promena koja nastaje u vama kad prihvatite Hrista ispisana »ne mastilom nego Duhom Boga živoga, ne na kamenim daskama nego na mesnim daskama srca« (2. Korinćanima 3,3). Još važnije pitanje je kako možete postati uspešno »pismo« koje svedoči?

Morate ostati povezani sa Božjom Reči (Jovan 15,4,5). Ako niste »nakalemljeni« na Hristu, ne možete da rastete pa, prema tome, ni da svedočite.

Vaš stil života mora da odražava Hrista (Filipljanima 2,5). Vi možete odražavati Hrista jedino ako usvojite Njegov način razmišljanja. Ljudi koji vas »čitaju« biće privučeni Njemu ako budu mogli da vide Njega u vašem životu.

Morate se držati onog što je zaista bitno (1. Korinćanima 9,19,20). Apostol Pavle se ponašao kao Jevrejini kad je bio među Jevrejima, a kao neznabožac kad je bio među neznabošcima kako bi mogao mnoge da zadobije za Hrista. Međutim, ne smemo pomešati prilagođavanje sa kompromisom.

ODGOVORITE

1. Zašto je Bog odlučio da za svedočenje i misionstvo upotrebi ljude, a ne anđele?
2. Kako se možete približiti ljudima u svom hrišćanskom hodanju, a da ne pravite kompromise u pogledu svoje vere?

Lorens Kiage, Atlanta, Džordžija, SAD

1 The Independent, »The Greatest Letters Ever Written«, 27 June, 2007.

»Zakasniću«, pomislio je čovek žurno se spuštajući niz prašnjavi drum, dok je njegov ogrtač lepršao oko njega. Zbog neočekivanog prolaska stoke putem i slepog prosjaka koji mu je tražio novac, njegovo putovanje je trajalo duže nego obično. Ah, i ta udovica koja prodaje neku bezvrednu robu pred njegovom kućom, takođe ga je zadržala. Zar joj nije jasno da je danas Subota? »Trebalo bi da nađe neki ozbiljniji posao«, pomislio je, iznerviran. Uz sve ove neprijatnosti, bilo je zaista teško održati pravo duhovno raspoloženje, a morao je još i da propoveda tog jutra! Da bi popravio svoje raspoloženje, počeo je glasno da se moli. Naravno, nadao se da će to pozitivno uticati na svakog ko bi mogao da ga čuje u prolazu.

Na pola puta do sinagoge, ugledao je nešto na putu pred sobom. »Šta je to?«, pomislio je. Bio je to čovek, izranjavljen i pretučen, koji je tiho ječao.

Prešao je na drugu stranu puta kako bi izbegao svaki eventualni kontakt sa ovim jadnikom.

Na tom delu puta često su se krili lopovi koji su napadali putnike, pljačkajući ih i ostavljajući ih da tu umru.

Sveštenik je oprezno pogledao unakolo, privijajući svoj ogrtač čvršće uz sebe. Taj čovek sigurno nije dovoljno vodio računa – razmetao se svojim stvarima, ne gledajući pažljivo oko sebe. Kako bi se inače našao u takvoj situaciji? Prešao

je na drugu stranu puta kako bi izbegao svaki eventualni kontakt sa ovim jadnikom. Stigao je u crkvu upravo na vreme za uvodnu himnu.

Muzika je dostigla krešendo u trenutku kad je stupio na propovedaonicu. »Subotni blagoslov!« Govorio je gromkim glasom sa lakoćom i autoritetom. »Dobrodošli u dom Gospodnji. Izvinjavam se zbog kašnjenja. Naletelo sam na manje poteškoće jutros dok sam dolazio ovamo, ali ništa značajno, zaista. Hajde da otpočnemo razgovor o važnosti svedočenja.«

ODGOVORITE

1. Možete li se setiti nekog trenutka kad vaše svedočenje nije bilo baš najbolje?
2. Kako ste drugačije mogli da postupite?
3. Ako ne svedočite za Boga, za koga svedočite?

Tanja L. Henri, Springfield, Masačusets, SAD

ZAKLJUČAK

Naš svakodnevni život pruža priliku Svetom Duhu da preko nas dopre do drugih ljudi. Život preobražen predanjem Hristu ima mnogo kvaliteta koji prirodno privlače pažnju ljudi. Kada dopustimo Bogu da nas promeni i ponovo sazda, i sami doživljavamo Radosnu vest. Tada imamo nešto što vredno podeliti. On nam pomaže da objavimo jevanđelje na način koji ljudi oko nas mogu najbolje razumeti.

RAZMOTRITE

- Zapišite na ceduljice sledeći citat, a zatim ih stavite negde gde ćete moći da ih posmatrate tokom cele sedmice: »Najjači dokaz u prilog jevanđelja je ljubazni hrišćanin pun ljubavi« (Elen G. Vajt, *U potrazi za boljim životom*, str. 296).
- Pročitajte stihove pesme »Divno svetli milost Božja« (*Hrišćanske himne*, Preporod, himna br. 339). Razmislite o tim rečima u kontekstu pouke za ovu sedmicu. Kako činjenica da ste otkupljeni menja vaš život i način na koji se odnosite prema drugima?
- Jedite kuvani krompir ili neko drugo omiljeno povrće bez soli. U čemu je razlika? U kom smislu je to slično razlici koju Isus očekuje da hrišćani naprave u svetu (Matej 5,13)?
- Sedite nekoliko minuta u zamračenoj sobi, a zatim upalite sveću. Kakvu promenu unosi svetlost sveće? Da li je važno koliko je sveća velika, mala, ukrašena ili skupa? Ako je vaš život kao sveća u mračnom svetu, kako vi vodite druge ka Hristu?
- Čitajte 2. Korinćanima 3,3 i zapišite šta mislite da bi Bog želeo da kaže ljudima oko vas preko vašeg života i uticaja.
- Pitajte nekolicinu ljudi: »Kako možete da znate da li je neko od vaših prijatelja zaljubljen?« Razmislite kakve veze njihovi odgovori imaju sa poukom za ovu sedmicu.
- Nacrtajte sliku kojom prikazujete šta »svedočenje stilom života« znači za vas.

POVEŽITE

Luka 6,43-45; Galatima 5,22.23.

U potrazi za boljim životom, str.295, 296.

Lifestyle Evangelism: Learning to Open Your Life to Those Around You, by J. Aldrich.

Šeron Rajt, Silver Spring, Merilend, SAD

Pouka 5

od 28. aprila do 4. maja 2012.

Redosled u programu evangelizacije i svedočenja

»Mlekom vas napojih a ne jelom,
jer još ne mogaste, i ni sad još ne možete«
(1. Korinćanima 3,2).

Događaj o kome govori današnji uvodni stih nije imao srećan završetak. U redu, mogli biste da pomislite, možda nam tekst u Jovanu 6,54-66 govori šta ne treba da radimo kad je reč o svedočenju. Međutim, ovi stihovi govore o svedočenju i misioniranju samog Isusa. Dakle, da li je Njegovo svedočenje bilo pogrešno? Ako je tako, onda smo mi ostali u ozbiljnoj nevolji. Šta je to Isus rekao što je tolike ljude navelo da Ga napuste?

Prvo, Isus je rekao da će svako ko jede Njegovo telo živeti večno. Isus očigledno nije zastupao kanibalizam. Prema Endrijuu Fonteju, krv je metafora za nasilnu smrt. On objašnjava da u Psalmu 27,2 »David govori o zlim ljudima koji ga napadaju. *'Ako navale na me zlikovci da pojedu telo moje, protivnici i neprijatelji moji, spotaći će se i pašće'*... Oni žele da ubiju Davida kako bi ostvarili neku vrstu koristi od njegove smrti. Ovaj primer iz Starog zaveta daje nam uvid u ono što Isus misli kad kaže da treba da jedemo Njegovo telo – to podrazumeva korist od Njegove smrti na krstu...

Kada /Isus/ govori o tome da treba da jedemo Njegovo telo i pijemo Njegovu krv, On govori o *uživanju prednosti koje proističu iz Njegove smrti.*¹

U tom trenutku ljudi još uvek vide Isusa kao svog zemaljskog cara i zbog toga On govori o koristi koju bi mogli imati od Njegove smrti. Međutim, Njegova smrt nije deo njihovog plana i oni počinju da se žale. On pita da li ih Njegova prava misija vređa (Jovan 6,61), zatim primećuje da Mu neki još uvek ne veruju (stih 64), i nastavlja rečima: »Niko ne može doći k meni ako mu ne bude dato od oca mojega« (Jovan 6,65). To je bilo to. Ne samo da je odbio da bude njihov zemaljski mesija, već im je rekao da nemaju vere. Zbog toga je mnogo ljudi prestalo da Ga sledi.

Naša misija je da živimo u skladu sa tom istinom u svom svakodnevnom životu.

Isus je tom prilikom govorio svojim sledbenicima najkontroverzniju stvar sa kojom se naša kultura danas suočava – istinu. Naša misija je da živimo u skladu sa tom istinom, da uživamo korist od Njegove smrti, da živimo u skladu sa jevanđeljem u svom svakodnevnom životu, i da ga objavljujemo drugima kad god nam se ukaže prilika. Isus je svoj život proveo u svedočenju i misioniranju. On je svoj život proveo tako što je živeo u istini i delio je sa drugima, a to je isto ono što je i nas On pozvao da činimo danas.

Ana Bartlet, Koledždej, Tenesi, SAD

1 Andrew M. Fountain, Eating Christ's Flesh and Drinking His Blood, <http://loveintruth.com/amf-docs/flesh1.htm>.

Jesti telo i piti krv? (Jovan 3,11; 6,54-66)

Evangelizacija koja poštuje redosled aktivnosti počinje od vas samih. Ako nemate Isusa, sigurno je da Ga ne možete deliti sa drugima. Prvo morate jesti Njegovo telo i piti Njegovu krv. Ova izjava navela je mnoge od Isusovih učenika da Ga napuste, jer su to teške reči (stihovi 60 i 66). Zašto? One zahtevaju odlučnost da se postane kao Isus. Sam Isus je provodio sate u molitvi i proučavanju Starog zaveta. Mi takođe moramo provoditi vreme u molitvi i proučavanju Biblije. Isusovo telo i krv su Njegove reči. Provodeći vreme sa Njim u molitvi i proučavanju, postajemo slični Njemu po karakteru i postupcima. Mi moramo da delimo ono »što znamo, i svedočimo što videsmo« (Jovan 3,11). Sveštenici u Isusovo vreme nisu mogli da pomognu ljudima zato što nisu poznavali Boga. Oni su imali mnoštvo tradicija, programa i aktivnosti, ali to nije odgovaralo ljudskim potrebama. Ljudi ne mogu imati nikakve koristi od nas ako mi sami ne poznamo Boga, ako Sveti Duh nije u našem srcu.

Pripremite put (Luka 8,4-15; 1. Korinćanima 3,1-3; 1. Petrova 2,1.2)

Kako poznavanje Isusa dovodi do promene u našem životu? Priča o sejaču opisuje različite vrste zemljišta. Koji tip zemljišta predstavlja vas? Ako ste još uvek sebični kad je u pitanju vaš novac (prevara bogatstva), ili opterećeni sa previše odgovornosti (brige ovog sveta), trebalo bi da se pozabavite čupanjem korova. Ukoliko ne razumete kako i zašto nešto verujete, onda treba da proučavate. Kako možete govoriti drugima o Isusu ako Ga vi sami ne razumete dovoljno da biste Ga voleli i sledili? Mi moramo postati nesebični kao Isus. Da bismo svedočili, moramo odbaciti ljubomoru, svađe i povređena osećanja. Kada to činimo, naše oči se mogu otvoriti za duhovne stvari. Oslobodite se na taj način ovozemaljskih stvari (1. Petrova 2,1.2) i razvijte neugasivu želju za svetošću (Matej 5,6). Težite za pravim mlekom (istinom) da biste mogli da rastete. Tada će vam, kako budete rasli, Bog davati stvari koje možete da delite sa drugima kao i želju da tako postupate. Neprestano obrađujte tlo svog srca. Čupajte korov. Izbacujte kamenje. I tada, kada Isusove reči budu posađene u vašem srcu putem svakodnevnog proučavanja, one će doneti plod.

Voli svog bližnjeg kao sebe (Isaija 58; Matej 25,35-40)

Koji plod svi mi želimo da donesemo? Neki od nas mešaju to sa brojem ljudi koje dovedemo do krštenja. Međutim, plod za koji smo mi odgovorni

su karakterne crte koje stičemo u svom životu. Isus zapoveda »ovcima« da hrane gladne, da daju vodu žednima, skloništa siromašnima, da obuku gole, da se pobrinu za bolesne i posete one koji su u zatvoru. Prema 58. poglavlju Knjige proroka Isaije, donositi takav rod znači: osloboditi ljude koji su nepravedno stavljeni u zatvor, biti pošten, brinuti se za porodicu, ne laskati, govoriti ljubazno, ne upirati prstom u druge i brinuti se o potrebama onih kojima je to zaista potrebno.

Izazovite žed

(1. Korinćanima 3,1-3; 1. Petrova 2,1.2)

Kako da delite duhovnu hranu i piće kada ih »beba« hrišćanin odmah ispljune? To činite tako što volite svog bližnjeg kao samog sebe. Plod vašeg sopstvenog odnosa sa Isusom otpočinje sledeću fazu misioniranja – svedočenje. Drugi će videti lepotu Isusove ljubavi u vašem životu i požeće je za sebe. Ljudi ne žele samo doktrinu. Oni žele da upoznaju Isusa i saznaju kakvu promenu će te doktrine izazvati u njihovom životu. Ljudi žele da vide kakvu promenu su te doktrine i jevanđelje uneli u vaš život, u život vaše porodice i vaše crkve. Takva promena je svedočanstvo o kome vredi govoriti.

Učite ih kako, kada budu spremni

(1. Korinćanima 3,1-3; 1. Petrova 2,1.2)

Kada postanete sejač, možete da delite svoja lična iskustva. Možete da ohrabrite druge i pokažete im kako da obrađuju tlo svog srca, jer ste vi to učinili i uspeli u tome. Vi poznajete probe i iskušenja i vaše iskustvo je neprocenjiva mudrost koju možete podeliti sa drugima. Vi znate da oni moraju iščupati korov ponosa, zavisti i sebičnosti pre nego što budu spremni za teže odgovornosti u crkvi. Što je najvažnije od svega, vi imate tu privlačnu, duboko ukorenjenu Isusovu ljubav u svom srcu koja će vam dati strpljenje kada se budete bavili njihovim iskušenjima i teškoćama. Počnite od Isusove ljubavi i od toga kako steći poverenje u Njega u svakodnevnom životu. Naučite ih kako da sami proučavaju. Provodite vreme u molitvi za njih i sa njima. Uputite ih da služe drugima kako bi i sami osetili radost nesebičnosti; a kad budu spremni, iznesite im dublje, izazovnije istine.

ODGOVORITE

1. Gde se ja lično nalazim na skali misioniranja?
2. Šta treba da radim da bih ja lično bio spreman?
3. Na koga u svojoj okolini imam uticaja?

Džudi Bartlet, Robersonvil, Severna Karolina, SAD

»Princ neba, Zapovednik nebeske vojske, sišao je sa svog uzvišenog položaja, odložio carsku odeću i krunu, zaogrnuvši svoju božansku prirodu ljudskom kako bi mogao da postane božanski Učitelj svim društvenim slojevima i pred ljudskim bićima živi životom slobodnim od bilo kakve sebičnosti i greha, uspostavljujući primer onoga što, Njegovom blagodaću, i oni mogu postati.«¹

»Hristos je svojim učenicima, pre nego što se vazneo na Nebo, dao zadatak. Kazao im je da treba da budu izvršiooci testamenta po kome je On namenio svetu riznice večnoga života. Vi ste bili svedoci da sam živio životom žrtvovanja za svet, rekao im je... Vi ste već videli da sam otvoreno primio sve one koji su došli k Meni i priznali svoje grehe. Onoga koji dolazi k meni ni na koji način neću odbaciti. Vama, svojim učenicima, poveravam ovu vest milosti.«²

Najjednostavnije i najuspešnije metode misioniranja uključuju ono što govorimo i kako živimo.

Baš kao i učenici iz Novog zaveta, i mi smo pozvani da Isusov veliki nalog pretvorimo u stil života. Isus nam je dao poruku koju treba da objavimo svetu, a načinom na koji živimo, mi je možemo objavljivati i pomoći svetu kome je očajnički potrebna Božja milost. Mi ne treba da čekamo neku veliku priliku, važno misionarsko putovanje, ili evanđeoski program. Svaki trenutak našeg života i kontakt sa drugima trebalo bi da bude svedočenje.

»Učenici treba da obavljaju svoje delo u Hristovo ime. Svaka njihova reč i svako njihovo delo treba da usmerava pažnju na Njegovo ime... Njihov uticaj na dobro biće veći, ako u njihovom ponašanju ne bude razmetanja i isticanja. Učenici su morali da govore isto tako jednostavno kao što je Hristos govorio. U srca svojih slušalaca treba da urežu pouke kojima ih je On naučio.«³

Isus nam je na sopstvenom primeru pokazao da najjednostavnije i najuspešnije metode misioniranja uključuju ono što govorimo i kako živimo.

ODGOVORITE

1. U kojoj mi je oblasti mog života potrebna Božja pomoć da bih živio uspešnije kao primer za Njega?
2. Na koji način novi vernik, obraćen zahvaljujući službi neke hristolike osobe, može nastaviti da raste u Hristu? Kako vi/vaša crkva možete da mu pomognete?

Amanda Ernst, Metjuz, Severna Karolina, SAD

1 *This Day With God*, p. 373.

2 *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, str. 18.

3 *Isto*, str. 19.

Dok je obilazio crkve, Pavle je otkrio da mnogi vernici nisu uzrasli u svom duhovnom iskustvu. Oni se nisu posvetili proučavanju Božje Reči da bi stekli dublje razumevanje njenih istina. Zbog toga su Korinćani bili nezreli i nesposobni da cene i razumeju dublje aspekte svog duhovnog života. Tekst u 1. Kor. 3,1-3 »direktno /povezuje/ duhovnu ishranu sa napredovanjem u razumevanju, ponašanju i stavovima.«¹

U drugom stihu vidimo da su ti novi vernici bili hranjeni »mlekom... a ne čvrstom hranom«. Takva ishrana »dovela je do nesloge i podela u zajednici, dokazujući da su ljudi bili u mnogo većoj meri telesni nego obraćeni.«²

U svetlu evangelizacije sa određenim redosledom neko bi rekao da se Pavle nije usredsredio na potrebe ciljnih grupa u tim oblastima. Bilo je onih koji su čuli istinu koja im je predstavljena, prihvatili je, ali nisu imali nikakvih daljih pouka nakon što je Pavle otišao. Iz tog iskustva možemo videti koliko je važno da ne odgovaramo samo na trenutne potrebe, već da nastavimo sa poučavanjem u istini i blagodati.

»Biblija pruža obilje dokaza da slaba duhovna ishrana ima za posledicu slabu i obolelu ličnost, kao što slaba fizička hrana dovodi do narušavanja i, konačno, uništenja čovekove životne snage. Slično tome, možemo videti da osoba može biti dobrog duhovnog zdravlja ali ga izgubiti zbog lenjosti ili nekog drugog oblika zanemarivanja. Baš kao što je zreloj osobi potrebna dobra, obilna ishrana da bi očuvala svoju životnu snagu i bila pošteđena bolesti, isto važi i u duhovnoj sferi. Da bi uzrastao do duhovne zrelosti i snage, hrišćaninu je potrebna obilna duhovna hrana, svarena i aktivno apsorbirana. Na taj način, on bi nastavio da raste i sprečio propadanje, za razliku od laganog jevrejskog duhovnog opadanja.«³

Slaba duhovna ishrana ima za posledicu slabu i obolelu ličnost.

Mali koraci odgovaraju bebama, ali mi moramo rasti i naučiti da pravimo veće i osmišljenije korake. Kao hrišćani, mi moramo proučavati Božju Reč sami za sebe i pronaći krupnije misli koje Bog ima za nas. Do toga će doći kada budemo provodili više vremena u dubljem proučavanju sa Njim.

RAZMISLITE

1. Po čemu se razlikuju hrišćani koji se hrane »mlekom« od onih koji uzimaju »čvrstu hranu«? U čemu su oni slični?
2. Koga vidite kao »ciljnu grupu« u Pavlovom misionom polju?
3. Navedite tri ciljne grupe u okolini svoje crkve.
4. Osmislite plan kako da dosegnete te grupe.
5. Prepoznajte redosled neophodan da bi se dosegla svaka grupa.
6. Napravite vremenski raspored sprovođenja tog plana.

Kevin Pirs, Leksington, Južna Karolina, SAD

1 Bible Tools, 1 Corinthians 3:1, <http://www.bibletools.org/index.cfm/fuseaction/Bible.show/sVerselD/28412/eVerselD/28414>.

2 Isto.

3 Isto.

Bog, Vrhovni Baštovan, dao nam je na svojoj obuci iz baštovanstva, seme istine u pakovanju označenom kao »Biblija«. U Bibliji nalazimo uputstva kako pripremiti zemljište, posejati seme i brinuti se za mlade biljke. On nam je takođe dao autobiografiju (Jevanđelja) svog Sina da bismo mogli bolje razumeti kako da postanemo dobri baštovani.

Kao Vrhovni Baštovan, Bog zna da je dobro kad možemo da razgovaramo sa drugim baštovanima i razmenjujemo informacije o tome kako da naša bašta napreduje. Stoga nas je On organizovao kao klub baštovana koji je nazvao crkva. Jedan od ciljeva kluba je da seme koje nalazimo u Bibliji posejemo širom sveta. U autobiografiji Sina našeg Učitelja nalazimo jednostavne praktične korake kako da na najbolji način ostvarimo svoj cilj.

Vaš posao je da posejete seme.

Pripremite zemljište. Kada želite da nešto sa nekim podelite, obično ne dajete to nekom slučajnom prolazniku sa ulice, već nekome koga poznajete i do koga vam je stalo. Ne samo da će ta osoba verovatno prihvatiti vaš dar već će ga verovatno i upotrebiti. Isto tako, kada govorimo o onome što je Bog učinio za nas lično, lakše je i uspešnije ako to činimo sa onima koji su nam prijatelji (Marko 5,18.19).

Posejte seme. Nije neobično pozvati svoje prijatelje na zabavu ili drugarsko okupljanje. Zašto ih onda ne biste pozvali na proučavanje Biblije? Predložite im da povedu još nekog prijatelja i pripremite zakusku. Razgovarajte i provedite prijatno vreme govoreći o stvarima koje je Bog učinio u vašem životu (Matej 9,10).

Posadite mladicu. Pošto ste neko vreme govorili svojim prijateljima o Bogu, pozovite ih u crkvu. Na taj način, oni će moći da vide o čemu je reč u Božjem klubu baštovana i možda odluče da i sami postanu baštovani (Jovan 1,40-42).

Nemojte se obeshrabriti ako seme koje posejete ne donese odmah rod. Semenu je potrebno vreme i pravo okruženje da bi niklo. Neka semena miruju godinama. Vaš posao je da posejete seme. Posao Svetog Duha je da učini da ono poraste.

ODGOVORITE

1. Šta biste vi mogli učiniti u svom susedstvu ili zajednici kako biste doprineli sejanju Božje Reči?
2. Koliko vaših prijatelja ima potrebu da upozna Isusa kao ličnog Spasitelja?
3. Šta Bog preko vas čini u cilju ispunjenja Velikog naloga?

Emili Bartlet, Robersonvil, Severna Karolina, SAD

Novorođenčetu treba davati hranu koja odgovara njegovom uzrastu. Kako ono raste, telo zahteva drugačiju ishranu. Postoji određeni red koji će mu pomoći da postigne potpunu zrelost. U hrišćanskom životu primećujemo da postoje koraci u postizanju duhovne zrelosti. Kada crkva razmatra program svedočenja, postupnost u okviru evangelizacije će joj pomoći da te korake ostvaruje po određenom redosledu.

Počnite sa seminarom o duhovnim darovima. Pomozite članovima svoje crkve da razumeju koje im je duhovne darove Bog dao i kako mogu da ih dele sa drugima.

Osnujte biblijsku školu. Počnite tako što ćete odgovarati na pitanja u vezi sa Biblijom.

Organizujte evanđeoske programe. Okupljajte se jednom sedmično i provedite izvesno vreme u posećivanju ljudi, proučavanju Biblije sa njima i molitvi.

»Misioniranje molitvom u osnovi znači govoriti Bogu o ljudima pre nego što govorite ljudima o Bogu. To omogućava Svetom Duhu da preuzme obavezu za postizanje rezultata.

Na osnovu teksta u Luki 10, u misioniranju molitvom postoje četiri jednostavna koraka koja se moraju pratiti prema određenom redosledu kako bi se promenila duhovna klima u nekom gradu, državi ili naciji: blagosiljajte ih; družite se sa njima; služite potrebama koje postoje; propovedajte.«¹

Sledeći korak koji treba primeniti je: *Organizujte program pomoći društvenoj zajednici.* Pokažite svojoj zajednici da vam je stalo do nje tako što ćete organizovati časove kuvanja ili neku drugu vrstu zdravstvenih predavanja. *Pozovite svoje prijatelje na ta predavanja.* Ovo će vam obezbediti grupu ljudi prema kojoj ćete moći da planirate svoje misionijske projekte. Ponudite im obrok pre predavanja. Zatim ih povedite na zajednički sastanak. Sedite pored njih tokom predavanja. Neka vide da brinete o njima. Pomažite oko organizovanja ovih sastanaka i, ako je prikladno, pozovite i svoje prijatelje da pomognu. To će im pomoći da se osećaju korisnim.

Nakon krštenja, dajte novom članu neku dužnost. Kada učestvujemo u crkvenom bogoslužju, dobijamo više od njega. Stoga, nakon krštenja dajte novim članovima nešto korisno što bi mogli da rade u skladu sa svojim sposobnostima. Pomozite svojim »novim bebama« da rastu u Božjoj Reči i u svom hrišćanskom životu.

ODGOVORITE

1. Koji duhovni darovi postoje? Koji su vaši duhovni darovi?
2. Kako možete naći nekoga s kim ćete proučavati Bibliju?
3. Na koje načine bi vam odgovaralo da pomažete oko evanđeoskih sastanaka?

Karen Pirs, Leksington, Južna Karolina, SAD

1 Transformation Virginia, Prayer Evangelism, <http://transformationvirginia.com/about-us/prayer-evangelism>.

2 Life Discovery Series, <http://lifediscoveryministries.com/pre-series-preparation>.

ZAKLJUČAK

Da bi se nahranila beba potrebno je nešto više od mleka i zdrave hrane. Potreban je takođe i zdrav odnos sa nekim ko ima vremena, strpljenja i spremnosti da toleriše prosutu hranu, nered i lepljive prste. Vreme obroka doprinosi uspostavljanju značajne povezanosti između roditelja i deteta. Roditelji treba da budu osetljivi za potrebe deteta i da sačekaju pravi trenutak za unošenje sledećeg zaloga kašice od šargarepe. Roditelj mora da bude brižan, nesebičan, pouzdan i pun podrške. I – jednog dana će se zajedno radovati kada dete nauči kako da samo napravi svoj sendvič od džema ili kiriki putera.

RAZMOTRITE

- Napravite skulpturu, kolaž ili skeč koji ilustruje odnos između majke i njene gladne bebe, ili osobu koja je gladna i žedna Božje Reči.
- Napravite anketu o omiljenoj duhovnoj »hrani« članova svoje crkve. Koja su to iskustva koja neguju njihovu veru i pomažu im da rastu kako bi bili što sličniji Isusu?
- Napišite tri pisma zahvalnosti različitim osobama koje su »hranile« vašu veru u tri značajna momenta tokom vašeg duhovnog razvoja.
- Napravite listu himni ili pesama zahvalnosti koje ilustruju postepeno napredovanje u rastenju do visine Hristove.
- Zajedno sa drugima osmislite mimiku ili pantomimu koja ilustruje putovanje od duhovne bebe koja se hrani mlekom do serviranja gozbe blagoslova za druge.
- Sastavite duhovnu »korpu sa hranom« za nekog mladog hrišćanina koga poznajete. Uključite stvari koje će negovati rast te osobe u Hristu, kao što su knjige, CD – ovi, podsetnici sa stihovima, itd.
- Napravite jestivu mapu svog duhovnog putovanja, obeležavajući značajna iskustva i pronalazeći različitu hranu da biste ilustrovali svoje napredovanje (mleko, voće, orasi, itd.).
- Posmatrajte hranjenje nekog mladunčeta sisara. Kakve uvide vam to daje u vezi sa ishranom novog hrišćanina?

POVEŽITE

Bridges 101, Ruthie Jacobsen (Review and Herald, 2008).

Christ's Way to Spiritual Growth, Phillip Samaan (Review and Herald, 1995).

Karen Holford, Ohtermahti, Škotska

Pouka 6

od 5. do 11. maja 2012.

Lična evangelizacija i svedočenje

»Vi ste moji svedoci, veli Gospod,
i sluga moj kojega izabrah«
(Isaija 43,10).

Da li ste ikad pokušali da zadržite dah sve dok skoro niste pali u nesvest? Interesantno je kako se vaše telo bori dok to pokušavate. U određenom trenutku, telo popušta i vi udišete kiseonik. Duhovno govoreći, mi smo ispunjeni Svetim Duhom. Pravi, Duhom ispunjeni Hristovi sledbenici dišu u Njegovim zapovestima, ljubavi, veri i nadi i ne mogu da ne dele svoj novootkriveni život sa drugima.

Vi i ja možemo svakodnevno svedočiti za Hrista.

Isus svakog vernika poziva po imenu i zna tačno kako će on poslužiti u Njegovom carstvu. To je prelepa vrsta razmene. On nas poziva da Mu se zakunemo na vernost, zatim nas pomazuje da budemo prisutni u Njegovoj ljubavi i ispunjava nas svojim Duhom. Sveti Duh za uzvrat oprema svakog vernika alatkama potrebnim za deljenje Božje ljubavi. Proces opremanja je jedan od najčudesnijih u hrišćanskom iskustvu. O, kad bismo svi provodili više vremena u proučavanju Njegove Reči i u molitvi kako bi On mogao da nam otkrije svoje darove i da ih izbrusi u našem životu.

Vi i ja možemo svakodnevno svedočiti za Hrista. Kada smo povezani sa Njim, mi ne možemo a da ne budemo preobraženi u mislima i postupcima (Rimljanima 12,2). Njegova ljubav počinje da teče od nas ka drugima. Pozvani smo da otpočnemo ovaj posao sa onima koji su nam najbliži – supružnici, deca, porodica, susedi, prijatelji i kolege. Merilo uspeha evanđeoskog rada su promenjen život, ponovo pronađena nada i sila u Isusu.

K. S. Luis je rekao: »Spasenje jedne jedine duše važnije je od stvaranja ili očuvanja svih epova i tragedija u svetu.«¹ Mi ne možemo ni približno zamisliti težinu odgovornosti koju delimo sa Hristom u spasavanju duša. Sveto pismo izjavljuje: »Otkriveno im je da nisu služili sebi nego vama kada su govorili o ovom što vam je sada objavljeno preko onih koji su vam propovedali evanđelje u Svetom Duhu, poslanom sa neba, a u šta i anđeli žude da zavire« (1. Petrova 1,12 – savremeni srpski prevod). Ne dozvolimo da znanje o Božjoj blagodati bude protraćeno zbog našeg straha, krivice ili lenjosti. Pozivam vas da ove sedmice razmislite kako biste mogli da budete potpuno poneti Svetim Duhom.

Žan-Pjer Martinez, Sidnej, Australija

1 C. S. Luis, »Christianity and Literature«, *Christian Reflections*, p. 10.

Jovan Krstitelj je imao grupu učenika koji su ga sledili i upijali njegova učenja. To su verovatno bili mladi ljudi, možda čak tinejdžeri. Zvali su ga »ravi« u znak poštovanja i naklonosti. Postojali su različiti nivoi učenja. Neki su bili više kao ljubitelji sporta koji prisustvuju svakoj utakmici na domaćem terenu. Oni su dolazili da ga slušaju kad je bio u njihovoj okolini i davali su priloge u hrani i novcu kako bi podržali njegovo delo. Žene su bile prihvaćene kao ova vrsta učenika. Drugi učenici bili su više kao šegrti koji su sledili učitelja nadajući se da će i sami jednog dana to postati. Ozbiljan učenik bi izabrao rabina i pitao: »Mogu li da te sledim?« Ovaj zahtev nijednom nije zabeležen u slučaju 12 učenika. Umesto toga, Isus je izabrao njih. Jednom prilikom, kada Mu je čovek prišao i pitao da li može da Ga sledi, Isus ga je obeshrabrio rečima: »Lisice imaju jame i ptice nebeske gnezda; a sin čovečji nema gde glave zakloniti«.

Učenici spomenuti u prvom poglavlju Jovanovog jevanđelja pokazali su se kao ozbiljni tragaoci kao što se vidi iz Andrijiine trijumfalne izjave svom bratu. Mesija znači »pomazanik«. U starozavetno doba to se moglo odnositi na bilo kog cara ili sveštenika, ali u to vreme Jevreji su koristili pomenuti izraz misleći na budućeg cara.

Nezadovoljni kakvi su bili pod rimskom vlašću, počeli su da misle da bi ovaj car mogao postati vojskovođa koji će isterati Rimljane i njihove koristoljubive pristalice, kako bi uspostavio zlatno doba za Izrael.

Kada je Filip objavio Natanailu: »Našli smo onoga o kome su pisali Mojsije u Zakonu i prorocima«, to se verovatno odnosilo na tekst u 5. Mojsijevoj 18,15, gde Mojsije kaže: »Proroka ispred tebe, između braće tvoje, kao što sam ja, podignuće ti Gospod Bog tvoj; njega slušajte«.

Ovi učenici su se radovali proročkom obećanju o Spasiteljevom skorom dolasku. Brzo su se priključili onima koji su delili njihovu nadu. Ako mi danas željno očekujemo Isusov povratak, povezaćemo se sa ljudima koji su otvoreni za našu poruku i spremni da nam se pridruže u očekivanju Drugog dolaska.

Kim Pekam, Šarpsburg, Merilend, SAD

1 FollowtheRabbi.com.

2 David Noel Freedman, *The Anchor Bible Dictionary*, pp. 208.

3 FollowtheRabbi.com.

4 Herber Lockyer Sr., *Nelson's Illustrated Bible Dictionary*, p. 700.

Izgovorena reč (Jovan 1,35-50)

Vilijam Bernbah, stručnjak za oglašavanje koji je Americi predstavio Foksvagen »Bubu«, osmislio je mnoge nagrađivane oglase koji su se pojavili u časopisima i na televiziji. Međutim, po njegovom mišljenju: »Izgovorena reč je najbolje od svih sredstava komunikacije«.

Izgovorena reč je bila osnovno sredstvo svedočenja od kad su prvi sledbenici bili privučeni Hristu. Jednog dana, Jovan Krstitelj je ukazao na jednog čoveka u gomili i rekao: »Gle, jagnje Božje!« Istog trenutka, dvojica od Jovanovih učenika počeli su da slede Isusa. Moglo bi se smatrati nepristojnim od njih što su napustili svog učitelja. Ipak, na neki način, oni su mu učinili čast jer su njegovu proročku izjavu shvatili tako ozbiljno. Želeli su da znaju više.

Druženje (Jovan 1,38.39)

Od onih koji su se nadali da postanu Isusovi učenici moglo se očekivati da pitaju: »Smemo li da Te sledimo?« Međutim, nijedan od njih nije ništa rekao. Isus je bio taj koji je prekinuo tišinu pitajući: »Šta hoćete?« Jovan i Andrija su odgovorili pitanjem: »Gde stanuješ?« Oni su želeli da razgovaraju s Njim nadugačko i naširoko. Želeli su da se druže sa Njim.

»Dođite i videćete« – rekao je Isus.

Teško je svedočiti nekome a da ga ne pozovete u svoj dom ili da ne provedete neko vreme u njegovom domu. Razgovori koji se odvijaju u toploj opuštenoj atmosferi izgradiće bliske odnose. Mnogi novi vernici otkrivaju da im je upravo druženje sa nekim hrišćaninom pomoglo da izgrade spasonosni odnos sa Isusom.

Ponekad možda poželimo da skupimo ljude u crkvu kao životinje u štalu, a da prethodno ne ostvarimo lični dodir. Mogli bismo da kažemo: »Izvolite list sa ispisanim dokazima. Vidimo se sledeće Subote«. Međutim, obično moramo uložiti sebe da bismo doprli do drugih. Bilo bi smešno poslati poruku: »Bog vas voli ali, iskreno rečeno, ja bih radije da vas ne vidam, osim subotom ujutru«.

Kad ljudi steknu poverenje u nas, oni će verovati u ono što imamo da im kažemo o svom hrišćanstvu. Možda će biti potrebno mnogo vremena da se to dogodi. Biblijski naučnici smatraju da su se Jovan i Andrija »družili« sa Isusom čitavih godinu i po dana pre nego što su prihvatili Njegov poziv da se pridruže dvanaestorici apostola za koje mi danas znamo.¹

Načini osvajanja (1. Petrova 3,1-15)

Petar kaže ženama koje su udate za nevernike da će njihova »čistota i posvećenost« zadobiti njihove muževe bez reči. To ne mora obavezno da znači da će naš adventistički stil života navesti ljude da pojure u crkvu. Niko ne kaže: »Hej, ti ne jedeš svinjetinu? Dozvoli mi da se pridružim tvojoj religiji.«

Petar govori o onima koji imaju bliske odnose sa nevernicima. To su članovi porodice koji nas poznaju bolje od bilo kog drugog. Oni će moći da vide da li mi zaista imamo Isusov Duh u sebi i da li je to nešto što i oni žele za sebe.

Izbeći prepirke (Jovan 1,35-50; 1. Petrova 3,15)

Filip je imao fantastičnu vest za Natanaila. »Našli smo onoga za koga su pisali Mojsije u zakonu i proroci«, rekao je. Natanailo nije baš bio siguran u to. On je bio sumnjičav prema svakome ko je bio iz Nazareta. Umesto da se prepire, Filip je jednostavno rekao: »Dođi i vidi«.

Filipov pristup svedočenju nije podrazumevao ubeđivanje. On je samo napravio uvod; tada se Isus pokazao Natanailu na tako moćan način da je on od cinika postao vernik za nekoliko sekundi.

Ako se raspravljamo sa ljudima u vezi sa našom verom, mi im pristupamo kao pravnik – i to ne kao pravnik koji je na njihovoj strani. Ima mnogo dobrih argumenata za hrišćanstvo. Međutim, da li zaista smatramo da možemo da uguramo ljude u bazen za krštenje na osnovu sile logike? Petar kaže da damo razloge za svoju nadu, ali da to uradimo blago. Ubeđujuća sila Svetog Duha može učiniti mnogo više nego što bismo mi ikad mogli. Naš posao nije da »reklamiramo« Isusa, već da napravimo dovoljan uvod kako bi Isus mogao da predstavi sebe. Ponekad je potrebno nešto tako jednostavno kao kad ponudimo prijatelju da se molimo s njim u vezi s problemom sa kojim se suočava. Kada se molimo Isusu za pomoć, to otvara mogućnost da On pokaže svoju silu i ljubav.

Filipov pristup svedočenju nije podrazumevao ubeđivanje.

Na duge staze (Jovan 4,38)

Andrija i jevanđelista Jovan tražili su Mesiju i odmah krenuli za Njim. Mi možemo sresti ljude koji već tragaju za dubljim duhovnim iskustvom. Drugi učitelji, ili možda životne okolnosti, pripremili su ih da krenu pravo u crkvu i zauzmu svoje mesto u klupama. U kontekstu »ribara ljudskih« ovo su ribe koje iskaču iz vode i uskaču u čamac. Kao što je Isus rekao: »Ja sam vas poslao da žanjete ono oko čega se niste trudili«.

Ali, obično je svedočenje dug proces koji zahteva mnogo strpljenja i vremena – često više strpljenja i vremena nego što smo mi spremni da žrtvujemo, osim ako Bog ne usadi ljubav prema tim ljudima u naše srce. Ljubav je ono što stvara povezanost između nas i ljudi kojima je potreban Isus, ljubav kao što je ona koja nas povezuje sa Božjim srcem.

ODGOVORITE

1. Koju ulogu adventistički stil života igra u vašem svedočenju? Da li je to važan deo svedočenja?
2. Koliko je lični poziv važan u dovođenju ljudi Isusu?

Lori Pekam, Šarpsburg, Merilend, SAD

1 *The SDA Bible Commentary*, vol. 5, pp. 910.

»Ima mnogo onih koji ulažu sredstva i sebe same kako bi zadobili duše za Hrista. U znak poslušnosti Velikom nalogu, oni će krenuti napred da rade za svog Gospoda. Pod vođstvom anđela, obični ljudi biće pokrenuti Duhom Božjim da opomenu ljude na putevima i raskršćima. Ponizni ljudi, koji se ne uzdaju u svoje darove, već rade u jednostavnosti, oslanjajući se uvek na Boga, deliće radost sa Spasiteljem dok njihove istrajne molitve budu privodile duše krstu.«¹

»Svi koji se uključe u službu postaju Božji pomoćnici«

»Bila sam duboko ganuta scenama koje su se nedavno pojavile preda mnom tokom noći. Izgledalo je kao da veliki pokret – delo oživljavanja – napreduje na mnogim mestima. Naš narod se svrstao u redove odgovarajući na Božji poziv. Braćo moja, Gospod nam govori. Zar nećemo paziti na Njegov glas? Zar nećemo upaliti svoje svetiljke i ponašati se kao oni koji očekuju da njihov Gospod dođe? Vreme je takvo da poziva na nošenje svetiljki, na akciju.«²

»Svi koji se uključe u službu postaju Božji pomoćnici. Nema polja rada u kome bi mladima bilo moguće da ostvare veću korisnost. Oni su saradnici anđela; još bolje, oni su ljudski posrednici preko kojih anđeli ostvaruju svoju misiju. Anđeli govore njihovim glasom i rade njihovim rukama. Ljudski radnici, saradujući sa nebeskim posrednicima imaju koristi od svog obražavanja i iskustva.«³

»Nikada nije postojalo vreme u kome je čovek bio toliko odgovoran pred Bogom kao što je to u ovom trenutku. Nikad nije postojalo vreme kad je čovekov položaj bio tako kritičan kao što je to sad. Priroda i svet u celini pozivaju na najveću moguću ozbiljnost. Sotona, u saradnji sa svojim anđelima i zlim ljudima, učiniće svaki napor kako bi zadobio pobjedu i izgledaće kao da uspeva u tome. Ali iz ovog sukoba, istina i pravda izaći će kao pobednici. Oni koji su verovali u laž biće pobedeni, jer će se dani otpada okončati.«⁴

ODGOVORITE

Koliko često osećate hitnost potrebe da delite Božju poruku sa onima koji su vam blizu i sa onima koji su u vašoj zajednici? Šta je izazvalo takve trenutke u vašem životu?

Nina Ačeson, Margejt, Kvinslend, Australija

1 *The Remnant Church: Its Organization, Authority, Unity, and Triumph* (Elmshaven Office, 1934), p. 36.

2 Isto, str. 43.

3 Isto, str. 44.

4 Isto, str. 50.

Prošle nedelje sam upalio svetlo u svojoj sobi, ali neke svetiljke nisu radile. Dvaput sam proverio kutiju sa osiguračima, ali izgledalo je da je sve u redu. Problem nije bio rešen dok nisam pozvao električara. Pokazalo se da je jedan utikač korodirao tokom vremena i osigurač nije mogao da uspostavi kontakt.

Uspešno hrišćansko svedočenje zahteva najmanje dve stvari: (1) nešto o čemu se svedoči ili govori i (2) sposobnost da se poveže sa osobama kojima se svedoči. Jovan definiše svedočenje kao objavljivanje onoga »što čusmo, što videsmo očima svojim, što razmotrismo i ruke naše opipaše, o reči života« (1. Jovanova 1,1). Iako mi nismo fizički čuli, videli i opipali Isusa, kazivanje drugima o onome što smo »verom« doživeli sa Njim može imati pozitivan učinak.

Možemo govoriti o tome kako nas je Njegov tih, tanak glas ohrabrio i utešio. Možemo reći kako smo »videli« da On čini čuda u našem životu. Možemo potvrditi da smo Ga »dodirnuli« pristupajući k Njemu u molitvi i otkrili da On može »da saoseća s našim slabostima« (Jevrejima 4,15, savremeni srpski prevod). Očigledno je, naravno, da ukoliko nismo imali ovakva iskustva sa Isusom, nemamo o čemu da svedočimo!

Imati iskustvo sa Isusom predstavlja osnovu uspešnog ličnog misio-niranja. Međutim, isto toliko je važno i povezati se sa nekim kome je potreban svedok. Električna struja će napajati sijalicu *ako* je povezana sa njom. Bez povezanosti nema svetla. Uspešni svedoci znaju da Sveti Duh uspostavlja spoj između njih i osobe kojoj svedoče.

Sveti Duh uklanja sve što bi moglo sprečiti svedočenje do postigne svoj cilj. On daje prave reči koje treba izgovoriti. On stvara odgovarajuću priliku i raspoloženje. Dobar svedok se obraća srcu slušaoca. Da bi hrišćanski svedok postao aktivna snaga za dobro, neophodno je da se potčini Svetom Duhu. Svakodnevna molitva, proučavanje Biblije i poslušnost stvaraju neverovatnu vezu između ljudskog i božanskog! Iz ove povezanosti ističe reka žive vode (Jovan 8,38), donoseći život i svetlost svakome ko stupi u vezu sa takvim svedokom.

Možemo govoriti o tome kako nas je Njegov tih, tanak glas ohrabrio i utešio.

ODGOVORITE

Da li mi treba da se trudimo da svedočimo drugima, ili je svedočenje nešto što se dešava uprkos nama samima? Objasnite svoj odgovor.

Dž. Filip Vilijams, Hantsvil, Alabama, SAD

Kada mi je bilo 16 godina, otišla sam na misionisko putovanje u Indiju. To iskustvo mi je promenilo život. Tokom četiri sedmice radila sam u sirotištu – internatu u pokrajini Tamil Nadu. Jedan od mojih zadataka bio je da pomognem učenicima da unaprede svoje znanje iz engleskog jezika. Svakog dana sam predavala osnove engleskog jezika mlađim učenicima i razgovarala na engleskom sa starijim učenicima.

Poznavati Isusa nije isto što i znati o Njemu.

Druga od mojih obaveza – i ubedljivo najomiljenija – bila je da govorim o Isusovoj ljubavi devojčicama koje su živele u internatu. Mnoge od njih bile su siročad, te nisu mogle da razumeju bezuslovnu očinsku ljubav. Tokom naših večernjih proučavanja Biblije, trudila sam se da im predstavim Isusa koji bi mogao da im promeni život, ukloni bol i pruži ljubav koju mnoge od njih nikad nisu upoznale u svojim ovozemaljskim vezama.

Mnogi smatraju da misioniranje podrazumeva putovanje u daleke krajeve kako bi se pronašli ljudi koji nikad nisu čuli za Isusa. Istina, Isus traži od svakog od nas pojedinačno da govori svetu o Njemu. Međutim, ima mnogo ljudi – verovatno i nekih u vašem krugu prijatelja – koji Ga ne poznaju.

Poznavati Isusa nije isto što i znati o Njemu. Poznavati Ga nije isto što i jednostavno se pojaviti u crkvi svake Subote, čitati svoju Bibliju ili jesti zdravu hranu. Poznavanje Njega potiče iz duboke, goruće želje da budemo jedno sa Njim – da preuzmemo Njegovu patnju, Njegovu misiju i, što je najlepše, Njegovu blagodat. Čak i unutar crkve, ima ljudi koji Ga ne poznaju jer se drže svih onih »stvari« koje mogu stati na put ostvarenju istinske zajednice sa Njim.

Možda ćete biti pozvani da putujete u daleke zemlje da biste svedočili onima koji ne znaju ništa o Isusu, ali uvek ste pozvani da svedočite svojoj porodici, prijateljima i kolegama. Ova vrsta misionorskog rada može biti teža. Ona može zahtevati od vas da izađete iz svoje zone udobnosti. Međutim, na kraju dana, šta može biti lepše i uzbudljivije nego čuti ih kako kažu: »Mi našosmo Mesiju«!

ODGOVORITE

1. Kako možete dopreti do srca ljudi sa kojima svakodnevno dolazite u kontakt?
2. Zašto može biti teže svedočiti ljudima koje poznajete nego potpunim strancima?
3. Kako ljudi mogu biti upleteni u religiozne »stvari« i izgubiti Isusa iz vida? Kako im možete pomoći da se ispetljaju iz tih »stvari«?

Alison Sosedo, Senterville, Ohajo, SAD

ZAKLJUČAK

Isus poziva svakog vernika da svakodnevno svedoči za Njega. Kada se posvetimo tom zadatku, Sveti Duh nas snabdeva potrebnim alatkama da bismo objavljivali Njegovu ljubav. Dokaz o uspešnom svedočenju često nije odmah dostupan. Ljudi žele prvo da vide da li je ta istina koju mi propovedamo nešto što oni žele za sebe. Zbog toga je lično iskustvo sa Isusom toliko važno za uspešno lično misioniranje. Pozvani smo da dozvolimo Hristu da preko našeg života svetli našoj porodici, prijateljima i kolegama.

RAZMOTRITE

- Sedite na klupu u parku u kome ima mnogo ljudi nastojeći da dokučite čime se prolaznici bave i da li biste im poverili da to rade za vas. Svi ljudi neprestano šalju poruke onima oko sebe. Koje neverbalne poruke vi šaljete onima kojima svedočite? Kako vam odgovor na to pitanje može pomoći da budete bolji svedok?
- Pregledajte police sa voćem i povrćem u prodavnici. Koliko vremena je potrebno da svaki od tih proizvoda izraste od semena do trenutka kad stigne na police sa hranom? Na primer, da papričice prokljaju potrebno je nekoliko sedmica, ali pasulju treba oko 10 dana; a semenu jabuke će biti potrebne godine pre nego što donese rod. Uporedite to sa različitim ljudima koji čuju poruku o Hristu. Koliki vremenski razmak vi dajete svakom od njih od »semena« do ulaska u bazen za krštenje?
- Pročitajte reči himne »Bog ti poverava« (*Hrišćanske himne*, br. 320). Koje od sledećih elemenata svedočenja možete naći u ovoj himni: priprema, posvećenje, duhom ispunjena osoba, objavljivati Hrista onima koji su blizu i daleko, Božja podrška, teškoće, uspeh? Otpevajte tu himnu na kraju svog proučavanja.
- Raspitajte se koje korake mora preduzeti osoba koja nikad nije vozila motorno vozilo da bi dobila dozvolu da vozi autobus ili kamion sa prikolicom. Zatim navedite ključne stvari koje neko mora da ima kako bi postao uspešan svedok za Hrista. Šta je lakše? Zašto?
- Proučavajte Psalam 23 i razmislite na koji način je poruka ovog psalma značajna vama lično. Tada, u prijatnom okruženju, podelite suštinu toga što ste otkrili sa prijateljem koji nije hrišćanin.
- Pripremite obrok za petoro ljudi čije vam prehrambene navike nisu poznate. Šta ćete učiniti kako biste bili sigurni da će svako od njih dobiti zadovoljavajući obrok? Po čemu je pripremanje i dostavljanje hrane slično uspešnom svedočenju?

POVEŽITE

Luka 8,4-15; Jovan 1,35-50.

Poruka mladima, str. 119, 120.

Morris Venden, *How to Make Christianity Real*, pp. 71-86.

Albert A. K. Vejt, Berkšir, Ujedinjeno Kraljevstvo

Pouka 7

od 12. do 18. maja 2012.

Zajedničko objavljivanje jevandjelja i svedočenje

»I što si čuo od mene pred mnogim svedocima,
ono predaj vernim ljudima, koji će biti vredni i druge naučiti«
(2. Timotiju 2,2).

12. maj 2012.

»POZOVITE SVOJE PRIJATELJE«

UVOD (Matej 21,28-32; Luka 10,1)

Su

Da li ste ikad bili uključeni u diskusiju koja je otpočela sa najboljim name-rama? To bi moglo da teče otprilike ovako:

Prijatelj 1: »Mi smo nova generacija i znamo bolje od starijih kako da pri-đemo svojim vršnjacima. Oni samo održavaju sastanak za sastankom i nikad zaista ne napreduju u objavljivanju jevanđelja. Jeste li videli kako je malo krš-tenja bilo u crkvi za poslednjih 10 godina? Većina mojih prijatelja napustila je crkvu pre više godina, a kao da niko to nije ni primetio.«

Vi: Tako je. Izgleda da su stariji ili suviše umorni ili imaju previše drugih stvari koje ih zaokupljaju da bi radili Gospodnji posao. Oni idu na kuglanje, gledaju TV, ili se jednostavno okupljaju na molitvenim sastancima. Čujem da istih nekoliko ljudi dolazi iz sedmice u sedmicu. Čitaju knjige koje im govore šta bi trebalo da rade. To ih veoma uzbuđuje i onda kažu: 'Neko bi zaista tre- balo to da uradi.' Zatim odlaze kući i nikad ništa ne urade. Uvek imaju neki izgovor. Moraju da se brinu o deci, gledaju televiziju, poprave nešto u kući, ili se pripreme za posao za sledeći dan. Ako mene pitate, oni jednostavno nisu dovoljno posvećeni onome za šta tvrde da je tako važno.«

Prijatelj 2: »Slušajte, mi smo odrasli. Niko ne treba da nam govori šta da radimo. Hajde da se nađemo i zajedno napravimo plan. Mi to možemo.«

Vi: »Šta kažete da se nađemo u studentskom gradu?«

Prijatelj 2: »U redu, nađimo se u piceriji da bismo mogli da radimo više stvari odjednom.«

Prijatelj 1: »Kada?«

Vi: »Da li vam odgovara utorak?«

Prijatelj 2: »Ne, u utorak imamo test iz hemije. Šta kažete za sredu?«

Prijatelj 1: »To neće uspeti. Sredom je velika gužva. Nećemo moći da čujemo jedni druge. Šta kažete za četvrtak?«

Vi: »Neki od nas imaju predavanje u podne. Može li u 3 sata?«

Prijatelj 2: »Vreme je suviše lepo da bi se sedelo unutra u to vreme. Može li u 5 sati?«

Vi: »Ja treba da se nađem sa nekim ljudima u to vreme. Da li je 9 sati u redu?«

Prijatelj 1: »U redu je. To odgovara većini nas. Šta god budemo radili, mora da se završi na vreme da bih stigao u sobu da gledam 'Današnji šou'«.

Dakle, kako će jevanđelje biti objavljeno celom svetu u ovoj generaciji, ako mora da se uklopi između onog što moramo i onog što želimo da radimo?

Dina Bartel-Vagner, Spenserport, Njujork, SAD

»DONOSITE RODOVE I... UČINITE SVE NARODE MOJIM UČENICIMA«

LOGOS (1. Mojsijeva 1,27,28; Priče 22,6; Propovednik 4,9-12; Matej 28,18-20; Efescima 4,15.16; Filibljanima 1,5-18; Kološanima 1,28.29)

Misioniranje ima mnogo naziva. Među njima su: zadobijanje duša, evanđeoski rad, propovedanje jevanđelja i korišćenje naših darova. Kako god da ga nazovemo, misionstvo je posao poveren celoj crkvi. Svako ima svoju ulogu u onome što treba da se uradi. Mladi vernici nisu izuzetak. U stvari, upravo taj deo populacije je posebno označen kao udarna radna snaga koja će, kada se preda Bogu, biti upotrebljena za dovršenje dela pripreme sveta za Isusov povratak. Koja će to biti generacija? Nema razloga da to ne bude upravo ova generacija mladih.

Pre pada u greh (1. Mojsijeva 1,27.28)

Iskreno rečeno, zadobijanje duša je oduvek bilo posao svih Božjih ljudi još od šestog dana stvaranja. Kada je Bog rekao čoveku i ženi da se rađaju i množe, Njegova namera bila je da se svet napuni ljudima po Njegovom obličju – ljudima koji Ga vole i koji će provesti večnost sa Njim u uzajamnom obožavanju. Preko naših praroditelja, ta zapovest je data svim ljudima. Svi su stvoreni sa darovima (opremom), silom i autoritetom da izvrše ovu zapovest i svi primaju blagoslov trudeći se da to učine.

Biblija kaže da se niko nije usprotivio toj zapovesti. I dan-danas, skoro svi tinejdžeri i odrasli mladi ljudi radosno učestvuju u ovoj vrsti misioniranja iz vremena pre pada. Mora se zapaziti, međutim, da je to oduvek trebalo da se odigrava unutar granica braka. Porodica je bila prvobitna Crkva i upravno telo. Unutar porodice, Bog još uvek sa naklonošću gleda na ovu vrstu misioniranja. Čitajte Priče 22, 6. Novi zavet daje istu zapovest pod uslovima koji važe za svet u grehu.

Posle pada u greh (Matej 28, 18-20)

U Mateju 28,18-20 Isus je dao zapovest koja ima isti cilj, ali koristi drugačiji proces. »Idite i sve narode učinite mojim učenicima« – cilj ovog naloga još uvek je da se svet napuni ljudima po Božjem obličju – ljudima koji Ga vole i koji će provesti večnost sa Njim u uzajamnom obožavanju. Slično tome, svim Božjim ljudima je data ova zapovest, i svi su osposobljeni duhovnim darovima, snagom i autoritetom da je sprovedu. Postizanje rezultata u ovoj vrsti misioniranja može donositi isto toliko zadovoljstva kao i u onoj prvoj. Ipak, lokalna zajednica sa više od 5% članova koji su zaista aktivni u redovnom sveđočenju predstavlja retkost u nekim delovima sveta.

Dovršenje dela (Efescima 4,12.13; Filibljanima 1,5-18)

Objavljivanje jevanđelja nije korisno samo za one koji će njime biti dosegnuti. Hristos želi da završi dobro delo koje je započeo u nama. Božja namera nije da mladi počnu sa radom tek kada budu dovoljno zreli. Efescima 4,12.13 poziva ovu generaciju da koristi svoje duhovne darove i da sazreva dok to čini. Na taj način, biće zaštićeni od onih koji žele da ih zavedu svojim lukavstvom i prepredenošću (stih 14). Mi obavljamo posao koji nas za uzvrat osposobljava da sazrimo u Hristu. I oni koji se obraćaju Bogu, to isto čine. Pošto su poučeni, oni se uključuju u isti posao (Kološanima 1,28.29).

Sada je trenutak da se deluje kako se ne bi dogodilo da posao poveren ovoj generaciji ostane nedovršen. Nijedan korak napred ka Carstvu nikad nije ostvaren bez žrtava. Bilo je mnogo ljudi različitih životnih doba koji su sebe posvetili delu objavljivanja jevanđelja. Bog ih je vodio i bili su prožeti Svetim Duhom, ali još uvek nije bilo vreme da se delo završi. Oni iz prethodnih generacija koji su bili verni pozivu kao mladi biće nagrađeni. Oni koji nisu bili verni požnjeće posledice. Apatija i prezaposlenost pogađaju podjednako sve generacije. Mnogi su čekali da steknu obrazovanje ili nađu dobro radno mesto pre nego što su se posvetili »Gospodnjem delu«. Međutim, iznenadili su se kad su shvatili da im je »pravi« život još više otežao da uklape misionstvo u svoj raspored.

Sila greha postaje sve jača u svakoj novoj generaciji. Izgleda da sve veći procenat ljudske populacije upada u sotonine zamke. Vreme je da ova generacija stavi tačku na patnju svih ljudi. Zadatak postaje sve veći dok se vojska naizgled sve više smanjuje. Ono što nam je potrebno je Gedeonova sila –vrsta sile koja može biti uspešna delujući u grupama od dvoje ili troje (Propovednik 4,9-12). Bog i vi zajedno činite većinu. Nađite još jednu osobu, a zatim pođite da nekome govorite o Isusu.

Nađite još jednu osobu, a zatim pođite da nekome govorite o Isusu.

ODGOVORITE

1. Ako ste odrasli u crkvi, šta vam je po sopstvenom sećanju bilo najdosadnije?
2. Bez lažne skromnosti, koji način prilaženja ljudima možete da izvedete bolje od onih koje ste posmatrali kako to rade? Kada ćete početi?
3. Kojih ćete dvoje mladih pozvati da vam se pridruže u nekom obliku novozavetnog misioniranja?

Geris Vagner, Spenserport, Njujork, SAD

»Tokom vekova Bog je bio veoma precizan kada je reč o planiranju i ostvarenju Njegovog dela. U ovom veku, On je dao svom narodu mnogo svetlosti i uputstava u pogledu toga kako se treba odnositi prema Njegovom delu – na uzvišen, uglađen, savestan način; i zadovoljan je onima koji u svojoj službi sprovode Njegov plan.«¹

»Oni koji rade za Hrista trebalo bi da budu veoma povučeni, skromni ljudi i žene, da bi oni koji ne razumeju njihova učenja mogli da ih poštuju i smatraju za osobe u kojima nema fanatizma, naglosti i brzopletosti. Njihove reči, ponašanje i razgovori treba da budu takve prirode da ljude navedu na zaključak da su ti propovednici misaoni ljudi čvrstog

»Neka ljudi vide da vi uzdižete Hrista, a skrivate sebe«.

karaktera, ljudi koji se boje svog nebeskog Oca i vole Ga. Treba da zadobiju poverenje ljudi, da bi oni koji slušaju propoved mogli znati da ti propovednici nisu došli sa nekim lukavo smišljenim pričama, već da njihove reči imaju vrednost, da predstavljaju svedočanstvo koje zahteva pažnju i razmišljanje. Neka ljudi vide da vi uzdižete Hrista, a skrivate sebe.«²

»Svaka Oblast ... je odgovorna za usrdan, ozbiljan rad u pripremanju ljudi za Hristov dolazak. One crkve u Oblasti koje su spremne da rade i kojima je neophodna pomoć da bi znale kako da budu uspešne u delu, treba da dobiju pomoć koja im je potrebna. Neka svaki službenik Oblasti budno radi na tome da svoju Oblast učini aktivnim sredstvom za uzdizanje Božjeg dela. Neka svaki vernik crkve postane aktivan član u unapređenju duhovnih interesa.«³

Obrasci i načini možda su se promenili, ali misija Crkve je ista kao i uvek. Lično misioniranje još uvek ima svoje mesto u okviru šire slike, ali zajedničko misioniranje se ne sme zanemariti. Službenici Oblasti, vernici i kompletno telo Crkve imaju svoju sopstvenu odgovornost u dovršenju Božjeg dela.

ODGOVORITE

1. Kako mi definišemo »uzvišen, prefinjen, savestan način«? Da li dostižemo taj standard u svojim evanđeoskim naporima?

2. Da li je moguće potpuno sakriti sebe dok uzdižemo Boga? Ili nam ponos zbog toga što činimo ipak stoji na putu?

Ešli Vagner, Mekdonald, Tenesi, SAD

1 *The Advent Review and Sabbath Herald*, Sept. 14, 1905.

2 Isto, Apr. 26, 1892.

3 *Evangelism*, pp. 64,65.

UPOTREBITE IH ILI ĆETE IH IZGUBITI!

DOKAZ (Efescima 4,15.16)

Ut

Jedna od tema u Pavlovim spisima je potreba za jedinstvom među vernicima. Jedinstvo celinu čini snažnijom. U Poslanici Efescima Pavle iznosi tri metafore koje predstavljaju Božju odanost svojoj Crkvi kao celini i namere koje On ima sa njom: građevina (Efescima 2,21), telo (Ef. 4,16) i nevesta (Ef. 5,22,23). Osnova naše vere, kao i naše Crkve, uvek mora biti Hristos, glava tela i »kamen izabrani, dragoceni kamen ugaoni« (1. Petrova 2,6, sav. srp. prev.). Prvi hrišćani su razumeli taj pojam. Oni su činili jedinstveno telo vernika prelamajući hleb zajedno (Dela 2,46) i propovedajući Hrista kuda god su išli (Dela 5,42). Čak su i progonstvo podnosili zajedno. Misija je bila njihova svrha i namera, »a ne samo još jedan program institucionalizovane Crkve«.¹

Upotreba tela kao metafore za Crkvu pokazuje da je svaki deo obavljaio funkciju sa zajedničkom svrhom, a takođe naglašava i to da je svaki deo jedinstven i podjednako važan. Pavle proširuje ovu ideju, tvrdeći čak da su oni delovi koji izgledaju kao najslabiji zapravo »najpotrebniji« (1. Korinćanima 12,22). Zbog toga što je ljudsko telo zbir svojih delova, kada je jedan deo oslabljen, ostatak tela to oseća. Slično tome, »ako se jedan ud slavi, svi udovi se raduju s njim« (1. Korinćanima 12,26, sav. srp. prev.).

Osim toga, ljudsko telo je izuzetno efikasno. Ako se jedan deo ne koristi, on gubi svoju funkciju. Kada se neki mišić ne koristi, on se suši, gubi snagu i ne podupire više taj deo tela. Tada telo mora da kompenzuje taj nedostatak. To je opasnost sa kojom se mi suočavamo. Možda smo određene delove crkvenog tela vežbali toliko dugo da ostali delovi više ne funkcionišu. Oslanjajući se isključivo na određene članove tela u ostvarivanju misije crkve, mi rizikujemo da izgubimo vitalne funkcije koje vernici laici, mladi i stari, mogu da obave. Jer, »u onome u čemu se crkvi najviše pomaže, u tome je ona slaba, beživotna i bespomoćna... Ništa toliko ne slabi kao navika da se zavisi od drugih u onim stvarima koje sami treba da obezbedimo za sebe«.² Prema tome, upotrebite ih, ili ćete ih izgubiti!

**To je opasnost
sa kojom se mi
suočavamo.**

ODGOVORITE

Da li ste se ikad osećali kao deo Hristovog tela? Ako jeste, na koji način? Ako niste, šta vas sprečava da postanete funkcionalni deo tog tela?

Hose-En Martin, Ročester, Njujork, SAD

1 Russell Burill, *Recovering an Adventist Approach to the Life and Mission of the Local Church*, p. 34.

2 Roland Allen, *The Spontaneous Expansion of the Church*, p. 35.

VIZIJA I PLAN ZA EVANĐEOSKI RAD

PRIMENA (Priče 29,18; Matej 25; Rimljanima 12,4.5; Efescima 4; 1. Solunjanima 5,16-23; 2. Timotiju 2,15)

Čitajte tekst u Pričama 29,18. Crkvi je potrebno da ima viziju i plan kako da tu viziju sprovede u delo. Nemoguće je da grupa ljudi deluje kao jedno telo ako nema viziju i plan. Uspešno misioniranje isto tako zahteva viziju i plan. Evo kako možete sastaviti i jedno i drugo:

Osmislite plan. Čak i pre nego što su Adam i Eva zgrešili, Bog je napravio plan spasenja. Neke od tačaka tog plana uključivale su Hristov savršeni život, umiranje na krstu, vaskrsenje iz groba i povratak na nebo gde On posreduje za nas. Dobar plan isto tako uključuje i određene cifre. U slučaju spasenja, cifre se odnose na broj ljudi koji će biti spaseni (rečeno je da će biti određen broj). Kada planiramo evanđeoski rad, trebalo bi da se trudimo da sledimo ovaj model planiranja.

Spoznajte svoju ulogu. U sportskom timu svaki član ima posebnu ulogu, koju određuje trener, kako bi ostvario rezultat koji ispunjava misiju tima (da pobedi). U američkom fudbalu, uloga beka je da baci loptu u skladu sa igrom koju je zacrtao trener. Kada svaki igrač odigra svoju ulogu, tim je u poziciji da postigne golove i pobedi u igri.

Potrudite se da ispunite svoj deo.

Sagledajte misiju. Da bi fudbalski tim bio uspešan, neophodno je da ima talentovane igrače, ali iza svakog velikog igrača nalazi se vođstvo koje usmerava njegov talenat. Uspešni lideri motivišu igrače saopštavajući im svoje vizije i planove na razumljiv način, a onda ih šalju na njihove pojedinačne zadatke.

Šn lideri motivišu igrače saopštavajući im svoje vizije i planove na razumljiv način, a onda ih šalju na njihove pojedinačne zadatke.

Budite deo tima. Postizanje golova je cilj celog tima i svi igrači moraju da rade na njegovom ostvarenju. Timski rad je rezultat zajedničkog rada nekoliko igrača pod vođstvom trenera sa namerom da se ostvari misija tima. Pavle piše o tome koliko je za hrišćane važno da »budu jedno« i kako svaki pojedinac unutar tela Hristovog (Crkve) ima posebne dužnosti sa jednim ciljem – da se sveti usavrše za evanđeoski rad. Bez ovakvog jedinstva srca, delo se ne može obaviti. Ako udružimo svoje talente sa vizijom Bogom nadahnutog vođstva, imaćemo pobedničku formulu. Međutim, bez jasne vizije i plana od strane vođstva i osposobljenih pojedinaca koji će ih sprovesti u delo, svaka organizacija mora da doživi neuspeh. Zato se potrudite da ispunite svoj deo tako što ćete se moliti, proučavati i razvijati svoje talente da biste bili spremni i osposobljeni za službu gde god da krenete.

Džejson Hamel, Ročester, Njujork, SAD

U Jevanđelju po Jovanu 10,1-18, Isus nas podseća da unajmljeni radnik napušta svoju dužnost kad zapreti opasnost. On nije vlasnik ovaca, tako da ne oseća nikakvu obavezu da ih spase. Ako vam ova primedba o kulturi vlasništva izgleda neumesno, razmotrite nekoliko razmišljanja na temu ulaganja (Matej 25,14-30), ublažavanja gubitka i vraćanja u prvobitno stanje (Luka 15,4-10) i korišćenja mogućnosti na tržištu (Matej 13,44-46). Na kraju čitajte o Isusu koji saopštava svojim ovozemaljskim roditeljima da On »mora da se bavi poslom svog Oca« (Luka 2,49 – doslovan prevod sa engleskog).

Postoji vekovna tradicija da se sinovi i kćeri uključuju u porodični posao. Za razliku od najamnih radnika, naslednici porodičnog posla shvataju da će marljivost sa kojom rade danas, uvećati vrednost njihovog nasledstva u budućnosti. Sa takvom motivacijom, svaka generacija vlasnika traži mogućnost da proširi svoj posao na nova tržišta, da doda nove proizvode ponudi, ili investira u nove tehnologije kako bi povećala zaradu.

MI se suviše često odnosimo prema Velikom nalogu kao prema ponudi za posao, a prema crkvenim tradicijama kao prema opisu posla. Držati se načina na koji smo nešto oduvek radili znači ponašati se kao najamni radnik koji se sklanja kad se pojave teškoće. Ako zaista želimo da vidimo kako Božje carstvo napreduje, onda moramo početi da razmišljamo kao vlasnici, a ne kao sluge. Moramo razmisliti kako da uložimo sve talente koje je Gospodar poverio našoj brizi. Osim svojih ličnih sposobnosti i darova, potreban nam je svaki član crkvenog tela i sva sredstva kojima se inače povećava efikasnost i u poslovnom svetu. Da li su najnoviji Internet servisi još uvek neiskorišćeno tržište za hrišćanstvo? Da li svetovni biznis još uvek ima isključivo pravo na upotrebu metoda za odnose sa korisnicima radi plasiranja prave poruke u pravo vreme? Da li su Agile Processes¹ još uvek jedina oblast među proizvođačima softvera koja treba da ostvaruje rezultate zato što je vreme kratko? Da li pripadnici Crkve još uvek sede dokoni dok polja čekaju žetvu?

Pavle nas podseća da »smo deca Božja; a ako smo deca i naslednici smo: naslednici dakle Božji, a sunaslednici Hristovi« (Rimljanima 8,16.17). Imajući Hrista kao primer, vreme je da uložimo malo više žara u igru. Vreme je da preuzmemo odgovornost za uspeh porodičnog posla. Otac će biti tako ponosan na nas.

Otac će biti tako ponosan na nas.

ODGOVORITE

1. Koje se metode ili alatke iz vašeg sekularnog zanimanja mogu upotrebiti da bi posao evangeliziranja krenuo napred?
2. Kako bi se vaš životni fokus promenio kad biste postali punopravni partner sa Svetim Duhom radi unapređenja Carstva?

Stiv Dž. Dovič, Endover, Masačusets, SAD

1 Agile Processes – grupa metoda za razvoj softvera

ZAKLJUČAK

Zar Filip nije prosto sjajan?! Duh je rekao: »Ustani i idi« i on je ustao i otišao. Duh je rekao: »Potraži bogato obučenog čoveka u skupim kočijama.« I Filip je otrčao da se sretne sa njim. Kada je čuo da Etiopljanin glasno čita me-sijansko proročanstvo, znao je da ima poruku za tog čoveka.

Njegova zvanična dužnost bila je da bude đakon, jer su apostoli bili pre-više zauzeti da bi pomagali oko stolova. Danas ga znamo kao evanđelistu Filipa, ali ne dozvolite da vas to zavara. On je bio samo običan čovek koji je tražio Duhom stvorene prilike.

Danas Duh tebi govori: »Ustani i idi«!

RAZMOTRITE

- Pročitajte sve tekstove o Filipu i razmislite koje su ga osobine učinile dobrim evanđelistom. Koje osobine vi imate ili još uvek treba da razvijate? (Dela 6,1-6; Dela 8,4-8; Dela 21, 8.9)
- Potražite u svojoj društvenoj zajednici organizaciju koja promovise vaš omiljeni oblik rekreacije. Uključite se u aktivnosti svoje zajednice i prija-teljite se sa onima sa kojima delite ista interesovanja.
- Potražite veb stranicu Pathfinder da biste pogledali da li oni imaju neki običaj ili hobi koji i vi imate. Ponudite da podučavate druge o vašem hobiju u lokalnom Pathfinder klubu.
- Razmislite na koji način bi vreme koje provodite na Fejsbuku ili Tviteru moglo da bude više evanđeoskog karaktera.
- Napravite listu pesama na aj-podu koje bi mogle da vam pomognu da objavite jevanđelje svojim prijateljima.
- Razmislite o stvarima koje možete uraditi u svom susedstvu, što bi moglo biti evanđeoskog karaktera, a da pri tom uopšte i ne otvorite usta (ovo je za ljude koji su stidljivi).
- Otvorite blog o svom životu sa Hristom. Budite poštteni. Govorite o svojim borbama isto kao i o poredama. Pozovite svoje prijatelje da čitaju vaš blog.

POVEŽITE

Apostolska crkva – Hristovim tragom, poglavlje 11; *U potrazi za boljim životom*, str. 47 – 55 i 87 – 116.

Adventist News Network, »World Church: Small Groups Are Focus of Evangelism and Witness Council«, <http://news.adventist.org/2006/10/world-church-small-groups-are-focus-of-evangelism-a-witness-council.html>.

Dženifer Morgan, Sent Džons, Njufaundlend, Kanada

Pouka 8

od 19. do 25. maja 2012.

Opremanje za evanđeoski rad i svedočenje

»I reče im: hajdete za mnom,
i učiniću vas lovcima ljudskim«
(Matej 4,19).

Taksisti u Indiji su poznati po dve stvari. (1) Naplaćuju više nego što treba tako što podešavaju taksimetar, ili tako što otvoreno zahtevaju da platite više. (2) Izlažu sve vrste religioznog materijala u svom vozilu i oko njega – pamflete, brošure, nalepnice, idole. Šta god da vam padne na pamet, oni to imaju.

Sada sledi pitanje: Kako biste reagovali kada bi vam taksista koji je upravo tražio da platite više, istovremeno uručio pamflet o Hristovom drugom dolasku? Koji biste od ova dva postupka bolje upamtili?

Reč *evanđelista* potiče od grčke reči »*euangelistes*«, što doslovno znači »onaj koji donosi dobru vest«. »Propovedanje jevanđelja je objavljivanje poruke. To ne mora obavezno da bude zvanično propovedanje već razgovor o Hristu sa drugim ljudima.«¹ Kao hrišćani, mi imamo obavezu da svedočimo i objavjujemo istinu. Pozvani smo da budemo Božji vesnici. Ali koliko će naše svedočenje biti uspešno ako su naši postupci potpuno u suprotnosti sa našom porukom?

»Jednostavno im kažite da je Isus Hristos umro za grešnike. To je misioniranje!«

Kako onda da se bavimo svedočenjem? Svi smo mi grešnici. Kako da svedočimo za Hrista kada smo i sami grešni? Zašto bi nam bilo ko verovao? Andre Bustanobi je jednom prilikom napisao: »Mi, crkva, suočeni smo sa zadatkom da propovedamo jevanđelje. A šta je naš zadatak? Da stvaramo obraćenike? Ne! Mi treba da kažemo ljudima radosnu vest – radosnu vest koja ima svoju sopstvenu ubedljivu i spasonosnu silu. Mi ne treba da molimo, ne treba da se raspravljamo. Kažite im. Jednostavno im kažite da je Isus Hristos umro za grešnike. To je misioniranje!«²

Biblija je puna primera evanđeoske službe – od Andrijine kratke i jezgrovite izjave: »Mi nađosmo Mesiju!« (Jovan 1,41), do živopisne priče o Filipu i Etiopljaninu (Dela 8,26-39). Dakle, kako od »devojke koju niko ne poziva na ples« da se pretvorimo u odvažne svedoke? Isus ima odgovor. On se nalazi u Mateju 4,19 kad Isus kaže: »Pođite za mnom i učiniću vas ribarima ljudi« (sav. srp. prev.). I to je to. Kada sledimo Isusa, mi razvijamo jaku ličnu vezu sa Njim. Tada naše misli i postupci počinju da odražavaju Njegove misli i postupke. A kada naš život služi kao primer preobražavajuće sile Božje ljubavi i blagodati, mi postajemo evanđelisti – oni koji objavljuju istinu.

Cilj pouke za ovu sedmicu jeste da nas osposobi za evanđeoski rad. Stoga, krenimo! Vreme je da pođemo na pecanje.

Seril Rao, Bangalore, Indija

1 Dr. Jack L. Arnold. Equipping Pastors International. »The Saints Part in Declaring Salvation«, <http://cleartheology.com/topic/Biblical%20Evangelism/Biblical%20Evangelism%2008.pdf>.

2 Isto.

Kada razmatramo otpočinjanje Hristove javne službe u Jevanđelju po Mateju, u 10. i 11. poglavlju, četiri teme padaju u oči. Prvo, Isus je birao one na koje nikad ne bismo pomislili. Mogli bismo zamisliti da neko kao što je ljubljeni Jovan bude u tom timu, ali »Juda Iskariotski, koji ga i predade« (Matej 10,4)? Očekivali bismo da Isus, s obzirom da je Božji Sin, izabere savršene ljude za evanđeosku službu. A ko može da tvrdi da On to nije i učinio? Čak i ako se ponekad osećamo kao pogrešan izbor, nema nikakve sumnje da Hristov poziv još uvek važi.

Drugo, Hristos je dao svojim učenicima vlast i silu da isteruju demone i leče bolesne. Ako ste deo Njegovog tima, On vam je dao vlast. Lako je pomisliti da niste dovoljno dobri ili da nemate odgovarajući skup veština za svedočenje. Ali Hristos vam daje ono što vam treba (Matej 10,1). Naš posao je da odgovorimo: »Računaj na mene«.

Treće, trebalo je da učenici žive jednostavnim, pravednim životom, da leče bolesne, podižu mrtve i objavljuju radosnu vest »da se približilo carstvo nebesko« (Matej 10,7). Može nam izgledati da su takva čuda danas retka, mada se događaju u određenim delovima sveta, ali simbolički govoreći, objavljivanje radosne vesti zaista diže duhovno mrtve i isceljuje one koji su slomljenog srca. Naš deo posla je da propovedamo i dozvolimo Njemu da obavi svoje delo otkupljenja.

Četvrto, Hristov misioniski program uključivao je grupne aktivnosti. On je sam svedočio za istinu (Jovan 4,4-26). Međutim, kao što nam pokazuju 10. i 11. poglavlje Matejevog jevanđelja, evanđeosko delo je isto tako i grupna aktivnost. Razmislite o prednostima koje obezbeđuje timski rad: međusobno ohrabrenje, sigurnost usled brojnosti, odgovornost, veće uživanje (jeste li ikad pokušali da igrate fudbal sami protiv drugog tima?) i trajanje. Poruka će nastaviti da se objavljuje nakon tvog i mog života, jer su tu drugi koji će nastaviti da je propovedaju.

Možda nas sam čin svedočenja i misioniranja vodi ka Njemu na način koji se ne bi mogao postići drugim sredstvima. Neka ne bude nikakve sumnje u to da Njegov evanđeoski tim snova uključuje tebe i mene i svakog drugog člana našeg crkvenog tela.

ODGOVORITE

1. Kako javna evangelizacija može biti uspešna u našem savremenom svetu?
2. Sa kojim strahovima se suočavate kad odlučujete da se pridružite nekom evanđeoskom timu? Na koja Hristova obećanja možete da se pozovete kada se suočavate sa ovim strahovima?
3. Zbog čega je još korisno imati evanđeoski tim?

Pratiti na kratkom odstojanju (Matej 4,19)

Isus poziva tih nekoliko ljudi da krenu u akciju: Hodite! A zatim On opisuje šta ta akcija zahteva. Grčka reč koja se prevodi sa *slediti* je *opiso* što znači »ići za nekim na kratkom odstojanju«. Od tog trenutka život ovih ljudi odvijaće se u kontekstu njihove bliskosti sa Isusom Hristom. On im nije govorio o osnivanju pokreta, sprovođenju dnevnog reda ili uspostavljanju organizacije. On je govorio o tome da treba da budu u vezi s Njim.

Centralna tema u celom ovom tekstu nije »lov na ljude«. Mi tako često grešimo mešajući religiozna dela sa samim Isusom. Mi mešamo *istinu* sa Njim koji je Istina, Put i Život (Jovan 14,6). Centralna glagolska rečenica je: »Hajdete za mnom«. Šta onda to znači za nas? To znači da Isusa treba da učinimo jedinim vođom u svom životu. Mi čekamo i primamo Njegova uputstva. Ako to činimo i *samo* ako to činimo, On će preuzeti na sebe odgovornost da nas učini »lovcima ljudskim«.

Zapazite da tekst ne kaže da su oni istog trenutka kad su ostavili mreže postali lovci ljudi, ali kaže: »Oni taj čas ostaviše mreže i *za njim otidoše*« (stih 20). Proces koji nas osposobljava je delo hodanja za Isusom. Ako ne sledimo Isusa, mi ne možemo biti uspešni u partnerstvu sa Njim. Mi ne možemo upamtiti dovoljno pravila i principa kako bismo bili uspešni u životu ili svedočenju. Ima jednostavno previše promenljivih vrednosti koje se mogu naći na našem putu. Moramo slediti Njega iz časa u čas kako bi nam mogao dati svoju mudrost da svetli pred nama u svakom trenutku.

Primiti nešto da bismo dali (Matej 10,1-14)

Isus je rekao svojim učenicima: »Besplatno ste dobili, besplatno i dajte« (Matej 10,8, sav. srp. prev.). Prema tome, pitanje za nas u kontekstu opremljenosti za službu glasi: »Da li smo zaista primili nešto od Hrista?« Da li je vaše srce doživelo temeljne principe Njegovog carstva: (1) ljubav, (2) slobodu i (3) odgovornost? Da li ste okusili Njegovo isceljenje, Njegovo otkupljenje, Njegovu preobražavajuću silu? Da li ste tako blisko povezani sa čokotom da znate kako to izgleda kad Njegov život teče vašim venama? Ako ste primili te stvari, onda ih možete dati drugima. Možete ih deliti u ličnom svedočenju ispunjenom silom.

Kao deo obuke, Isus je rekao učenicima da ne treba da primaju nikakvu dodatnu platu za svoje propovedanje. Imao je dobar razlog za to. Ljudi su u iskušenju da zadržavaju Božja sredstva radi svog sopstvenog osećaja sigurnosti. Zato On pita njih ali i nas: »Hoćete li naučiti da mi verujete? Hoćete li mi dozvoliti da se staram za vaše potrebe? Hoćete li mi dopustiti da

budem vaša sigurnost?« Takva vera može da raste samo onde gde postoji bliska zajednica sa Njim. Poslušati Isusa u ovoj zapovesti zahteva da imamo poverenja u Njega. A da bismo imali poverenja u Njega, moramo iz iskustva znati da nas On voli.

Takvo lično iskustvo sa Isusovom silom daje nam snagu da otresemo prašinu sa svojih nogu (stih 14) kada se nekome ne dopada poruka koju objavljujemo. Poznavati Isusa Hrista lično znači učiti da tražimo svoj identitet jedino u Njemu, a ne u prihvatanju ili odbacivanju od strane drugih ljudi. Kada je Isus naša sigurnost, ljudsko odbijanje nas neće povrediti.

Suočavanje sa realnošću, 1. deo (Matej 11,1-11)

U svom radu sa Bogom susrećaćemo se sa obeshrabrujućim okolnostima. Dešavaće se stvari koje nismo očekivali. Čak i Bog će delovati ili neće delovati na način na koji bismo mi želeli. Kao i Jovan Krstitelj u zatvoru, i mi ćemo biti u iskušenju da posumnjamo. Možemo se pitati da li je naš odnos sa Njim stvaran. U tim trenucima treba da otvorimo oči da bismo videli šta Isus čini u drugima. Onda ćemo Ga videti kako daje vid slepima, snagu slabima, očišćenje nečistima, sluh gluovima i život mrtvima. Kada vidimo Isusa kako donosi dobre vesti žalosnima, zavija ranjene u srcu, proglašava slobodu zarobljenima – u suštini – uspostavlja preobražavajući odnos sa ljudima oko nas, to nas podseća da je On to isto činio i nastavlja da čini i za nas.

Poznavati Isusa Hrista lično znači učiti da tražimo svoj identitet jedino u Njemu.

Suočavanje sa realnošću, 2. deo (1. Petrova 5,8)

Apostol Petar nam je dao jedan koristan savet – upozorenje na ono što nas čeka u službi Bogu. To je mali podsetnik na ono sa čim se suočavamo i, što je najvažnije, odgovor na pitanje kome treba da budemo blizu. Postoji i uvek će postojati protivljenje našoj službi i svedočenju za Hrista. Naš neprijatelj je smrtno ozbiljan. On je taj koji drži svet pod svojom vlašću (1. Jovanova 5,19). On je taj koji vara ceo svet (Otkrivenje 12,9). On je taj koji okuplja careve celog sveta da stupe u borbu sa Bogom (Otkrivenje 16,14). Stvarnost našeg neprijatelja treba da nas otrezni dovoljno da bismo ostali blizu Isusa – veoma blizu. On je taj koji nam kaže: »Ne bojte se, jer ja nadvladah svet« (Jovan 16,33).

ODGOVORITE

1. Kako to izgleda kad pokušavate da propovedate jevanđelje, a niste ga lično doživeli?
2. Na koji način ćete ove sedmice stajati vrlo, vrlo blizu Isusu?

Glenn G. Pul II, Elbert, Kolorado, SAD

»Biti u stanju razumeti Božju volju onako kako je otkrivena u pouzdanoj reči proročanstva, zaista predstavlja čudesnu prednost. Zbog toga je na nama ozbiljna odgovornost. Bog očekuje od nas da znanje koje nam je dao

**»Božji narod
treba da se ističe
kao narod koji
služi Njemu u
potpunosti...«**

prenesemo drugima. Njegova je namera da se božansko i ljudsko oruđe ujedini u objavljivanju vesti opomene.«¹

»Božji narod treba da se ističe kao narod koji služi Njemu u potpunosti, od celog srca, ne pripisujući sebi nikakvu čast i koji se seća da se najozbiljnijom zakletvom obavezao da će služiti Gospodu i jedino Njemu.«²

»Kako je malo onih koji su spremni da se žrtvuju kako bi doveli duše do saznanja o Hristu! Ima mnogo govora, mnogo izjava ljubavi prema izgubljenim dušama, ali reči su jeftine. Ono što je potrebno jeste vatrena hrišćanska revnost – revnost koja se ogleda u tome što ćemo nešto preduzeti. Svako ponaosob sada mora da radi, a kada bude imao Isusa u svom srcu, govoriće o Njemu i drugima. Duša koja ima Hrista ne može biti sprečena da govori o Njemu, baš kao što se vode Nijagare ne mogu zaustaviti da se ne obruše niz vodopad.«³

»Površna vera rezultovaće površnim iskustvom... Gospod želi da svaka duša koja tvrdi da veruje u istinu poseduje intelektualno znanje o tome šta je istina.«⁴

»Bog je obezbedio sredstva, ukoliko smo mi spremni da ih koristimo marljivo i uz molitvu, da nijedan brod ne doživi brodolom, već da nadvlada buru i oluju, te da se konačno usidri u luci blaženstva.«⁵

ODGOVORITE

1. Bog osposobljava one koje poziva u službu. Na koji način ste to doživeli u svom životu?
2. Na koji način ste »čuli« lavlju riku do sada u pouci za ovo tromesečje? Na primer, šta ste prepoznali kao neophodno dodavanje ili oduzimanje u svom životu da bi ste se osnažili da postanete »lovac ljudi«?
3. Kako nas proučavanje Pavlovog života usmerava da postanemo naoružani činjenicama, revnošću i marljivošću umesto da budemo naoružani i opasni po Hristovo delo?

Fejt Džonson Krambli, Hagerstaun, Merilend, SAD

1 *Testimonies for the Church*, vol. 9, p. 19.

2 Isto, str. 17.

3 *Testimonies for the Church*, vol. 2, p. 233.

4 *Selected Messages*, bk. 2, p. 392.

5 *Testimonies to Ministers*, p. 453.

Zamislite da ste se pridružili policijskom timu specijalaca bez prethodne obuke i nalazite se usred akcije hapšenja preprodavaca droge, dok se kriminalci nalaze s druge strane vrata. Vođa tima viče: »Napuni i zakoči!« Vaše kolege brzo pripremaju svoje oružje, a vi nemate pojma šta treba da radite. Pre nego što ste stigli išta da pitate, vaš tim iskače iz kombija i trči ka vratima. U panici, vi odlučujete da ćete jednostavno da se krijete iza svojih kolega i uzdate se u to da će oni obaviti posao. Neposredno pre nego što se metalni ovan zabio u vrata, signalizirano vam je da vi treba da budete prvi koji će ući u zgradu. Iznenada, našli ste se u prvoj liniji borbe protiv nepoznate opasnosti i nosite oružje koje ne znate kako da koristite.

Naravno, tim specijalaca nikad ne bi krenuo u napad tako nepripremljen, ali mi se često tako osećamo kada treba da uručimo pozivnice, radimo sa beskućnicima ili svedočimo nekom prijatelju. Mi želimo da se sakrijemo iza znanja i duhovnih darova svojih prijatelja, nadajući se da će posao biti završen pre nego što mi budemo morali da ispalimo ijedan metak. Ovakve nade se obično zasnivaju na našem nedostatku pripreme i obuke. Kako možemo to da promenimo?

**Neka vaši prijatelji
znaju da želite da
budete sa njima
zauvek.**

Upoznati Isusa. Ovaj korak je toliko važan da nikad ne bi trebalo da prestanemo to da činimo. To je prvi korak u evanđeoskoj službi, jer se sva ta služba u potpunosti odnosi na Njega. Naš svakodnevni odnos sa Isusom je ono što nas motiviše za evanđeoski rad. Izraz »napuni i zakoči« znači da stanemo i pripremimo svoje oružje za borbu. Kada se nalazio u našem položaju, Isus je svakog dana odvajao vreme da se poveže sa svojim Ocem. Koliko često vi zastanete da biste napunili svoje oružje?

Zaista razumeti poruku koju pokušavamo da prenesemo. Poruke trojice anđela su jednostavne, ali ipak mogu biti zbunjujuće. Lako je pomisliti da one govore samo o uništenju, ali one u stvari govore da Bog želi da spase svakog čoveka. Petar nam kaže da je Bog strpljiv sa nama »jer neće da ko pogine, nego svi da dođu u pokajanje« (2. Petrova 3,9). Neka vaši prijatelji znaju da želite da budete sa njima zauvek. Vaša poruka je u stvari radosna vest!

Vežbati, pripremati se i početi sa primenom. Provedite jedno vreme u ozbiljnom razmišljanju o svom evanđeoskom radu. Vežbajte da biste postigli najviše što možete. Pozovite svoje prijatelje iz crkve da se uključe i pitajte ih za savet. Na kraju, jednostavno počnite. Svako iskustvo je vežba, a Sveti Duh će biti sa vama na svakom koraku.

Poreklo izreke: »Propovedaj jevanđelje, a kada je neophodno, koristi reči« nije sasvim poznato, ali bio je jedan starešina u mojoj crkvi koji je to često ponavljao. Ta izjava me uvek navede da preispitujem načine na koje mi obično smatramo da treba propovedati jevanđelje. Mi obično govorimo, propovedamo i držimo serije predavanja da bismo evangelizirali ljude. Međutim, takav postupak je jednostran i opasan za nečiji duhovni život. Ima mnogo priča o pojedincima koji su mnoge doveli do istine, a na kraju izgubili sopstvenu dušu.

Znamo li zaista iz iskustva »kako je dobar Gospod«?

Biblija ne čuti kada je reč o tome kako je Isus, naš pravi Uzor, propovedao jevanđelje i služio drugima. On je obučio dvanaesticu pojedinaca (i još sedamdeseticu), koji su preokrenuli svet ne samo svojim rečima već i načinom na koji su živeli.

Zapazite kako je Isus formulisao poziv svojim budućim učenicima, rekavši: »Hajdete sa mnom, i učiniću vas lovcima ljudskim« (Matej 4,19). To nam govori da prvo treba da proučavamo Isusov život i trudimo se da usvojimo Njegov karakter. Treba da imamo iste pobude i istu ljubav prema dušama kakvu je On imao. Treba da imamo lično svedočanstvo o tome kakav uticaj je jevanđelje izvršilo na nas, jer mi možemo da delimo samo ono što zaista imamo. Dakle, znamo li zaista iz iskustva »kako je dobar Gospod« (Psalam 34,8)?

Isus je rekao da Ga sledimo. To znači da treba da proučavamo Njegove metode kad je reč o tome kako prići i služiti ljudima. U razgovoru sa pojedincima, u obraćanju stotinama, a zatim hiljadama ljudi, Isus nam je ostavio primer. Pa ipak, koliko često mi zatičemo sebe kako trčimo za ljudskim metodama, pijući sa »isprovaljivanih studenaca« (Jeremija 2,13) ovog sveta?

Istina, u objavljivanju jevanđelja moramo koristiti reči. Ali, što je još važnije, naš život i karakter su ono što »poznaju i čitaju svi ljudi« (2. Korinćanima 3,2.3). Kada održavamo živu vezu sa Spasiteljem, Njegovo obećanje da će nas učiniti lovcima ljudskim ispuniće se na nama.

ODGOVORITE

1. Na koji način lično oživljavanje i obnovljenje u Hristu pomaže osobi da bude uspešna u zadobijanju duša?
2. Šta možemo učiniti kako bismo pomogli ljudima da se zainteresuju za evanđeoske aktivnosti?

Melodi Matudan-Pejdž, Berien Springs, Mičigen, SAD

ZAKLJUČAK

Misionstvo je objavljivanje radosne vesti. Za većinu nas koji smo Isusovi učenici to ne znači stajati za govornicom i propovedati milionima izgubljenih duša. To znači učiti od Boga šta On želi da svako od nas učini sa darovima i prilikama koje On postavlja pred nas, a zatim ustati i činiti to. Kada su naši prioriteti u skladu sa Božjim putevima, onda imamo i vremena i želje da radimo za Njega. Ako nam nedostaje obuka i znanje, potražićemo ih i pripremiti se da budemo produktivni u radu za večno Carstvo. Ima stotine načina na koje možemo objavljivati poruku o spasenju, bilo da je reč o jednoj ili nekoliko osoba, ili o velikom mnoštvu. Svaki Isusov učenik ima zadatak da svedoči. Uz svakodnevno prisustvo Svetog Duha svaki učenik će težiti da pronađe svoje misionско polje i da ga obrađuje.

RAZMOTRITE

- Posvetite 40 dana molitvi u određeno doba dana. Molite se da vam Božji Duh kaže na koji način da svedočite. Pomolite se kratko i odvojte vreme za slušanje. Zapišite sve što se dogodi kao rezultat tih molitava.
- Napravite kompjutersku grafiku u nekom programu kao što je Fotošop koja ističe poruku o spasenju kroz život, smrt i vaskrsenje Isusovo. Proučite te korake u Bibliji i dodajte tekst koji ukazuje na stazu ka spasenju.
- Organizujte molitvenu šetnju po susedstvu oko svoje crkve. Odredite datum i vreme (dobro bi bilo posle bogosluženja), potražite volontere, podelite ih u grupe i recite im da se prošetaju okolnim ulicama i da se povremeno zaustave da bi se molili za ljude koji tu žive. Razmislite o mogućnosti da krenete od vrata do vrata i pitate ljude da li bi želeli da se molite za nešto određeno.
- Tražite od svog pastora da organizuje i predvodi obuku za takve aktivnosti kao što je proučavanje Biblije i držanje seminara. Preuzmite inicijativu i pomozite mu na praktičan način da to ostvari.
- Pregledajte DVD-ove iz hrišćanskih izvora i napravite izbor programa za petak uveče za mlade koje poznajete. Izaberite neku od tema kao što su: hrišćanski filmovi, video snimci o učenishtvu, prizori iz prirode, ili tematsko proučavanje. Pronađite neko mesto gde bi mladi voleli da se okupljaju.

POVEŽITE

Rimljanima 12,3-13; 1. Korinćanima 12,27-31; 1. Korinćanima 13.
Counsels for the Church, chap. 8.

Tim Lejl, Boiz, Ajdaho, SAD

Pouka 9

Od 26. maja do 1. juna 2012.

Poslani u službu

»A kako će propovedati ako ne budu poslani?

Kao što stoji napisano: kako su krasne noge onih koji donose glas za mir, koji donose glas za dobro!«

(Rimljanima 10,15)

Da li ste ikad čuli izraz »gluv kao stena«?

Da li mi hrišćani ponekad želimo da budemo više kao stene nego kao živa, organska tvar? Da li bismo radije sedeli u svojim klupama, recimo, četiri ili pet hiljada godina dok nas preplavljaju propovedi i poznati tonovi iz naših pesmarica. Problem je što takav oblik postojanja nije odlika fizičkog života, a pogotovu ne zdravog hrišćanskog života.

Srećom, kada se instinkti pokrenu, većina nas ima snažnu želju da živi. To se zove samoodržanje. A biti živ znači biti uvek u procesu promene. Ako mislite da ste zaustavili promenu, velika je verovatnoća da vi, u stvari, umirete ili propadate. Pitajte bilo koga ko radi u zdravstvu šta se dešava kad prestanete da vežbate, ali nastavite da jedete. Čovek se menja, ali to je promena u pogrešnom pravcu.

Služba donosi pozitivnu promenu i rast.

Isto to važi za život crkve i duhovni život hrišćana pojedinaca. Ako crkva ili pojedinac zaista imaju Božju poruku za ovaj svet, oni ne mogu da ćute o tome. Oni će objavljivati poruku i ljudi će je čuti, videće kako se ona manifestuje u zajedničkom životu crkve, biće privučeni i porukom i crkvom koja je objavljuje i požeće da i sami postanu deo nje. Ukratko, crkva će rasti. Ako crkva to zaboravi i jednostavno pokušava da sačuva to što misli da ima, na kraju će otkriti da to više i ne poseduje. Dakle, živeti kao pravi hrišćanin, znači uključiti se u službu.

Služba se, u tom slučaju, može definisati kao svesna i osmišljena upotreba hrišćanskih darova u cilju objavljivanja jevanđelja. Služba donosi pozitivnu promenu i rast nas, hrišćana, kao i onih kojima služimo. Zbog toga, kada nas Bog, preko svog Duha, poziva u crkvu, On nas istovremeno poziva i da izađemo iz nje – šalje nas u službu da bismo zadovoljili fizičke i duhovne potrebe onih oko sebe, da bismo bili noge koje donose radosnu vest za dobro.

Ove sedmice ćemo proučavati načine na koje mi kao crkva možemo pomoći jedni drugima dok koristimo svoje bogomdane talente u službi.

Alen Stiven Hekt, Takoma Park, Merilend, SAD

Ko će ići? (Matej 7,17.18; Jovan 4,36)

Nemaju svi koji pokazuju revnost za službu i spasavanje duša ispravne pobude (Matej 7,15). Dok zajednica razmatra ko je unutar nje kvalifikovan da bude poslan u službu, od suštinske važnosti je da crkva prepozna svoja ograničenja. Nijedan čovek nije u stanju da čita pobude srca druge osobe. Kako je divno, onda, što je Bog vodio računa o ovim ograničenjima i obezbedio nam potrebne smernice u Mateju 7,15-20.

»Nije važno koliko njih mi angažujemo za službu, već koliko ih zadobijamo za Hrista. To je razlog što naš naglasak sve vreme mora biti na kvalitetu života. Ukoliko dobijemo kvalitetno vođstvo, ostalo će slediti samo po sebi.«¹ Jedan od najdragocenijih rodova dobrog hrišćanina je poniznost. Tekst u Jovanu 4,35-38 opisuje dvoje ljudi koji seju i žanju, radeći za duše na takav način da svako može da se raduje konačnom ishodu bez obzira koju ulogu on lično igra u spasenju te duše. Od ključne važnosti je upamtiti da će dobar rod biti mnogo uspešniji u objavljivanju jevanđelja nego loš plod upakovan u fanfare. »Najbolji posao uvek se ostvaruje sa nekolicinom. Bolje je posvetiti godinu dana jednom ili dvojici ljudi koji uče šta znači zadobijati duše za Hrista, nego provesti čitav život u crkvi samo da bismo održavali postojeći program.«²

Kako oni treba da idu? (2. Mojsijeva 18,13-26)

Nijedan čovek ne treba sam da nosi teret službe. Priča o Jotoru i Mojsiju daje nam primer kako Hristovi učenici mogu da se organizuju da bi bili uspešniji u obavljanju službe. Mojsije je pokazao rod poniznosti ne samo time što je poslušao i prihvatio savet svog tasta, već i time što se odrekao dela vlasti podelivši svoje vođstvo sa drugima.

»Čovek mora da odluči čemu bi želeo da posveti svoju službu – trenutnoj popularnosti i priznanju, ili ulaganju svog vremena u nekoliko izabranih ljudi koji će nastaviti njegov posao kad njega više ne bude bilo.«³ U Božjoj službi ima mogućnosti za mnoge, a ne samo vodeće ljude, da osete blagodati tako što će uneti promenu u život drugih ljudi. Osim toga, Jotorov savet u sebi sadrži upozorenje da može doći do iscrpljenosti (stih 8) ukoliko vođe odbiju da se odreknu dela svoje moći i /ili ukoliko Božji narod očekuje od određenih vođa da obavljaju sav posao. Važno je primetiti da Jotor ne preporučuje metod »prihvati pomoć od svakoga od koga možeš«. Umesto toga, on napominje da u životu pojedinca treba da se vide određeni rodovi pre nego što se on postavi za vođu (stih 21).

Čak i u sukobu? (Dela 6,1-8)

Neosporno je da ima dovoljno posla za sve. Isus je u Mateju 9,37.38 jasno objavio da su polja sazrela za žetvu. Međutim, tipično za ljudsku prirodu je da

podsticaj za slanje većeg broja radnika najčešće bude iskrsavanje neke vrste poteškoća. Tekst u Delima 6,1-8 govori o problemu koji je nastao unutar prve Crkve zbog očigledne nejednakosti pri svakodnevnoj podeli zaliha. Da ne bi bili ometani u svom pozivu i upleteni u raspravu da li su te optužbe opravdane ili ne, učenici su odmah prepoznali potrebu za većim brojem radnika. Možda se problem pojavio prvo u manjim razmerama pri čemu su učenici pokušali da ga donekle reše. Možda su u nekom trenutku sva dvanaestorica bila u izvesnom stepenu uključena u to. Činjenica da su izabrali sedmoricu ljudi da nadgleda ovaj posao ukazuje da je rad oko raspodele hrane izgleda oduzimao mnogo više vremena nego što bi jedan ili dvojica učenika mogli da odvoje. Šta god da je bilo u pitanju i kako god da je došlo do toga, problem je na kraju postao dovoljno veliki da pokrene vođe da nešto preduzmu.

U poniznosti, dvanaestorica učenika prenela su deo svoje moći na druge i otvorila vrata za rast duhovnih darova, što je dovelo do mnogo bržeg širenja jevanđelja. Ni u ovom slučaju izbor onih koji će zauzeti te nove pozicije nije bio prepušten selekciji po principu »uzmi koga kog nađeš«. Tekst u Delima 6,3 definiše opšte kriterijume koje je zajednica koristila prilikom traženja novih evanđeoskih slugu, a tekst u Delima 6,7.8 opisuje ishod.

Slično se dogodilo u slučaju sukoba koji je nastao kada je Varnava izabrao Marka za misionisko putovanje na Kipar (Dela 15,36-40). Ovaj sukob pokazuje koliko je važno ostati usredsređen na Veliki nalog jevanđelja dok se trudimo da probleme pretvorimo u nove mogućnosti.

»Moramo uvek imati na umu da je naš cilj osvajanje sveta. Ne smemo dozvoliti da se naša trenutna strategija ograniči na rešavanje manjih problema. Mnogo puta su ljudi bili dovođeni u službu samo da bi uskoro bili otpušteni bez dalje obuke i usmerenja... ubrzo bi neki sposoban vođa bio izgubljen zbog pokušaja da se stavi pod nečiji nadzor.«⁴ Srećom, u slučaju Jovana Marka, Varnava je prepoznao njegove duhovne darove, te je on dobio priliku da ih vremenom dalje razvija, dok je sotona sasvim sigurno radio na tome da ga spreči da učini išta korisno u službi.

ODGOVORITE

1. Koje dobre rodove vi volite da vidite kod duhovnih vođa? Zašto?
2. Koji rizici i prednosti su prisutni kad vođa podeli svoje terete u službi?
3. Kakvu ulogu sukob često igra u sprečavanju ostvarenja Velikog naloga jevanđelja?

Liza Ejzel Pul, Elbert, Kolorado, SAD

1 Robert E. Coleman, *The Master Plan of Evangelism*, p. 125.

2 Isto, str. 117.

3 Isto, str. 37.

4 Isto, str. 100.

Prvi korak u objavljivanju jevanđelja svetu je dozvoliti Bogu da nas pripremi za to.

»Dobro drvo rađaće dobre rodove. Ako je rod neukusan i nekoristan, drvo je rđavo. Tako i rod koji se donosi u životu pruža dokaz o stanju srca i savršenstvu karaktera. Dobra dela nikada ne mogu da otkupe spasenje, ali su dokaz vere koja deluje preko ljubavi i čisti dušu. Pa iako se večna nagrada ne daje zbog naše zasluge, ipak će ona biti u srazmeri sa radom obavljenim kroz Hristovu milost.

»Neka svako da sve od sebe kako bi razvio svoje talente...«

Na taj način Hristos je izložio načela svoga carstva i ukazao na njih kao na velika životna pravila. Da bi utisnuo pouku, dodao je jedan slikovit primer. Nije dovoljno, rekao je, da samo slušate moje reči. Poslušnošću ih morate učiniti temeljem svog karaktera.«¹

Drugi korak je biti spreman da nas Bog upotrebi u kojem god svojstvu On odluči da nas angažuje. To ponekad podrazumeva da će nas On izvesti iz naše zone udobnosti da bi nam pomogao da razvijemo u sebi snage za koje inače možda ne bismo ni znali da imamo. To takođe zahteva od nas da prepoznamo da su i oni oko nas pozvani i da se i oni postepeno razvijaju.

»'Drugi /je/ koji sije, a drugi koji žnje' (Jovan 4,37). Spasitelj je izgovorio ove reči spremajući se da rukopoloži i pošalje svoje učenike na rad. Širom Judeje Hristos je sejao seme istine. Jasno i vidljivo On je ocrtao plan spasenja, nikad se ne ustežući da kaže istinu...

Bogu su potrebni mudri ljudi i žene koji će marljivo raditi da dovrše posao koji im je poveren. On će ih upotrebiti kao oruđe za obraćenje duša. Neki će sejati, a neki požnjati rod onoga što je posejano. Neka svako da sve od sebe kako bi razvio svoje talente da bi Bog mogao da ga upotrebi bilo kao sejača, bilo kao žeteoca.«²

ODGOVORITE

1. Kako različite generacije u lokalnoj crkvi, Oblasti, ili Uniji mogu da se udruže i sarađuju na širenju jevanđelja?
2. Šta se dešava sa voćem koje jednostavno stoji na polici? Da li su »dobra dela« od veće koristi kod kuće u lokalnoj crkvi ili izvan nje? Objasnite.

Keti Koleman Hekt, Takoma Park, Merilend, SAD

1 Čeznja vekova, str.

2 Gospel Workers, pp. 409, 410.

Rano u istoriji hrišćanske Crkve reči *učenik* i *apostol* stekle su oreol – ova druga više nego prva. Učenik nije isto što i apostol, ali je neophodno biti učenik da bi se postalo apostol. Reč *discipulus* od koje potiče reč učenik (*disciple* – engl.) latinskog je porekla i predstavlja doslovni prevod sa Koine grčkog *mathetes*. Obe reči znače »učenik« ili »student«. Reč *matematika* potiče od istog grčkog korena. Prvobitno se reč *matematika* uopšteno odnosila na oblast proučavanja, kao danas reč *disciplina* – naučna grana. Čak i uobičajena upotreba reči *disciplinovanje* u smislu kažnjavanja izražava ponekad uzaludnu nadu da će onaj koji je tome podvrgnut naučiti nešto iz tog iskustva.

U antičkom svetu učenik je bio neko ko je sledio ličnu disciplinu učitelja ili gospodara. Učenik je dobijao mogućnost da učenja svog mentora primeni u praksi ili da predaje one delove učenja u kojima je on (skoro uvek *on* u to doba) dobro obavešten ili vičan. Ali, on nije mogao sam sebe postaviti na taj položaj, već je autoritet koji je imao sprovodio pod strogim nadzorom. Ponekad, kao u Marku 9,16-29, učitelj je morao da popravlja stvari iza neiskusnih ili neveštih učenika.

Ali cilj učenitva nije bio samo da se uživa u mudrosti i znanju učitelja. U određenom trenutku učenik je morao da pođe u svet i primeni znanje i veštine koje je stekao, bez učitelja koji se nalazi u pozadini, spreman da se umeša ako stvari krenu naopako. Od učenika se očekivalo da pred svetom pokaže vrednost i korisnost nauke svog učitelja. U izvesnom smislu, on je trebalo da postane učitelj ljudima sa kojima se sretao, da tačno prenese ono čemu je naučen i da to usvoji. I tu dolazimo do reči *apostol* koja potiče od Koine grčkog izraza *apostolos*. *Apostolos* je bio (i jeste) neko ko se šalje kao predstavnik.

Crkva, kao Hristovo telo, nosi odgovornost da okuplja učenike kako bi ih naučila putevima Učitelja, i vodila kroz discipline hrišćanskog načina života tako da i oni mogu biti poslani, doslovno – postati apostoli.

ODGOVORITE

Kako Bog prevazilazi nezrelost koja se vidi ponekad čak i u naporima zrelih hrišćana da Ga predstavite?

Džozef Bejker, Ter Ot, Indijana, SAD

Patike za trčanje izrađuju se u tolikom broju varijanti da mogu da zadovolje svačiju potrebu i ukus. Ipak, ne vidite ono što želite? Naručite da vam naprave! Izaberite boju, sport i tip proizvoda da biste mogli da trčite u svom sopstvenom »oklopu« i da imate te »krasne noge« o kojima Pavle govori (Rim. 10,15).

Crkvene vođe obično obavljaju dobar posao propovedajući Radosnu vest. Oni rade svoj deo posla, a vi treba da uradite svoj. Bog je planirao da vi svojim svedočenjem dosegnete svoju porodicu, prijatelje, kolege studente i druge ljude! On vas je prilagodio posebnom zadatku da, zajedno sa drugima u svojoj crkvi negujete slogu, zdravlje i rast. Osim toga, treba da učestvujete u trci za svoj večni život i za večni život drugih.

Učeci od Mojsija, Mateja, Jovana i Pavla iz biblijskih tekstova na početku današnje pouke, saznali smo da vođe mogu da postanu iscrpljeni ukoliko ne uključe i druge u trku. Tu vi stupate na scenu. Biće potrebno da trčite za svoj život! Stoga, vratimo se ideji o prilagođavanju vaših patika za trčanje:

Budite puni ljubavi prema Bogu i ljudima koje je stvorio.

Izaberite boju. Počnite od svog ličnog identiteta. Otkrijte svoju ličnost! Preispitajte svoj temperament. Proučite svoje duhovne darove. Saznajte kako vas je Bog oblikovao. Budite puni ljubavi prema Njemu i ljudima koje je stvorio.

Izaberite sport. Koja vrsta svedočenja vam se dopada? Koja vrsta odnosa sa drugima vam pričinjava radost? Jedan na jedan? Vođenje kampanje? Udruživanje snaga sa onima koji učestvuju u drugim programima za pomoć zajednici? Sakupljanje sredstava za pomoć gladnima, beskućnicima ili nezaposlenima? Ideje su neiscrpane i pokreće ih vaša sopstvena inventivnost!

Izaberite vrstu proizvoda. Budite svesni svog položaja, ciljeva i mogućnosti. Spremite se. Budite u dobroj formi. Obezbedite trening koji vam je potreban kako biste naučili što više o ljudima do kojih treba da doprete. Raspitajte se kod svojih vođa za radionice i seminare. Pretražite Internet. Saznajte kako da neometano trčite prema svom cilju. Obavestite svoje vođe kad budete spremni!

Imate dobre noge? Trčite za svoj život – i njihov... Na mesto, pozor, sad!

ODGOVORITE

1. Kako možete pokazati vođama u svojoj crkvi da volite Boga, da ste sposobni, odgovorni, dostojni poverenja i velikodušni kad je reč o vašem vremenu, novcu i talentima?
2. Koju biste vrstu »vežbi za zagrevanje« mogli primeniti da biste se pripremili za akciju i bili aktivni u isto vreme?
3. Navedite posebne izvore podrške i snage koji vam mogu pomoći u vašem treningu.

Objavljivati jevanđelje podrazumeva da neko *želi* da ga deli sa drugima i da ima *nešto* da podeli. Postoji blagoslov u tome koji se ne nalazi ni u čemu drugom. Mogućnost da se vidi kako se »svetlost« prenosí dalje, da se čuje nečije priznanje vere /ono poslovično: *Shvatio sam/*, pričinjava takvu radost koja se ne može uporediti ni sa jednim drugim osećanjem – čak ni sa ljubavlju.

Kada imate želju da svedočite, činićete sve što je u vašoj mogućnosti. Pitajte je: Kako se neko poziva u službu? Odgovor? Mi smo svi pozvani! Nemamo izgovora. Ipak, tako mnogo hrišćana se ne oseća »pozvanim« da propoveda. Ali, zaista, svako je pozvan da propoveda. Mi smo pozvani da objavljujemo (propovedamo) Božju dobrotu onima sa kojima dolazimo u dodir. Kako? Mi propovedmo svojim delima. Načinom na koji se odnosimo prema onima koje poznajemo i onima sa kojima stupamo u kontakt. Šta mi propovedamo? Mir. Mir je aktivna reč. Ona ne podrazumeva zadovoljstvo samim sobom. Umesto toga, ona znači da mi »stvaramo« mir. Propovedajući (glagol), mi donosimo (glagol) mir. Mi moramo biti tamo, među onima kojima želimo da objavimo (glagol) jevanđelje.

Svedočenje ne podrazumeva uvek revnosnu kampanju – ali je uvek misionorskog karaktera. Misionstvo je nešto više od održavanja seminara. Misionstvo je propovedanje jevanđelja mira. Hrišćanstvo je aktivno. Gde se Isus najčešće nalazio? On je veći deo vremena provodio među ljudima. Nije se bavio vrbovanjem i tradicionalnim propovedanjem. Najveći deo svog vremena provodio je razgovarajući, okružen ljudima, pružajući prijateljski dodir, zadovoljavajući potrebe (fizičke i duhovne), obedujući sa ljudima u njihovom domu – na mestima gde se svako oseća udobno i tako postaje otvoreniji za jevanđelje. On nikada nije uzdizao sebe iznad njih, ni fizički, ni socijalno, ni intelektualno. Iako je bio daleko iznad svih, bio je ponizan. Govorio je istinu sa neprolaznom ljubavlju. Objavljivao je čistotu jevanđelja bez želje da se uspine na političkoj lestvici.

Kada propovedamo na ovaj način, mi objavljujemo jevanđelje mira i donosimo »dobre glasove«. Kuda god da idemo, za sobom ostavljamo radost i lepotu. Ostavljamo Hrista koji je jevanđelje mira. Mi aktivno, svesno ispovedamo veru na način na koji nas je Hristos pozvao da to činimo.

ODGOVORITE

1. Koji je najvažniji metod misioniranja?
2. Kojim putem bi se vama lično moglo prići na najuspešniji način?

Danbar Henri, Takoma Park, Merilend, SAD

ZAKLJUČAK

Ako crkva ili pojedinac zaista imaju Božju poruku za ovaj svet, oni ne mogu da čute o tome. Nijedan čovek ne treba sam da nosi teret službe. Mojsije je pokazao svoju otvorenost i poniznu prirodu ne samo time što je poslušao i prihvatio savet svog tasta, već i time što se odrekao dela vlasti podelivši svoje vođstvo sa drugima. Crkva, kao Hristovo telo, nosi odgovornost da okuplja učenike kako bi im prenela Isusova učenja i vodila kroz običaje hrišćanskog načina života da bi i oni mogli da postanu apostoli. Obezbedite trening koji vam je potreban da biste naučili što više. To ponekad podrazumeva da će nas On izvesti iz naše zone udobnosti da bi nam pomogao da razvijemo u sebi snage koje inače možda ne bismo ni znali da imamo. Svedočenje nije uvek vezano za evanđeoske sastanke, ali je uvek usmereno ka širenju jevanđelja. Upotrebite ono što ste naučili i učinite ono na šta vas Bog poziva. Krenite!

RAZMOTRITE

- Pozovite prijatelja koji nije hrišćanin da prošetate u prirodi. Potražite priliku da objasnite zašto verujete u doslovnih šest dana stvaranja.
- Proučavajte Bibliju sa nekim ko je zainteresovan da sazna više o hrišćanskoj veri ili organizujte neke seminare zajedno sa drugim vernicima kao što je seminar o Otkrivenju ili časovi kuvanja.
- Organizujte malu grupu od ljudi koje poznajete, a koji ne znaju ništa o Hristu. Recite im da želite da razgovarate o duhovnim temama i da se zabavite upoznavajući bolje jedni druge.
- Koristeći grafikone napravite plan kako da podelite svoj omladinski razred na manje grupe u koje možete pozvati neke prijatelje. Zabeležite datum kada ćete se svi okupiti zajedno na bogoslužjenju.
- Pripremite dramu koja ilustruje vaše iskustvo pronalaženja Isusa kao ličnog Spasitelja. Izvedite je kao predstavu za prijatelje...
- Sastavite pitanja za proučavanje i razgovor u maloj grupi zasnovana na nekim poglavljima u jednom od jevanđelja Novog zaveta. Ponudite ta pitanja nekom ko vodi malu grupu ili ih upotrebite u sopstvenoj maloj grupi.

POVEŽITE

2. Mojsijeva 18,13-26; Luka 9,1-6; Dela 6,1-7.

Poruka mladima.

Džefri Arnold, *The Big Book on Small Groups.*

Pouka 10

Od 2. do 8. juna 2012.

Odgovor Ljubavi

»Ako imate ljubav k meni, zapovesti moje držite«
(Jovan 14,15).

Kao hrišćanin, vi znate nešto neverovatno. Znate da ste grešnik kome je potreban Spasitelj. Znate da vas Stvoritelj svemira voli. Znate da je On poslao svog jedinog Sina da umre i otkupi vas od greha koji vas odvaja od Njegove svetosti. Prihvatili ste Hrista kao svog Otkupitelja i učinili ste Ga Gospodarem svog života. Ali, da li je dovoljno samo znati i prihvatiti?

Na kraju svog života na Zemlji Isus je svojim sledbenicima dao poslednju zapovest: »Idite dakle i naučite sve narode« (Matej 28,19). On ih je poslao da krštavaju i uče druge o Njemu i o tome kako da Ga slede. To nije bio neki predlog. Njegove poslednje reči nisu bile: »Sada budite svi dobri, srećni i potrudite se da budete fini jedni prema drugima.« On im je naredio da idu i govore drugima o Njemu. Nije dovoljno jednostavno znati.

Da li se sećate kada ste prvi put čuli radosnu vest o Hristu?

Svako ko prizove ime Gospodnje biće spasen. Pavle postavlja pitanje: »Kako, dakle, da prizovu Onoga u koga nisu poverovali? I kako da poveruju u Onoga za koga nisu čuli?« (Rimljanima 10,14, sav. srp. prev.). Da li se sećate kada ste prvi put čuli radosnu vest o Hristu? Možda je to bio neki prijatelj ili kolega koji vas je doveo ka Gospodu. Možda je to bila propoved preko radija ili knjiga koja vas je navela da zastanete i razmislite. Ili ste možda odrasli u porodici u kojoj su vam roditelji govorili o Bogu i Božjoj ljubavi još od malih nogu. Kako god da je jevanđelje stiglo do vas, u skoro svakoj situaciji druga osoba se nalazila na drugom kraju, objavljujući uz molitvu ljubav Hristovu.

Kako možemo zadržati najveću vest svog života samo za sebe? To nije naša vest da bismo je zadržali. To je poruka zbog koje je Isus umro da bi mogao da je donese. Naš posao je da idemo i objavljujemo Radosnu vest. Možemo početi danas, upravo sada. Počnite kod kuće, na poslu, u školi. Najuspešnije evanđeosko delo odvija se između dvoje ljudi koji se poznaju. Vašim prijateljima i rodbini potrebno je da im neko kaže! Nemojte jednostavno pretpostaviti da oni to već znaju. Najbolji deo ovog posla sastoji se u tome što će Isus ići sa nama. On obećava: »Evo ja sam s vama u sve dane do svršetka veka« (Matej 28,20).

Rut Abel, Kolumbija, Merilend, SAD

Jovan se pozabavio dvema životnim temama koje je najteže razumeti – ljubav i Bog. Svi smo se borili bilo sa jednom ili sa obe ove teme, a Jovan ne okleva da ih poveže. Nakon razorenja Jerusalima (70 god. posle Hrista) i smrti Jakova (njegovog brata) i Petra i Pavla, Jovan piše kao onaj ko je naučio da voli bez obzira na okolnosti. Nakon razorenja Jerusalima vernici su se rasuli po rimskim provincijama. Jovan im piše da bi im pomogao da se bore protiv težnje da mrze i povrede svoje tlačitelje.

Reč ljubav se pojavljuje četiri puta u 1. Jovanovoj 4,18.19 i osamnaest puta u celom poglavlju, 33 puta u 1. Jovanovoj poslanici, a 311 puta u celoj Bibliji. Međutim, 4. poglavlje 1. Jovanove poslanice s pravom nosi naslov »Poglavlje o ljubavi«. Stih 18 uvodi imenicu koja je strana celoj 1. Jovanovoj poslanici – strah. Ova imenica se pojavljuje samo tri puta u ovoj poslanici i sva tri puta u ovom stihu. Ljubav i strah se međusobno isključuju. To bi se moglo zaključiti čak i na osnovu broja pojavljivanja te dve reči u 1. Poslanici Jovanovoj; ali 18. stih detaljnije opisuje njihovu nespojivost.

Prava ljubav izbacuje, istiskuje, otklanja, odbacuje, udaljuje, zaustavlja strah, jer savršena ljubav i strah ne mogu postojati istovremeno. Zbog toga hrišćanin koji se plaši suda još uvek nije usavršen u Hristovoj ljubavi i potrebno mu je da raste u svom razumevanju Hristove požrtvovane ljubavi i činjenice da nam je Trojstvo darovalo tu ljubav.

Kada je reč o misionstvu, svako od nas mora težiti da istinu govori u ljubavi. U suprotnom, istina neće probuditi interesovanje. Naš cilj nije da strahom uteramo ljude u Božje carstvo, propovedajući o kazni i večnom prokletstvu. Naš cilj je da uklonimo krljušti sa očiju onih koji još uvek nisu usavršeni u Njegovoj ljubavi. Stih 19 nas podseća da mi volimo Boga zato što je On prvi zavoleo nas. Ova istina trebalo bi da usadi u nas svest o hitnosti potrebe da dosegneмо umirući svet i budemo strpljivi u svom životu otkrivajući drugima ljubav našeg Učitelja.

Ljubav i strah se međusobno isključuju.

ODGOVORITE

1. Šta ljude više odbija – vaše pokazivanje ljubavi ili vaše poznavanje doktrinarne istine?
2. Kako biste objasnili plan spasenja a da ne uplašite ljude realnošću greha i Božjom osudom nad njim?

Oluvakemi Ola, Ogun Stejt, Nigerija

Isusova misija (Isaija 53,6; Luka 9,23; 19,10)

Bog je imao savršeni plan kad je stvarao ovaj svet. On je svakodnevno šetao vrtom sa Adamom i Evom i razgovarao sa njima licem k licu. Adam i Eva su stvoreni po Božjem liku, te su, stoga, bili bezgrešni. Nije bilo ničeg nesvetog što bi ih odvajalo od njihovog Stvoritelja sve dok greh nije ostavio svoj ružni trag na licu Božjeg novog sveta. Od tada »svi mi kao ovce zađosmo, svaki od nas se okrenu svojim putem« (Isaija 53,6). Mi smo odvojeni od Boga svojim grehom.

Isus je na ovom svetu imao jednu jedinu misiju – da nas spase i otkupi od naših greha. On je došao da bi nas vratio Božjem planu. On je svoju misiju opisao ovim rečima: »Jer je sin čovečij došao da nađe i spase što je izgubljeno« (Luka 19,10). Uprkos našem svesnom odbacivanju Božjeg plana ljubavi, On nas toliko voli da je došao da preuzme na sebe sve naše grehe. On je preuzeo na sebe i kaznu zbog njih. On nas je ponovo otkupio! Iako je Isusova žrtva dar svakome, onaj koji je želi mora da je prihvati. Tada, Isus očekuje da učinimo dve stvari: (1) da Ga sledimo i (2) prestanemo sa grešnim ponašanjem. On je u svojoj Reči jasno pokazao kako bi trebalo da izgleda naš život. U stvari, isto kao i Isus, svako od nas ima svoju ličnu misiju koju treba da ostvari. Kada Njegov Sveti Duh obitava u nama, mi smo u stanju da Ga sledimo u svemu što radimo.

**Zapovest i oruđe za evanđeoski rad
(Matej 28,18-20; Jovan 16,5-11; Dela 1,8)**

Dok se uznosio na nebo, Isus je onima koji su to posmatrali ostavio ove zapovesti: »Idite dakle i naučite sve narode krsteći ih va ime oca i sina i svetoga Duha, učeći ih da sve drže što sam vam zapovedao« (Matej 28, 19-20). Poslušnost ovim zapovestima deo je onoga šta znači biti hrišćanin. U danima pre nego što je razapet, Isus je proveo jedno vreme sa svojim učenicima objašnjavajući im da On treba da se vrati na nebo. Oni su bili ožalošćeni zato što On neće biti sa njima. Utešio ih je tako što je rekao da će Njegov odlazak, u stvari, biti koristan za njihov evanđeoski rad. Kazao je: »Nego vam istinu govorim: bolje je za vas da ja idem: jer ako ja ne idem, utešitelj neće doći k vama; ako li idem, poslaću ga k vama« (Jovan 16,7). Tada, neposredno pre svog povratka na nebo, još jedanput im je obećao da će se Sveti Duh spustiti na njih tako da će biti sposobni da svedoče drugima o Njemu (Dela 1,8).

Evanđeoski rad može biti težak, ali Isus nam je dao oruđe pomoću kojeg taj posao može biti obavljen. To oruđe je Sveti Duh.

Naša misija (Dela 2,38)

Mi danas znamo za Isusa zahvaljujući delu koje su Njegovi učenici preduzeli kako bi evangelizirali svet. Ono što mi treba da objavljujemo je ta ista poruka koja se prenosi još od njihovog vremena do danas. Petar je jednostavno izrazio tu poruku kada je rekao: »Pokajte se, i da se krstite svaki od vas u ime Isusa Hrista za oproštenje greha; i primićete dar svetoga Duha« (Dela 2,38). U Duhu se nalazi sve što nam je potrebno da bismo završili posao koji nas je Isus zadužio da uradimo. Petar kasnije piše da su nam »sve božanstvene sile njegove, koje trebaju k životu i pobožnosti, darovane poznanjem onoga koji nas pozva slavo i dobrodetelju « (2. Petrova 1,3).

**Isus je na ovom
svetu imao jednu
jedinu misiju.**

Ponekad nam je lakše da mislimo kako su jedino pastori ili jevanđelisti oni koji treba da osvoje svet za Hrista, ili da nam je potrebna posebna obuka da bismo bili u stanju da razumemo Boga i govorimo drugima o Njemu. Međutim, Isus nas osposobljava za to prisustvom Njegovog Svetog Duha u nama. Naši prijatelji, porodica, susedi, drugovi iz razreda i kolege su oni kojima treba da objavimo Božju ljubav. Mi treba da nastavimo posao koji su učenici započeli pre više od dve hiljade godina, a učenici koje mi vodimo ka Hristu treba da nastave ciklus govoreći još većem broju ljudi o Isusu. Isus je došao da potraži i spase izgubljene. Naša misija je da tražimo izgubljene i kažemo im ko može da ih spase.

ODGOVORITE

Ponovo pročitajte tekst u Mateju 28,19.20. Zatim odgovorite na sledeća pitanja: (1) Šta podrazumeva reč »idite«? (2) Šta krštenje simbolizuje i zašto je važno da ljudi budu kršteni kad prihvate Hrista? (3) Kakav je značaj toga da budemo kršteni u ime sva tri lica Božanstva? (4) Na koje sve načine možemo učiti ljude da poslušaju Boga? (5) Zašto je važno imati na umu da će Isus uvek biti sa nama dok budemo ispunjavali Njegovu zapovest?

Rajan Abel, Kolumbija, Merilend, SAD

Jedan čovek koji je kopao bunar iznenada je bio živ zatrpan. »Istog trenutka proglašena je uzbuna i mehaničari, farmeri, trgovci, pravnici bez daha su pojurili u pomoć. Konopci, lestve, ašovi i lopate našli su se u užurbanim, spremnim rukama.«¹ Spuštena je cev i uspostavljen kontakt sa čovekom. »Ovde je užasno«,² povikao je. Ohrabreni, njegovi spasioci su nastavili. Elen Vajt je upotrebila ovu ilustraciju da bi nam pomogla da razumemo šta znači nositi »teret za duše«. Šta je navelo ove ljude da pokušaju da spasu tog čoveka – »mehaničare, farmere, trgovce i pravnike«³ – ljude bez ikakve vičnosti u kompanju bunara? Ljudska patnja pokreće jake emocije i neverovatna dela hrabrosti i velikodušnosti. Međutim, najveća ljudska kriza ostaje nezapažena od većine ljudi – život odvojen od samog Izvora života.

**»Ovde je užasno«,
povikao je.**

»Da li je bilo preterano pokazati takvu revnost i interesovanje, toliko entuzijazma samo da bi se spasao jedan čovek? Naravno da ne; ali šta je gubitak privremenog života u poređenju sa gubitkom duše? Ako pretnja da se izgubi jedan život pokreće u ljudskom srcu tako jaka osećanja, zar gubitak jedne duše ne bi trebalo da izazove čak i dublju zabrinutost u ljudima koji tvrde da razumeju u kakvoj opasnosti se nalaze oni koji su odvojeni od Hrista? Zar Božje sluge ne bi trebalo da pokažu isto toliko revnosti radeći na spasenju duša, kakva je ispoljena prilikom spasavanja tog jednog čoveka zatrpanog u bunaru?«⁴

Pogled na ljude koji su bez nade i kojima je potrebno saznanje da ih Bog voli, dovoljan su razlog da im objavimo radosnu vest. Međutim, pobuda da to činimo potiče od shvatanja nečeg mnogo većeg. »U svetlosti sa Golgote videće se da je zakon te ljubavi pune samoodricanja, zakon života za Zemlju i Nebu; da ljubav koja 'ne traži svoje' ima svoj izvor u Božjem srcu; da se u Onome koji je bio krotak i ponizan otkrio karakter Onoga koji prebiva u svetlosti kojoj nijedan čovek ne može pristupiti.« Ljubav je navela Isusa da zameni nebo za Golgotu kako bi nas spasao. Da bismo objavljivali drugima istinu o tom spasenju, potrebno nam je to isto – samopožrtvovana ljubav.

ODGOVORITE

Kako se neko može uključiti u svedočenje, a da ipak ne voli one kojima svedoči? Šta motiviše takvu osobu? Da li postoji neka opasnost u svedočenju iz drugih pobuda osim ljubavi?

Pol A. Semjuel, Berien Springs, Mičigen, SAD

1 *Gospel Workers*, p. 31.

2 Isto.

3 Isto.

4 Isto, str. 32.

5 *Čežnja vekova*, str.

Zamislite da se viđate sa nekim koga stalno morate da podsećate da ste u vezi. Možda vaša voljena osoba zaboravlja da vas predstavi poznaniku na koga ste naleteli u restoranu. Ili što je još gore, razgovor se rutinski završava kada neko prekine vaš svakodnevni telefonski poziv. Pre ili kasnije, tu više ne bi moglo biti govora ni o kakvoj vezi. Ove sedmice usredsredili smo se na ljubav kao pokretačku silu za svedočenje i evanđeoski rad. Naš odnos sa Hristom prirodno nas nagoni da svedočimo. Naše pobude proističu iz ljubavi prema Bogu i izgubljenom čovečanstvu. Stoga, hajde da proučimo neke smernice za ispunjenje ove misije ljubavi.

Ostati povezan. Ne može se dovoljno naglasiti očigledna potreba za molitvom i ličnim proučavanjem Biblije. Jednom kad shvatimo ko je Bog i šta On čini, poželežemo da Ga još bolje upoznamo. Što više budemo komunicirali s Njim, to će više Njegova ljubav ispunjavati naše srce željom da dopremo do izgubljenih duša.

Razumeti poruku. Adventisti sedmog dana imaju jedinstvenu poruku koju treba da objave. To je melodija koju nijedna druga denominacija ne pevuši. Pogledajte Otkrivenje 14,6-12 i pokušajte da razumete značaj trostruke anđeoske vesti.

Ostati prirodan. Kada imate posao koji volite, nije teško govoriti o tome. Isto je tako sa svedočenjem. Kada iskreno volite Hrista, onda činiti Božje delo znači jednostavno verovati u onoga koga je On poslao (Jovan 6,28.29). Razumeti zašto ste pozvani da svedočite, uklanja pritisak koji stvara pitanje kako da svedočite. S vremenom, svedočenje postaje prirodan odgovor. Bez obzira da li putujete u udaljene oblasti sveta, ostavljate traktate u javnim toaletima ili svedočite kroz dela službe, vaš život će se uskladiti sa misioniranjem. Onima koji ne veruju potrebno je mnogo više od serije predavanja; oni traže ljude čija će dela govoriti glasnije od reči.

Ukloniti strah. Savršena ljubav izgoni strah (1. Jovanova 4,18.19). Mi često počinjemo sa prevelikim planovima, ili ponekad naši pokušaji svedočenja bivaju osujećeni strahom, krivicom ili stidom. Ako ste nezadovoljni ili opterećeni svojim pristupom ljudima, zapitajte se zašto radite to što radite. Ako vam evanđeoski rad stvara nervozu, potrebno je da preispitate izvor svojih pobuda.

ODGOVORITE

1. Zbog čega je toliko važno da naše pobude za evanđeoski rad budu vođene ljubavlju?
2. Šta bi vođe trebalo da preduzmu kako tehnički detalji misionijskih programa ne bi zaklonili svrhu Velikog naloga?

Dženis Antoanet Beka, Hjuston, Teksas, SAD

Misionstvo. To je jedan od najvažnijih aspekata hrišćanstva. Ipak, to je istovremeno i njegov najzanemareniji deo. Mi tako često prisustvujemo različitim proučavanjima Biblije, seminarima o proročanstvima i drugim vrstama sastanaka koji unapređuju naše religiozno obrazovanje. To je važno za naš lični rast u Hristu, ali šta je ono što zaboravljamo da uradimo? »I reče im: idite po svemu svetu i propovedite jevanđelje svakome stvorenju« (Marko 16,15). To je tako jednostavno. Ipak, toliko puta budemo opterećeni sopstvenim učenjem da zaboravljamo na najvažniju stvar koju možemo da učinimo – da podelimo to što smo naučili sa drugima kojima nedostaje znanje koje Bog želi da im pruži.

Nedavno sam bila učiteljica u jednom subotnoškolskom razredu, a tema je bila misionstvo. Govorila sam o tome kako je Bog dao Joni da objavi posebnu poruku. Pitala sam članove razreda šta bi moglo da ih spreči da objave drugima poruku o spasenju. Jedan mladić je odgovorio: »Plašim se da ću nastupiti sa stavom 'svetiji sam od tebe' i nikad nisam potpuno siguran kako da govorim nekome, a da to ne zvuči osuđivački«.

Zašto oklevamo da objavimo jevanđelje?

Drugi su rekli da se uzdržavaju od svedočenja jer znaju da će neki ljudi jednostavno odbaciti to što oni govore.

Mislim da je glavno pitanje koje moramo postaviti sebi slično onom koje sam postavila u subotnoj školi. Zašto oklevamo da objavimo jevanđelje? Prvo moramo doći do korena problema. Zatim možemo smisliti kako da dopustimo Bogu da radi s nama uprkos našem strahu ili nedostatku podsticaja. Takođe, mi često mislimo da ljudi neće da slušaju, da im nije stalo i da preziru to što imamo da kažemo. Moramo zameniti takve misli istinom da je spasenje dato u Božjoj sili i da, prema tome, ne treba da se stidimo (Rimljanima 1,16). Mi sami ne možemo učiniti ništa. Bog je taj koji otvara srca i umove drugih.

ODGOVORITE

1. Šta bi trebalo da bude najvažniji deo našeg života?
2. Kako možemo učiniti da misioniranje postane nešto što svakodnevno radimo?

Hana Goldstin, Sajksvil, Merilend, SAD

ZAKLJUČAK

Neizbežan odgovor na ljubav koju nam Bog daruje jeste da svedočimo o Njemu. Govoriti o Njegovoj ljubavi, objavljivati Reč, učestvovati u Njegovoj žrtvi, nije zahtev, već odgovor na Božju ljubav. U stvari, Bog nema drugih zahteva osim da Ga volimo svim svojim umom, svim svojim srcem i svom svojom dušom. Međutim, na iskustvo spasenja koje menja život mi odgovaramo tako što postajemo oruđa kojima Gospod dodiruje druge, svugde i na svakom mestu, gde god postoji patnja. Pošto se ne stidimo jevanđelja, smatramo da misionstvo ima veliki udeo u rastu naše Crkve, u doslovnom smislu kao i u duhovnom. U današnjem društvu stoji nam na raspolaganju mnoštvo načina i neograničena sredstva koja možemo upotrebiti da bismo zadobili druge za Carstvo.

RAZMOTRITE

- Napravite kratak video snimak kojim pozivate ljude u vašu malu grupu ili na crkvene sastanke i postavite ga na You Tube portalu.
- Dizajnirajte majce ili kačkete za vašu sledeću crkvenu evangelizaciju. Napravite nekoliko primeraka i podelite redarima, pomoćnicima ili bilo kom drugom ko je uključen.
- Skupite novac za lokalno misionско putovanje sa grupom prijatelja. Saznajte koje potrebe postoje u vašem delu sveta i organizujte misionско putovanje da biste ih zadovoljili. Sakupite novac održavanjem baštenskih rasprodaja, pečenjem peciva, pranjem automobila, itd.
- Napravite listu od najmanje 10 načina na koje možete misionirati. Zajedno sa prijateljem, izaberite jedan ili dva načina i primenite ih.
- Posetite veb sajt Generalne konferencije na www.adventistmission.org da biste saznali kako Adventistička crkva sedmog dana pronalazi učeničke širom sveta.
- Potražite u pesmarici pesme o učeništvu. Izaberite bar dve pesme i ponudite da ih otpevate u Subotu tokom prepodnevnoг bogoslužjenja.

POVEŽITE

Matej 28,19.20; Marko 16,15; Rimljanima 1,16; 1. Jovanova 4,18.19.

Čežnja vekova, poglavlje 86; *Medical Ministry*, »Mission in Every City«; *Testimonies for the Church*, vol. 7, p. 115; *Evangelism*, chaps. 1-5.

Fabian Karbalo, Grand Teras, Kalifornija, SAD

Pouka 11

od 9. do 15. juna 2012.

Neka crkva zna

»I skupiše se apostoli k Isusu,
i javiše mu sve što učiniše i šta ljude naučiše«
(Marko 6,30).

DA LI STE ČULI ZA TO?

UVOD (4. Mojsijeva 13,1.17-33; Rimljanima 10,17; Efescima 2,8)

Su

»Ako drvo u šumi padne, ali nema nikoga u blizini da to posmatra, da li ono stvara neki zvuk?« Prostorija je odjednom bila puna zbunjenih lica. Ovim pitanjem je naš profesor psihologije napravio uvod u lekciju predviđenu za taj čas: opažanje. Odgovor na pitanje pokrenuo je široku diskusiju. Neki su tvrdili da bi drvo izazvalo zvuk. Drugi su insistirali na tome da ne bi. Odgovor je zavasio od definicije zvuka.

Prema onlajn rečniku www.dictionary.com, zvuk se definiše kao »osećaj izazvan stimulacijom organa čula sluha vibracijama koje se prenose kroz vazduh ili neki drugi medijum«. ¹ Prema tome, iako je drvo palo, vibracije koje je ono time izazvalo nisu mogle da stimulišu ničije uši jer tamo nikog nije bilo. Dakle, tehnički govoreći, nije bilo zvuka jer niko nije posmatrao taj događaj. U skladu s tim, ne može biti nikakvog zapisa o tom događaju. To je kao da se taj fenomen nikada nije ni desio.

Događaji o kojima čitamo u Svetom pismu nisu uvek bili zapisani odmah nakon što su se zbili. Međutim, mi možemo da čitamo o njima jer su ljudi koji su im lično prisustvovali govorili drugima šta su videli. Te izjave su služile kao dokaz budućim generacijama koje su onda napravile zapise o tim dešavanjima. Ti zapisi su ono što mi danas znamo kao svoju Bibliju. Da biblijski događaji nikada nisu bili zapisani, šta bismo mi danas znali o njima?

U 4. Mojsijevoj 13,17-33, čitamo priču o dvanaestorici ljudi koje je Mojsije poslao da donesu poseban izveštaj o zemlji Hanan. Oni su sa uzbuđenjem izvestili da je Hanan zaista zemlja u kojoj teče med i mleko. Međutim, njihov izveštaj bio je praćen obeshrabrujućim opisima ljudi koji su naseljavali zemlju. Negativne reči koje su izgovorili razbile su iluzije onih koji su tako dugo čekali da uđu u Obećanu zemlju. Njihovo razočaranje bilo je tako veliko da su razmišljali o povratku u Egipat umesto da krenu napred, oslanjajući se jedino na Božje obećanje.

Biblija kaže da se mi spasavamo verom i da vera dolazi slušanjem Božje Reči (Efescima 2,8; Rimljanima 10,17). Pouka za ovu sedmicu istražuje kako slušanje o rezultatima misionijskih napora Crkve osnažuje, usmerava i podstiče crkvene aktivnosti i povećava njihovu uspešnost.

Sinija Rivas, Glen Kouv, Njujork, SAD

1 <http://dictionary.reference.com/browse/sound>

Izveštaji ponekad nailaze na neodobravanje. Ponekad ljudi podnošenje izveštaja o radu povezuju sa hvalisanjem i ponosom, i stoga to nerado čine. Primetio sam takođe da neki ljudi misle da obraćanje previše pažnje na brojeve ili rezultate ne deluje baš duhovno, te zato kažu: »Prepustimo jednostavno rezultate Bogu«. Međutim, Sveto pismo ukazuje na nekoliko razloga zbog kojih podnošenje izveštaja može imati preobražavajući uticaj na crkvu i zajednicu.

Izveštaji pomažu crkvi da se duhovno pripremi za događaj (4. Mojsijeva 13,1.17-33)

Kaže se da je prva stvar koju jedan vođa mora da uradi – da utvrdi realno stanje. Kako stvari zaista izgledaju? Kakvi su stvarni uslovi na terenu? Zbog toga je Mojsije zadužio uhode da odu u zemlju koju je Bog obećao da će im dati i da se vrate sa izveštajem o onome što su videli.

Želeo je da zna koliko ljudi ima u zemlji, da li su oni jaki ili slabi i kakvim resursima zemlja raspolaže. Kada su se uhode vratile sa svojim izveštajem, mnogi su u prvom trenutku bili obeshrabreni jer je izgledalo da je izazov prevelik. Mojsije je, međutim, upotrebio tu informaciju kao pomoć u sagledavanju onoga sa čim i on i narod treba da se suoče. Neko ko se priprema za olimpijsku trku na 400 metara čini to sasvim drugačije od nekog ko se priprema za džoging u svom susedstvu. Dakle, izazov određuje način pripreme.

Izveštaji dovode do prisustva Svetog Duha (Dela 4,1-31)

Petar je upravo izlečio hromog čoveka pred ulazom u hram. Kao rezultat toga, mnogi od prisutnih počeli su da hvale Boga i masa očevidaca počela je da se okuplja (Dela 3,11). Zapazivši njihove zadivljene poglede, Petar je iskoristio ovaj događaj kao priliku da svedoči narodu i otkrije mu izvor svoje isceljujuće sile. Zatim su njega i Jovana uhapsili, a religiozne vođe su im zapretile. Kad su napustili zatvor, oni su javili svojim drugovima i vođama za pretnje koje su im izrečene. Ovde stvar postaje interesantna. Kao posledica tih pretnji, vernici su počeli da se mole i traže od Boga hrabrost. Kakav je bio konačni rezultat? Mesto na kome su se nalazili doslovno se zatreslo silom Svetog Duha i oni su počeli da govore sa velikom smelošću (stih 30). To što su videli Svetog Duha na delu još više je ujedinilo vernike i oni su počeli da dele jedni s drugima sve što su imali (stih 33). Tako saznajemo da slušanje izveštaja o realnim teškoćama može pomoći crkvi da se duhovno pripremi. U ovom primeru, crkva se hrabro molila za čudo. Rezultat? Izlivanje Svetog Duha.

Izveštaji pružaju mogućnost za učenje (Dela 11,1-30)

U Delima 11,3 neki od vođa prigovarali su Petru zato što je jeo sa neobrezanima. Ovaj sukob postao je prilika za učenje pošto im je Petar ispričao viziju koju mu je Bog dao. Pre toga, Jevreji su smatrali da je neprikladno družiti se sa bilo kojim neznabošcem. Nakon vizije koju je dobio Petar, mlada hrišćanska zajednica jasno je razumela da jevanđelje treba da dospe do svih ljudi, a ne samo Jevreja. To je postala prilika za proslavljanje.

Izveštaji sadrže metode i strategije koje pomažu crkvi da raste (Dela 17,16-34; 1. Korinćanima 9,19-23)

Zbog čega uspešni ljudi ponekad zadržavaju svoje strategije i metode za sebe? U evanđeoskom radu, međutim, mi moramo težiti da delimo jedni sa drugima strategije i metode koje dobro funkcionišu. U ovom slučaju, apostol Pavle deli blago svoje misionijske strategije – on se trudi da nađe zajedničko stanovište sa onima kojima želi da se približi. To je, naravno, bio potpuno nov koncept. U Delima 17, vidimo Pavla kako traži dodirne tačke sa ljudima u Atini. Nakon što je našao tu zajedničku osnovu, on je koristi da bi izgradio most i povezo ih sa jevanđeljem na način koji su oni mogli da razumeju. Pavle je govorio o metodama koje je koristio i na taj način postao moćan blagoslov za Crkvu u svim vremenima.

**Crkva se hrabro
molila za čudo.
Rezultat? Izlivanje
Svetog Duha.**

ODGOVORITE

1. Šta je, po vašem mišljenju, najveća korist od izveštaja koji se podnose crkvi o misioniskom i evanđeoskom radu?
2. Zbog čega se ljudi ponekad stide da izveštavaju o onome što se dešava?
3. Kada ste vi lično čuli izveštaj koji je pomogao crkvi da se duhovno pripremi za neki događaj, doveo do prisustva Svetog Duha, obezbedio priliku za učenje i otkrio metode koje mogu pomoći crkvi da raste?

Rodli Ortiz, Tampa, Florida, SAD

»Prošlo je već nekoliko godina otkako su braća iz Jerusalima, zajedno sa predstavnicima drugih uglednih crkava, pažljivo razmotrila složene probleme povezane s radnim metodama misionara koji su radili među neznabošcima. Na ovom opštem Saboru braća su jednoglasno usvojila određene preporuke crkvama koje su se odnosile na održavanje nekih obreda i običaja, uključujući i obrezanje.«¹

**»Shvatili su da
metod kojim se
apostol služi nosi
pečat Neba...«**

»Među prisutnima na tom sastanku bilo je pojedinaca spremnih da oštro kritikuju metode rada ovih apostola, koji su nosili glavni teret širenja jevanđelja u neznabožačkom svetu. Ali, tokom savetovanja, njihovi pogledi o Božjoj nameri su se proširili i oni su se konačno složili sa svojom braćom u donošenju mudrih odluka koje su omogućavale jedinstvenost celokupnog tela vernika.«²

»Pošto je predao darove, Pavle je ispričao 'sve redom što učini Bog u neznabošcima njegovom službom'. Ovo iznošenje činjenica uverilo je sva srca, čak i srca onih koji su do tada sumnjali, da nebeski blagoslovi prate njegov rad. 'A oni, čuvši, hvaljahu Boga'. Shvatili su da radni metod kojim se apostol služi nosi pečat Neba...

Ovo je bila zlatna prilika za sve starešine da iskreno priznaju da je Bog delovao preko Pavla...«³

Elen Vajt je takođe naglašavala važnost izveštavanja o uspešnom sakupljanju novca i filantropskim naporima u podupiranju rada Crkve na ispunjenju božanskog Naloga. Pisala je: »Neka oni koji rade u interesu Božjeg dela iznesu potrebe dela u ... /ime grada izostavljeno od strane autora/... pred bogate ljude u svetu. Činite to razumno. Kažite im šta pokušavate da uradite. Tražite donacije od njih. Sredstva koja oni imaju su Božja sredstva koja treba upotrebiti za prosvetljenje sveta.«⁴

ODGOVORITE

1. Šta vaša crkva može uraditi sa izveštajima koji joj stižu sa misionarskog polja i iz evanđeoskog dela?
2. Da li je podnošenje izveštaja u vašoj crkvi toliko zastupljeno koliko bi trebalo da bude? Ako nije, šta bi se moglo učiniti povodom toga?

Andres Maldonado, Vest Hempsted, Njujork, SAD

1 *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, str. 279.

2 Isto.

3 Isto, str. 280.

4 *Evangelism*, p. 88.

Pavle je zaista bio misionar među neznabošcima. Zahvaljujući njegovoj službi, crkve u Rimu, Efesu, Filibi, Korintu i na drugim mestima bile su jedinstvene u teološkom, organizacionom i evanđeoskom pogledu. Već samo to bi bila važna lekcija o crkvenoj odgovornosti – jer je Pavle smatrao crkve odgovornim dok im je podnosio izveštaj o sopstvenim delima. Međutim, Pavle se ne zaustavlja na tome.

U Delima 21, Pavle izlazi pred Jakova i starešine. Jakov, Isusov brat, i starešine Jerusalimske crkve bili su vođe hrišćanskog pokreta. Izašavši pred njih, on »kazivaše sve redom šta učini Bog u neznabošcima njegovom službom« (stih 19).

Na taj način je predstavio sebe kao nekog na koga se može računati. Nakon što su saslušali Pavla, oni su slavili Boga i priznali da je Pavlovo delo zaista hristocentrično. Međutim, nastavili su raspravu rekavši da je Pavlova služba izazvala i neke kontroverze među jevrejskim obraćenicima. Ljudi su ga optuživali da podstiče Jevreje da napuste Mojsijevu zakone i da ne obrezuju svoju mušku decu. Savet je bio zabrinut da bi neki od ljutih Jevreja mogli saznati da je Pavle u Jerusalimu i zahtevati da se on sasluša pred njima. Da bi izbegli sukob koji bi mogao oštetiti hrišćanski pokret, braća su ohrabrila Pavla da se pomiri sa onima koji su pogrešno razumeli njegovu poruku, pokazujući im da i on sam »drži zakon i živi po njemu« (stih 24). Pavle je tačno to i uradio.

Pavlova reakcija predstavlja lekciju o međusobnoj odgovornosti. Njegova posvećenost službi jevanđelja poticala je direktno od Isusovih reči na putu za Damask. Nakon što je lično doživeo Hristovu blagodat, odmah je počeo da objavljuje jevanđelje koncentrišući se na svet koji je, kao rimski građanin, dobro poznao. Na osnovu tih činjenica, on je mogao da se usprotivi zahtevu sabora. Umesto toga, Pavle je prepoznao značaj odgovornosti za uspeh evanđeoskog pokreta. On je pružao lični primer u svemu što je činio. Bio je odgovoran prema crkvama koje je predvodio, a i njih je smatrao odgovornim. Zato se potčinio Jerusalimskom saboru podnoseći izveštaj o svojoj službi.

Ponekad izgleda prirodno da zauzmemo odbrambeni stav kada smo pozvani da podnesemo izveštaj o svom postupanju, ali ukoliko želimo da propovedamo jevanđelje dok očekujemo Hristov povratak, moramo biti odgovorni jedni prema drugima, prema crkvi i, u krajnjoj liniji, prema Isusu. Samo tada naš evanđeoski rad može biti usklađen i uspešan kao Pavlov.

ODGOVORITE

Pavle je bio vođa, ali se ponašao odgovorno pred drugim vođama i vernicima crkve. Zbog čega je to uspešan način za vođenje dela?

Preduzetnici nikad ne ulažu novac u novi poslovni poduhvat dok ne zatraže ili sprovedu analizu tržišta. Ko će biti ciljna grupa za novi proizvod? Koje su njihove potrebe i šta oni vole? Koji konkurenti se već nalaze na tom tržištu, u čemu se oni razlikuju i u čemu su bolji od njih?

Kada je Mojsije poslao uhode da izvide zemlju Hanan, to je bilo to isto. On je znao da je Izraelcima potrebno da imaju određene informacije kako bi najbolje isplanirali svoju strategiju. Prema tome, on ih je poslao da naprave svoju ličnu »analizu tržišta«. Iako je većina Izraelaca donela pogrešnu odluku u vezi sa osvajanjem Hanana, mi ipak možemo razumeti važnost tačnog izveštavanja u procesu donošenja odluke.

Utvrdite šta vam je potrebno da znate. Kakve su potrebe građana u vašoj okolini? Kako na najbolji način možete poslužiti njihovim fizičkim potrebama i na taj način dobiti priliku da služite njihovim najdubljim duhovnim i egzistencijalnim zahtevima?

Dok vaša crkva seje i navodnjava seme, Bog je taj koji daje da ono raste.

Organizujte obaveštajnu službu. Pošaljite svoje »uhode« da izvide stvar. Dajte im specifična uputstva o tome kakvi su vam podaci potrebni. Da bi došli do tih podataka, neka razgovaraju sa vođama društvene zajednice i prouče lokalnu štampu.

Odredite svoju strategiju. Kao crkva, iskoristite obaveštenja koja ste sakupili da biste sastavili svoj plan za zadobijanje duša.

Sprovedite plan u delo. To bi podrazumevalo poveravanje zadataka vernicima crkve u skladu sa njihovim bogomdanim sposobnostima, kao što je Mojsije poveravao zadatke pouzdanim, sposobnim starešinama (2. Mojsijeva 18,18-26).

Imajte na umu da, dok vaša crkva seje i navodnjava seme, Bog je taj koji daje da ono raste (1. Korinćanima 3,7). On nam dozvoljava da radimo u saglasnosti sa Njim, ali moramo uvek priznati svoju potpunu zavisnost od Njega.

ODGOVORITE

1. Izveštaj uhoda o Obećanoj zemlji naveo je mnoge Izraelce da izgube veru i pomisle da su nemoćni da ostvare posao koji je bio stavljen pred njih. Kako možemo izbeći da napravimo istu grešku dok propovedamo jevanđelje?
2. Ako je Božja sila ono što će konačno dovršiti evanđeosko delo, zašto On želi da se mi uključimo?

Hose Javier Perez, Glen Kouv, Njujork, SAD

Kao studenti, imali smo jedan dan kad smo se svi okupljali – dan podele svedočanstava sa ocenama. Neki od nas su bili uzbuđeni da vide kako se njihov težak rad isplatio. Drugi su bili zabrinuti ili uplašeni. A neki su, opet, žurili kući koliko ih noge nose, kako bi uzeli izveštaj o ocenama pre nego što ga roditelji vide. Često smo se pitali: »Zašto škola jednostavno ne može da nam kaže direktno?« Ali, porodica je naša uža grupa za podršku. A roditelji, kao glava porodice, trebalo bi da nas ohrabre. Oni treba da sagledaju situaciju objektivno i pomognu nam da napravimo plan koji će nam doneti uspeh.

Kada je reč o biblijskom vremenu, Pol Ahtemajer kaže da je »tradicionalno viđenje porodice bilo izmenjeno /u Novom zavetu/ gledanjem na hrišćansku zajednicu kao na porodicu«. ¹ Taj princip još uvek važi za našu duhovnu porodicu. »Jer i onaj koji osvećuje, i oni koji se osvećuju, svi su od jednoga; zaradi toga uzroka ne stidi se nazvati ih braćom«

(Jevrejima 2,11). Božja namera je da Crkva bude ta koja će nam pomoći da upoznamo Njegovu volju. Kada vernik čuje Njegov glas, Bog očekuje da on podeli sa drugima šta je čuo, ne samo da bi zajedno bolje propovedali Reč onima koji ne veruju, već i radi popravljavanja samih vernika.

Henri Blekabi i Klod King naglašavaju značaj učenja za crkvenu porodicu: »Pošto je Bog pridodao svakog vernika Hristovom telu, on ili ona ne treba da zavisi od ostalih vernika... Vi treba da zavisite od Boga koji govori preko crkve da vam pomogne da saznate koji zadatak treba da obavite u službi Carstvu.«²

Bog je želeo da mi imamo izveštaj o prvj Crkvi da bismo videli koje metode su bile uspešne i da učimo iz iskustva ljudi kao što je bio Pavle. Zamislite da je Luka zaključio kako pisanje izveštaja o tim događajima predstavlja gubitak vremena. Mi ne bismo imali nikakve koristi od njihovog znanja, znanja koje je ključ za razumevanje Božjeg plana za zadobijanje duša. Ne samo da možemo učiti iz sopstvenog iskustva već možemo učiti i iz iskustva drugih. Na taj način, možemo saznati mnogo više nego kad bi svako učio za sebe na osnovu pokušaja i greške. Kao grupa, mi možemo ohrabrivati jedni druge, informisati jedni druge i uticati jedni na druge da ostanemo usredsređeni na zadobijanje što je god moguće više duša za Hrista.

ODGOVORITE

Kako možemo ohrabriti svoju duhovnu braću i sestre da podele svoje iskustvo sa nama?

Emili Perez, Čatanoga, Tenesi, SAD

¹ Harper Collins Bible Dictionary.

² Experiencing God, p. 210.

ZAKLJUČAK

Objavljivanje izveštaja o tome šta se radi na evanđeoskom i humanitarnom planu, pomaže crkvi da se usredsredi. To nam daje usmerenje i podsticaj i pomaže pojedincima da se oseće kao deo jedne veće celine. Objavljivanje izveštaja nam daje razlog da slavimo Boga i dovodi nas u prisutnost Svetog Duha. Tako se gradi poštovanje unutar hrišćanske zajednice preko uzajamnog podsticanja na odgovornost. Na taj način, možemo proširiti svoje horizonte učeći od drugih, bez obzira da li se oni nalaze na drugom kraju grada ili na drugom kraju sveta.

RAZMOTRITE

- Nabavite primerak nekog od časopisa koji izdaje vaša Oblast ili Unija (mnogi su dostupni preko Interneta). Kako to što čitate u njemu ilustruje glavne principe iz ove pouke? Podelite sa prijateljem nešto interesantno što ste pronašli.
- Upotrebite Fejsbuk da biste na drugom kraju sveta pronašli prijatelja nekog od svojih prijatelja. Započnite sa tom osobom razgovor o tome kako se Božje delo ostvaruje u vašoj zajednici.
- Napravite poster ili multimedijalnu prezentaciju koja sadrži posebnu informaciju o misionstvu u vašoj zajednici ili Oblasti i prikažite to u svojoj crkvi.
- Odslušajte pesmu »Look What God Is Doing« /«Pogledaj šta Bog čini«/ (Scott Wesley Brown). Koje biste reči vi upotrebili da izrazite nešto što ste naučili ove sedmice?
- Napravite skeč koji ilustruje šta bi moglo da se dogodi u medicini, nauči ili tehnologiji ako ljudi ne bi uspeli da (1) postavе ciljeve i vrednuju svoja dostignuća i (2) razmenjuju svoja dostignuća i saznanja sa kolegama iz struke.
- Zapazite koja sredstva komunikacije prenose izveštaje o napretku, ciljeve i procene. Zapitajte se šta bi vaša crkva mogla da nauči od svakog od njih.
- Proučite kako bi svaki od četiri temperamenta (kolerik, melanholik, sangvinik i flegmatik) mogao da reaguje na postavljanje ili procenu ciljeva. Koji faktori osim vašeg temperamenta i ličnosti mogu da utiču na to kako reagujete kad se od vas zatraži da podnesete izveštaj o nečemu?

POVEŽITE

Evangelism.

Adventist Mission, »Telling the World«, Mark Finley, <http://www.adventistmission.org/article.php>.

Habits of Highly Effective Churches, G. Barna.

Šeron Rajt, Silver Spring, Merilend, SAD

Pouka 12

Od 16. do 22. juna 2012.

Vrednovanje svedočenja i misioniranja

»Zlatna je grivna i nakit od najboljega zlata mudri karač
onome koji sluša« (Priče 25,12).

Stojeći na ivici ograde, zagledala se duboko u svoj život. Ako se pusti, više neće morati da trpi odbacivanje i bol koji je ispunjavao toliki broj njenih dana. Upravo je nameravala da to učini kad je osetila na sebi snažne ruke koje su je povukle u sigurnost.

Te noći dvojica mladih ljudi vraćala su se sa crkvenog sastanka. Dok su prolazili preko mosta, primetili su par cipela na pešačkoj stazi. Sa teškim predosećanjem potrčali su prema njima i stigli u pravi čas. Te noći ova dvojica ljudi imala su priliku da pokažu u stvarnosti svoju hrišćansku misiju. Oni nisu samo spasili devojčin život, već su bili u prilici da poseju seme u njenom srcu – seme Hristove ljubavi i želje da daruje život u izobilju. Kad su mladići otišli, nisu znali šta će se dalje dešavati sa devojkom, ali su se molili da je Bog vodi u životu.

Svako od nas treba da bude spreman da objavljuje jevanđelje.

Nekoliko godina kasnije za vreme crkvenog okupljanja, jedna žena je prišla jednom od ove dvojice ljudi. Pošto ga je pozdravila, podsetila ga je na ono što se dogodilo te noći. Ispričala je kako je nakon njihovog odlaska počela da traga za Isusom o kome su joj oni govorili i kako je Bog u njen život poslao ljude koji su je odveli u crkvu koja propoveda jevanđelje ljubavi.

Ova priča ilustruje nekoliko lekcija o svedočenju i evanđeoskom radu. Ona pokazuje da svako od nas treba da bude spreman da objavljuje jevanđelje. Kada se Isus bude vratio, On neće pitati: »Šta je tvoja crkva učinila za mene?« Umesto toga, pitaće: »Šta si ti učinio za mene?« (Matej 25,31-46). Bog može da koristi različite okolnosti i ljude kako bi prišao onima koji nisu čuli jevanđelje. Stoga, treba da budemo pažljivi kada sudimo da li je određeni metod misioniranja i svedočenja uspešan.

Često ljudi kažu da tradicionalni načini svedočenja i misioniranja više ne funkcionišu. Ali, kako mi to možemo znati? Kako možemo zaista meriti uspeh svedočenja i misioniranja? Da li na osnovu novca koji ulažemo u ove aktivnosti? Da li na osnovu broja ljudi koji im prisustvuju? Da li na osnovu broja ljudi koji se interesuju za dalje proučavanje? Ili na osnovu broja krštenja?

Pouka za ovu sedmicu baviće se pitanjem šta Bog ima da kaže o merenju uspeha svedočenja i misioniranja. Dok budete proučavali, otvorite svoje srce za Njegovo vođstvo da bi On mogao da vam pokaže kako možete postati Njegovo oruđe za svedočenje.

Aleksandra Marek, Sidnej, Australija

Šta bi moglo bolje da ilustruje misionstvo u akciji od prve Crkve. Pouka za ovo tromesečje često se osvrta na knjigu Dela apostolska jer ona opisuje eksponencijalni rast crkve u to vreme. Vernici su svakodnevno bili »pripodati broju«, ponekad u hiljadama (Dela 2,41.47; 4,4), i uprkos nesigurnosti i progonstvu, crkva je funkcionisala kao proširena porodica. Vernici su delili imovinu, družili se i vatreno objavljivali svoju veru (Dela 2,42-47; 4,32-34).

Koji je sastojak njihovu službu učinio tako moćnom? Luka otkriva da je to bio Sveti Duh. Delujući na srce i um ljudi, On je predvodio propovedanje Reči širom tog prostora. On je bio sastavni deo rukovodstva Crkve dok je ona rasla u veličini i organizaciji (Dela 6,1-7; 15,8). On je isto tako predvodio apostole dok su propovedali i činili čuda (Dela 2,4.17-21).

Danas, Crkva adventista sedmog dana učestvuje u mnogim vrstama misionarskih aktivnosti. Preko njenih globalnih institucija i aktivnosti lokalnih crkava, postoji dokaz da je Sveti Duh aktivan u dovođenju ljudi ka Hristu. Mi možemo sakupiti podatke, napraviti statističke obračune i proceniti da li su ti programi i naši naponi uspešni. Ali, da bismo bili zaista dostojni poverenja i uključeni u službu, ne možemo samo proučavati zajedničke crkvene aktivnosti. Moramo početi sa svojim ličnim posvećenjem. Da li smo pozvali Svetog Duha da bude ključni sastojak u našoj službi, kao kod prvih hrišćanskih vernika?

Pavle kaže: »Ispitajte sami sebe – da li ste u veri. Sami sebe proverite. Ili zar ne znate da je Hristos Isus u vama? Ako ne znate, niste provereni« (2. Korinćanima 13,5 – sav. srp. prev.). Ovaj poziv na akciju obnovljen je inicijativom Crkve adventista sedmog dana pod nazivom »Kažimo svetu«. Ova inicijativa poziva svakog adventističkog vernika da »posegne uvis« i izgradi svoj lični odnos sa Hristom kako bi mogao na pravi način da izađe iz sebe i krene ka drugima sa porukom nade i isceljenja.¹ Zajedno, kao narod ispunjen Svetim Duhom, mi možemo biti sigurni u svoju želju da živimo i objavljujemo jevanđelje.

ODGOVORITE

Da li smatrate da se osobine prve Crkve mogu videti u našim adventističkim crkvama danas? Ako ne, zašto?

Džordžina Hobson, Sanšajn Koust, Australija

1 Pogledajte Frontline Edition: Tell the World, <http://www.adventistmission.org/article.php?id=1584>.

U razgovoru na nedavnom okupljanju male grupe, čuo sam da jedna ver- nika kaže: »Volela bih kad bi zvaničnici crkve jednostavno rekli istinu. Ne do- pada mi se kad naše vođe 'evangeliziraju' činjenice.«

Umalo da je ispravim rekavši: »Htela si da kažeš 'preuveličavaju' činje- nice, zar ne?« Tada sam shvatio da je njen pogrešan izbor reči u stvari rekao mnogo više nego što je ona nameravala. Da li smo, kao narod usredsređen na zadobijanje duša i broj novih krštenja, postali takvi stručnjaci za naduvavanje rezultata da smo počeli da menjamo značenje evanđeoskog rada? Da li že- limo da sledeća generacija mladih adventista koristi reč evangeliziranje kao zamenu za reč preterivanje?

Vredan izveštaj (Otkrivenje 14,6,7)

Tekst u Otkrivenju 14,6,7 traži od Božjeg naroda da pozove svet na obo- žavanje veličanstvenog Boga Stvoritelja i da Ga najavljuje kao Sudiju koji uskoro dolazi. U ovom tekstu, Bog je Bog procenitelj. On će suditi o onome što se dešava na Zemlji – i dobro i zlo. Logično je da bi i mi trebalo slično da postupamo dok širimo svoju veru kao pojedinci i zajednica. Bez proveravanja rezultata svojih napora, mi ne možemo prepoznati uspeh, niti poboljšati svoje strategije. Značajan izveštaj može se dati jedino ako se delo ponovo razmotri.

Vera u srcu (2. Korinćanima 13,5)

Mi ne treba da brinemo o svetosti i grešnosti drugih, jer je Bog jedini Sudija. Mi smo pozvani da usmerimo svoj pogled na Isusa koji je začetnik i dovršitelj naše vere. Tekst u 2. Korinćanima 13,5. kaže : »Ispitajte sami sebe – da li ste u

Vi ste svi evanđelisti.

veri. Sami sebe proverite. Ili zar ne znate da je Hristos Isus u vama? Ako ne znate, niste provereni« (2. Kor. 13,5 – sav. srp. prev.). Mi ispitujemo svoju veru tako što se pitamo: »Da li je Isus među nama?« Verovatno ste već čuli pitanje: »Šta bi Isus učinio?« To je pitanje koje se odnosi na ponašanje, ali ponašanje može ponekad biti iznuđeno i ne otkriva uvek pravu ličnost. Pitanje postavljeno crkvi u Korintu bilo je pitanje koje se odnosi na srce: »Da li Isus živi ovde?«

Živite da biste Ga voleli (5. Mojsijeva 10,12,13)

Mnogi od nas nose sa sobom opterećujuću listu svega što smatraju da treba činiti kako bi bili »pravi hrišćani«. Tekst u 5. Mojsijevoj 10,12,13 kaže nam, međutim, da mi treba da se usredsredimo na Boga i da Ga volimo. Iz te ljubavi prema Njemu proisteći će služba, poslušnost i život koji je Njemu po volji. Tada, na kraju svakog dana, umesto da proveravamo svoju listu, mo- žemo oceniti svoje svedočenje rečima: »Da li Ga volim još više?«

Snaga u brojevima (Jevrejima 10,24.25)

Na jednom predavanju, stručnjak za rukovođenje crkvom, Džon Maksvel, izjavio je da možete znati da li ste vođa tako što ćete se osvrnuti za sobom. Ako tu nema nikoga, onda se vi jednostavno šetate. Tekst u Jevrejima 10, 24.25 pokazuje nam jednu od mnogih prednosti toga što smo deo crkve. Kada imamo ljude iza sebe, možemo ih podstaći da čine dela ljubavi i dobre volje. Kad imamo vođu ispred sebe, imamo nekog ko će pokrenuti ono što je najbolje u nama. Kad smo sami, nedostaje nam ohrabrenje i snaga koja potiče od rada sa ljudima koji slično misle. Mi smo potrebni jedni drugima.

Iznošenje istine (Matej 23,15)

Dok sam čekao na svoja dva minuta tokom kojih je trebalo da podnesem izveštaj na evanđeoskom kampionatu, slušao sam sa zaprepaščenjem kako poznati evanđelista koristi svoje vreme da bi objasnio zašto će mu biti potrebno bar deset minuta. »Ja sam evanđelista«, rekao je, »ja ne mogu da kažem ništa za samo dva minuta«. Zatim je nastavio da govori čitavih 15 minuta, jer je toliko cenio sebe i svoje reči da je ukrao vreme koje je bilo dodeljeno drugima.

Bio sam zaprepašćen i iznerviran ponavljanjem komentara koje je dao svaki sledeći govornik: »Ja nisam evanđelista, ali...« Zatim su iznosili svoj »dvominutni« izveštaj. Kada je konačno došao red na mene, iako sam ključao u sebi, odlučio sam da upotrebim svoja dva minuta kao što je i bilo predviđeno – za izveštaj, ne za komentar. Ali, dok sam se približavao mikrofону, domaćin je rekao: »Dejv, nemoj nam reći da ti nisi evanđelista!«

Zastao sam, razmislio i onda, pokazavši rukom prema publici, rekao: »Vi ste svi evanđelisti. Ako ste prihvatili Isusa kao svog Spasitelja, On vam je zapovedio da idete i pozivate učenike«. Ljudi su klimali glavom i gromoglasno »amin« ispunilo je šator.

Delo za poslednje vreme povereno je svakom od nas. A kada se posao završi, budimo poštteni. Na kraju dana, svi imamo nešto što treba da kažemo – istinu! Iznošenje istine ne traje dugo. Istini nisu potrebni kitnjasti pridevi ili naduvani brojevi, nju ne treba skrivati iza »jedne dobre anegdote« koja se zbilja tokom nedavnih evanđeoskih aktivnosti. Ako je samo jedan čovek spasen, proslavite to jedno spasenje, ali u potpunosti.

Kao svedoci za Hrista, mi imamo odgovornost da evangeliziramo, ne da preterujemo. Budimo primer onima koji će doći posle nas. Kada oni »stave plašt« na svoja ramena, neka budu u stanju da kažu: »Objavljujemo istinu«. I neka to i misle, potpuno iskreno.

ODGOVORITE

1. U kojim bi oblastima vašeg života dobro došlo malo više preispitivanja?
2. Svi smo krivi za preterivanje, naduvavanje i zamaglivanje istine. Šta možemo učiniti da bismo u budućnosti bili iskreniji?

Dejv Edgren, Melburn, Australija

»Gospod poziva one koji su uključeni u rad naših sanatorijuma, izdavačkih kuća i škola da poučavaju mlade evanđeoskom radu. Naše vreme i energija ne smeju biti u tolikoj meri uloženi u izgradnju sanatorijuma, prodavnica hrane i restorana da bi ostale grane dela ostale zanemarene. Mladi ljudi i žene koji se mogu uključiti u službu, u biblijski rad i kolportiranje, ne bi trebalo da budu ograničeni isključivo na rutinske poslove.«¹

**Spasitelj čeka
da svako od
nas položi svoj
»lični teret« kod
Njegovih nogu.**

»Bog poziva posvećene radnike koji će Mu biti verni – ponizne ljude koji vide potrebe evanđeoskog dela i ne povlače se, već svakog dana verno rade oslanjajući se na Boga za pomoć i snagu u svakoj potrebi. Poruku treba da ponesu oni koji vole Boga i boje Ga se. Ne prebacujte teret ni na jednu instituciju. Krenite napred i, kao evanđelisti, na ponizan način iznesite: 'Kako u Pismu stoji!«²

»Veoma je potrebno da kao narod ponizimo svoja srca pred Bogom, moleći Ga za oprostaj što smo zanemarili ispunjavanje evanđeoskog naloga. Izgradili smo velike centre u malom broju mesta, a zapostavili rad u mnogim važnim gradovima. Prihvatimo se sada posla koji nam je dodeljen i objavljimo poruku koja će kod ljudi i žena podstaći svest o opasnosti u kojoj se nalaze. Ako bi svaki adventista sedmog dana obavio posao koji se nalazi pred njim, broj vernika bi sada bio mnogo veći nego što zaista jeste.«³

Spasitelj čeka da svako od nas položi svoj »lični teret« kod Njegovih nogu. Kao crkva, mi treba da održimo svoj fokus na posebnom poslu koji nam je Bog poverio – da objavimo trostruku anđeosku vest svakom delu sveta. Mi ne smemo dozvoliti sebi da budemo toliko zaokupljeni time što smo deo crkve da zaboravimo *zašto* smo deo nje.

ODGOVORITE

1. Da li ste ikad bili toliko usredsređeni na crkvene aktivnosti da ste postavili delo koje Isus želi da obavite?
2. Da li ste ikad toliko opsednuti onim što se dešava u vašem životu, na vašem poslu, u vašim odnosima sa ljudima, pa čak i u crkvi, da zaboravljate da delite Isusovu ljubav sa onima kojima je ona stvarno potrebna?

Talita Simons, Melbourne, Australija

1 *The Advent Review and Sabbath Herald*, May 16, 1912.

2 *Evangelism*, p. 24.

3 *Testimonies for the Church*, vol. 9, p. 25.

Evo nekih ideja koje vam mogu pomoći da odredite da li je neki evanđeoski događaj bio uspešan i da li vam je možda potrebno buđenje ili savetovanje. (*Napomena:* Ja koristim reč »tragaoci« misleći na goste koji nisu članovi crkve, »reklama« misleći na način na koji privlačite tragaocce i »događaj« misleći na ono što vi činite kada se angažujete oko njih.)

Krštenja. To se obično smatra najvećim pokazateljem evanđeoskog uspeha. Međutim, put do krštenja može biti dugačak. Do njega može doći godinama kasnije a možda čak ne ni u vašoj mesnoj crkvi. Raspitajte se kod novokrštenih vernika o njihovom putovanju do krštenja i to će vam pokazati koja su crkvena događanja bila od presudnog uticaja. Neka učesnici u svakom od tih događanja saznaju da su imali udela u duhovnom putovanju te osobe.

Biblijska proučavanja. Prebrojte ljude koji su se prijavili za proučavanje Biblije nakon evangelizacije.

Posećivanje crkve. Neznatno teže je voditi evidenciju o onima koji posećuju bogoslužjenja nakon što su učestvovali u evanđeoskom poduhvatu. Ako niste sigurni da li je neko učestvovao, upitnik o tome kako je svaki posetilac saznao za vašu crkvu mogao bi da vam pruži interesantne uvide.

Razmišljanja učesnika. Na kraju evangelizacije, sprovedite anketu o tome šta su saznali tokom predavanja, šta misle o tome i da li su zainteresovani za dalja proučavanja.

Broj učesnika. Vodite evidenciju o broju tragača koji prvi put učestvuju. To pokazuje efikasnost vaše reklame. Ukoliko se događaj ponovi više puta, zapazite koliko ljudi je odustalo (ili se pridružilo) nakon svakog okupljanja i imaćete pokazatelj koliko je evanđeoski poduhvat uspeo da uspostavi vezu sa tragaocima.

Demografski sastav. Skupite podatke o godištu, polu, nacionalnosti i socijalnom statusu svakog tragaoca da biste mogli da vidite ko je zainteresovan za koji tip događanja i koju demografsku grupu niste uspeli da dosegnete.

Unutrašnji moral. Anketirajte članove koji su učestvovali u evangelizaciji. Pitajte ih koliko su oni zadovoljni, šta je po njihovom mišljenju funkcionisalo ili nije funkcionisalo i da li imaju energije i volje da to učine ponovo.

Kada prikupite podatke, moći ćete da odgovorite na pitanja kao što su ova: (1) Da li je oglašavanje bilo uspešno? (2) Da li je evangelizacija zadržala slušaoce? (3) Da li je bilo zadovoljavajućeg odgovora na poziv da prisustvuju sledećim događanjima ili nekoj posebnoj ponudi? (4) Kakvo je bilo raspoloženje i uključenost crkve? (5) Koja demografska grupa je nedostajala? (6) Šta bismo mogli bolje da uradimo sledeći put?

ODGOVORITE

Setite se tri načina da evanđeoski događaj koji je zahtevao dosta vremena i novca ipak bude od koristi, čak i ako tragaoci neposredno posle njega ne bi pokazali nikakvo dugoročno interesovanje?

Skot Vegener, Varburton, Viktorija, Australija

Prijatelj ateista rekao mi je da je jednom pročitao crkveni natpis koji je glasio: »Večnost – bez Hrista to će biti pakao«. Ova poruka ipak ga nije dovela u iskušenje da svrati na kolačiće kako bi slušao o večno gorućem ognju, niti je pozeleo da sazna nešto više o tome šta ta crkva ima da kaže o Isusu.

Srećom, većina crkava je prevazišla zastrašivanje ljudi kao način da se oni ubede da prihvate Boga samo zato da ne bi proveli večnost negde gde je previše vruće. Međutim, da li je to sve što treba menjati u vezi sa načinom na koji pristupamo evanđeoskom radu? Evangelizacija se često doživljava kao držanje predavanja ili primena nekog unapred pripremljenog programa da bi se došlo do ljudi. Mislim da je takvo shvatanje ograničavajuće. Ne želim da kažem da masovne evangelizacije ne daju rezultate, jer je očigledno da one imaju uspeha u mnogim delovima sveta. A da li to uspeva svugde i kod svih ljudi?

Evangelizacija može biti još uspešnija na ličnom nivou.

Dobro je kad nakon nekog evanđeoskog programa veći broj ljudi počne da posećuje crkvu. Međutim, ima situacija kada je mnogo novca i vremena uloženo sa relativno malo rezultata. Naravno, ne možemo videti šta se dešava u srcu onih koji možda neće odmah početi da dolaze u crkvu nakon završenog programa i da li smo za ubuduće uspostavili neku vezu sa njima ili ne. Međutim, šta je sa onima koji nisu ni došli na predavanja, ili su došli, ali su bili nečim odbijeni? Šta ako evanđeoski sadržaj ne odgovara duhovnim potrebama ljudi? »Javna evangelizacija koja ne odgovara potrebama ljudi proširuje jaz između njih i Boga.«¹

U Otkrivenju 14,6.7 prvi anđeo objavljuje večno jevanđelje svakome na svetu. Bilo bi lepo kad bismo mogli da prepustimo anđelima da to obavljaju, ali ova vizija se u stvari odnosi na našu obavezu da objavljujemo Božju Reč drugim ljudima. To znači, između ostalog, da ih treba pozivati da pođu sa nama u crkvu. Jedno istraživanje otkriva da je 70 do 90 % od 15 000 ispitanih vernika počelo da dolazi u crkvu i uspostavilo odnos sa Hristom zahvaljujući tome što ih je neko pozvao da dođu.² Prema tome, evangelizacija može biti još uspešnija na ličnom nivou.

ODGOVORITE

1. Kakva vrsta javnog pozivanja bi, po vašem mišljenju, bila najuspešnija za ljude u vašoj okolini?
2. Od koje poruke bi, po vašem shvatanju, ljudi imali najviše koristi i zašto?

Adel Neš, Kurabong, Australija

1 Tompaul Wheeler, *Things They Never Taught Me*, p. 35.

2 Robert A. Young, *How to Lead a Church to Reach People and Grow*, p. 104.

ZAKLJUČAK

Ljudski je meriti svoj evanđeoski uspeh prebrojavanjem pripadnika stada koje nam je predano (Jeremija 13,20). Ali, Isus nas uči da je mnogo važnije dozvoliti Njegovoj velikodušnoj ljubavi da se preko našeg srca izlije na druge, dok nas Njegovo saosećanje navodi da pomazemo ljudima koji pate. Možda prava mera evanđeoskog uspeha nije u broju ljudi koji se krsti, već u broju onih koji će biti toliko dirnuti iskustvom Božje ljubavi da će početi spontano da pokazuju ljubav prema drugima. A oni će to činiti sa takvom iskrenošću da neće biti čak ni svesni promena do kojih njihova ljubaznost dovodi.

RAZMOTRITE

- Napravite Power Point prezentaciju, prikažite neki predmet ili umetničko delo koje ilustruje temu iz parabole o ovcama i jarcima.
- Napravite anketu među članovima svoje mesne crkve o tome na koje su sve načine olakšali patnje drugih u protekloj godini i o radosti koju su pri tom doživeli. Napišite kratku priču o promeni do koje je nečiji jedinstavan čin ljubaznosti doveo u vašem životu.
- Nađite način da anonimno olakšate patnje nekoga kome je potrebna odeća, hrana, uteha, prijatelj, odmor, ohrabrenje, pomoć ili zaštita.
- Isplanirajte da svakog dana u sedmici učinite bar jednu ljubaznost nekom nepoznatom čoveku i pišite o tome u svom dnevniku.
- Napišite pesmu koja ohrabruje ljude da dele Božju ljubav sa drugima tako što će voditi računa o njima.
- Negujte cveće koje možete dati kao poklon da biste razveselili nekog ko je usamljen, vezan za kuću ili ožalošćen.

POVEŽITE

Isaija 58; Jakov 2,14-17.

Čežnja vekova, poglavlje 70; *Welfare Ministry*, chapt. 3.

The Healing Power of Doing Good, Allan Luks and Peggy Payne (Universe.com).

HelpOthers, www.helpothers.org.

Karen Holford, Ohtermahti, Škotska

Pouka 13

Od 23. do 29. juna 2012.

Neprekidna služba

»A on im reče: kakvo je carstvo Božje? i kako ću kazati da je? Ono je kao zrno gorušično, koje uzevši čovek baci u vrt svoj, i uzraste i postaje drvo veliko, i ptice nebeske useliše se u grane njegove« (Luka 13,18.19).

U paraboli o gorušičnom semenu, ptice koje se gnezde na drvetu ilustruju važnu poruku. Ptice su tu jer se osećaju sigurno, zaštićeno i obezbeđeno. Zar ne bismo voleli da se upravo tako osećaju svi koji se nađu u našoj crkvi, bilo kao članovi ili posetioci – emocionalno sigurni, fizički zaštićeni, duhovno nahranjeni?

Misija koju svako od nas treba da prihvati podrazumeva korišćenje naših talenata kako bismo udomili ptice i proizveli grane drveta koje pripada Božjem carstvu. Važno je razmotriti mnoštvo darova koji postoje unutar crkve kako bismo mogli da proširujemo ovaj poziv. I mladi i stari članovi crkve mogu uneti svežinu i entuzijazam u njenu misiju. Oni među nama koji su mlađi po godinama, u velikoj meri su mentalno spremni, poseduju profesionalne kontakte, energiju i kreativnost. Ali, naši darovi ne nestaju. I oni stariji među nama, čak i kad su u penziji, još uvek mogu da daju veliki doprinos rastu i stabilnosti našeg crkvenog stabla.

Prednost naše poruke u odnosu na komercijalne reklame je u tome što ona ne privlači ljude trenutno, već osvaja zauvek. Naša služba treba da napreduje neprekidno i da traje generacijama. Kada dođe do promena u našoj crkvi – menja se rukovodstvo, horovi menjaju himne, uvodi se službenje čaja i vremena za druženje između različitih službi subotom ujutru – mi treba da se postaramo da naša »sadašnja istina« ostane uvek aktuelna. Moramo imati na umu da je naš život, život službe. Božji poziv da postanemo deo Njegove porodice odnosi se na svakoga, bez obzira na uzrast, rasu ili pol.

Isus nije upotrebio sliku gorušičnog semena da bi »ostavio šokantan utisak« već da bi nas podsetio da mi u svojim rukama imamo poruku koja nadilazi naše ljudske slabosti i sposobnosti. Pošto Bog baca naše grehe u dubine morske (Mihej 7,19), zamenjuje našu pesmu novom pesmom (Psalam 40,3), a naše egocentrično srce nežnim srcem koje Ga traži (Jezekilj 36,26) – i drugi će sigurno poželeti da svijuu gnezdo na tom drvetu koje predstavlja Božje carstvo.

Moramo imati na umu da je naš život - život službe.

Keti Ramaraksing, Njubold Koledž, Braknel, Berkšir, Engleska

* Richard N. Longenecker, *The Challenge of Jesus' Parables*, p. 141.

Iako su prvi ljudi zgrešili prenoseći na taj način greh na sve naredne generacije, Bog je učinio da mi budemo sastavni deo procesa povratka ljudi ka Njemu. On je otpočeo proces obnovljenja tako što je prvo obećao Spasitelja (1. Mojsijeva 3,15), a zatim je izabrao Izrael da vodi druge narode natrag ka Njemu.

Od Stvaranja do danas, Bog izgleda deluje pomoću dva osnovna principa. Prvi princip je da On može da udahne život u naše smrtno biće. Drugi je da nas On osposobljava da govorimo drugima o svom iskustvu vaskrsenja. U Novom zavetu, Bog je ispunio prvi korak u svom velikom planu spasenja žrtvujući svog jedinog Sina kao otkup za naš greh. Ovo jasno otkriva Božji konačni plan da zauvek osigura svoje Carstvo ne samo do krajeva Zemlje, već do najvećih dubina samog našeg bića. Ovi vodeći principi takođe otkri-

Poziv da budemo evanđelisti nije došao do nas slučajno.

vaju važnu i privilegovanu ulogu koju svaki vernik ima kao deo lanca spasenja. Svi mi možemo postati posrednici preko kojih Bog objavljuje radosnu vest (Jovan 15,16; Dela 9,15; 2. Korinćanima 5,20). Isus neprekidno

izliva radost, mir i ljubav u naše srce i osposobljava nas da razumemo Njegove tajne. To podrazumeva da svaki hrišćanin mora da neguje svoju sopstvenu službu. Da bismo dostigli to »uzvišeno zvanje«, treba da imamo na umu sledeće pojedinosti.

Od vas se očekuje da donosite rod (Matej 4,18.19; 21,18-20; 1. Petrova 2,9)

U 4. poglavlju Matejevog jevanđelja čitamo kako Isus poziva Simona i Andriju da postanu Njegovi sledbenici koji će Ga predstavljati pred drugima. Petar kasnije piše zbog čega Bog želi da grešni ljudi budu Njegovi posebni izaslanici: »Da objavite dobrodetelji onoga koji vas dozva iz tame k čudnome videlu svome« (1. Petrova 2,9). Iz ovih tekstova saznajemo da nas Bog spasa-va i podržava da bismo mogli da budemo Njegovi ambasadori nade.

Posledice zanemarivanja ovog poziva prikazane su u 21. poglavlju Matejevog jevanđelja. Putujući u Jerusalim, Isus je ogladneo. Kada je zapazio drvo smokve, prišao joj je u nadi da će na njoj naći plod. Razočarenje kad je otkrio da na njoj nema plodova, uprkos svim spoljašnjim pokazateljima da bi trebalo da ih bude, navelo Ga je da je prokune. Drvo je izgledalo kao da nosi plod, ali bilo je neplodno. Kako će biti strašno za nas ako Hristos, kad se bude vratio, otkrije da smo mi takvo drvo – da nikad nismo podelili sa drugima svoju priču o Njegovoj neverovatnoj blagodati.

Piti sa izvora, a ne sa bunara (Jovan 4,1-42)

Četvrto poglavlje Jovanovog jevanđelja iznosi priču o Isusovom susretu sa ženom Samarjankom. Ona Ga pita: »Zar si možda veći od našeg oca Jakova, koji nam je dao ovaj bunar...« (Jovan 4,12, sav. srp. prev.). U svom odgovoru, Isus izjavljuje da će svako ko pije sa Jakovljevog bunara ponovo ožednети, a da će oni koji piju vodu koju im On daje biti zadovoljeni zauvek. Iako su i žena i Isus govorili o vodi, oni su polazili sa različitih stanovišta. Dok je žena govorila o bunaru koji su ljudi iskopali (grčki: *frear*), Isus je govorio o prirodnom izvoru (grčki: *pege*) koji potiče iz Stvoriteljeve ruke.

Danas mnogi ljudi veruju u ljudske pripovetke umesto u Božju Reč. Međutim, Gospodnje sluge ne mogu učiniti ništa manje nego da crpe svoju vodu od Isusa i Njegove Reči. Zato Pavle savetuje mladog Timotija: »Sačuvaj što ti je predano, kloni se poganih praznih razgovora i prepiranja lažno nazvanoga razuma, kojim se neki hvaleći otpadoše od vere« (1. Timotiju 6,20.21). On ga podstiče da se, umesto toga, pokaže pošten pred Bogom »kao radin koji se nema šta stideti« (2. Timotiju 2,15).

Poziv još uvek važi (Matej 28,18-20)

Poziv da budemo evanđelisti nije došao do nas slučajno, već od Boga, posredstvom Njegove beskrajne mudrosti. Pošto ovaj poziv obuhvata ceo naš životni vek, Isus nas uverava da je On sa nama uvek, »do svršetka veka« (Matej 28,20). Od ključne važnosti za svakog od nas je da upamti da će nas Onaj koji nas je pozvao takođe i podržati.

Naš školski drug, naša sestra, naš sused zavise od našeg svedočenja o vernosti našeg Spasitelja i izvesnosti našeg nasledstva kao Njegove dece. Zar ne bi onda bilo sebično da prekinemo lanac spasenja kada dođe red na nas?

ODGOVORITE

1. Zašto se, po vašem mišljenju, u objavljivanju jevanđelja Bog oslanja na nas, a ne na anđele?
2. Kako biste vi ocenili važnost svoje uloge u lancu spasenja: (a) velika (b) prosečna (c) mala? Objasnite svoj odgovor.
3. Da li je iko ikada mogao opravdano da se »penzionise« kao poverenik Božjih tajni – Njegove neverovatne blagodati? Objasnite svoj odgovor.

Feliks Opoku-Giamfi, Njubold Koledž, Braknel, Berkšir, Engleska

»Nikad ne potcenjujte važnost malih stvari... Na njima se duša uči da uzraste do sličnosti sa Hristom, ili da postane slična sotoni. Bog nam pomaže da razvijemo navike mišljenja, govorenja, gledanja i delanja koje će svima svedočiti da smo bili sa Isusom i učili od Njega.«¹

»Oni koji su najobrazovaniji, na koje se gleda i koji se poštuju kao najtalentovaniji ljudi i žene, često bivaju osveženi najponiznijim, jednostavnim rečima koje izgovara neko ko voli Boga, koji govori iz ljubavi isto tako prirodno kao što svetovni ljudi govore o onim stvarima kojima se njihov um hrani i bavi. Reči, čak i kad su dobro pripremljene i proučene, imaju mali uticaj; ali iskren pošten rad sina ili kćeri Božje u rečima, ili u službi malih stvari, učinjenih u prirodnoj jednostavnosti, otključaće vrata koja su dugo bila zaključana mnogim dušama.«²

Da li vaš karakter svedoči u prilog Hristu?

»Vi koji kažete da objavljujete najozbiljniju vest milosti ovom svetu, kakvo je vaše iskustvo u poznavanju istine i kakav je ona učinak ostavila na vaše srce? Da li vaš karakter svedoči u prilog Hristu? Možete li da govorite o pročišćujućem, oplemenjujućem, posvećujućem uticaju istine kakva je u Isusu? Šta ste videli, šta ste saznali o sili Hristovoj? To je vrsta svedoka kakvu Gospod poziva i za kojom crkve vape.«³

»Potrebni su ljudi duhovne snage, ljudi koji su u stanju da nađu posao svojim rukama zato što ga traže. Crkvi je potrebno da novi ljudi daju energiju službi, ljudi /i žene/ za ovo vreme, sposobni da se uhvate u koštac sa greškama, ljudi koji će novom revnošću nadahnuti malaksavajuće napore malobrojnih radnika, ljudi čije će srce biti zagrejano hrišćanskom ljubavlju i čije su ruke željne da se prihvate posla za svog Učitelja.«⁴

ODGOVORITE

1. Šta ste naučili o sili Hristovoj? Kako vam to »znanje« može pomoći u svedočenju?
2. Da li je obrazovanje od ikakve važnosti u propovedanju Božje Reči? Zar iskrenost i dobra volja nisu dovoljni? Zašto jesu, ili zašto nisu?

Radiša Antić, Njubold Koledž, Braknel, Berkšir, Engleska

1 *The Youth's Instructor*, March 9, 1893.

2 *The Advent Review and Sabbath Herald*, May 9, 1899.

3 *Gospel Workers*, p. 272.

4 *Manual for Canvassers*, p. 22.

U Novom zavetu, značenje grčkog glagola koji se odnosi na evanđeoski rad prilično je široko i podrazumeva nešto što svi hrišćani redovno čine zato što imaju neprekidno, preobražavajuće iskustvo sa Isusom.¹ Priča o ženi Samarjanki u Jovanu 4,1-42 pomaže nam da razumemo tu definiciju. Isus sreće ovu ženu kod Jakovljevog bunara. Znajući da bi se Samarjani, a naročito Samarjanke, ustručavale da govore s Njim, Isus započinje razgovor tako što traži od nje malo vode. Nedugo zatim, Isus zapravo njoj nudi da pije, ne iz bunara koji su ljudi iskopali, već od nečega što On naziva »živa voda« (stih 10). Zatim sledi dijalog između Njega i žene koji navodi Isusa da joj otkrije svoj pravi identitet.

Voda koju ova žena u tom trenutku pronalazi, a naročito Osoba koja je nudi, toliko su čudesni da ona zaboravlja svoj posao, ostavlja čup sa vodom i trči nazad u grad da objavi radosnu vest. Ona jednostavno ne može da obuzda svoj entuzijizam zbog toga što je pronašla ovaj novi, životodavni izvor. Jovan beleži da »iz grada onoga mnogi od Samarjana verovali su za besedu žene koja svedočala je: kaza mi sve što sam učinila« (Jovan 4,39). Imamo dokaze i kasnije u Jevanđeljima i u Delima apostolskim da je ova ista, nekada promiskuitetna žena imala priličan uticaj u ranim fazama širenja radosne vesti izvan Palestine.² Ona je bila evanđelista u pravom smislu te reči.

**Ona je bila
evanđelista u
pravom smislu
te reči.**

Ako smo se susreli sa Isusom Hristom i pili od vode koju On nudi, i mi ćemo isto tako požuriti da proširimo radosnu vest o tome šta je On učinio za nas. Mi ćemo takođe postati živi i neprekidno svedočanstvo o Božjoj dobroti na ovom svetu.

ODGOVORITE

1. Šta mislite, kakav će vaš život biti ako počnete da gledate na sebe kao na »evanđelistu«?
2. Kakav ukus za vas ima Isusova »živa voda«? Kada ste poslednji put nekome rekli za »živu vodu«?

Tom Mejer, Njubold Koledž, Braknel, Berkšir, Engleska

1 Ceslas Spicq, 'eujaggeli+zomai, eujagge+lion, eujaggelish+B', *Theological Lexicon of the New Testament*, vol. 2, p. 91.

2 George R. Beasley-Murray, *John, Word Biblical Commentary*, vol. 36, pp. 64, 65.

Postoji pogrešno shvatanje da je objavljivanje jevanđelja uglavnom ograničeno na širenje literature od vrata do vrata, davanje biblijskih časova i vođenje seminara o proročanstvima. Ovi pristupi su važni, međutim, oni ne čine celinu evanđeoskog rada.

Nekad sam mislila da, ukoliko ne postanem bolničarka pri nekoj misiji, nikad neću postati dobra hrišćanka. Ali, u međuvremenu sam naučila da koliko ima ljudi, toliko ima i načina misioniranja. To je od ogromnog značaja za evanđeoski rad. Zamislite kad bi svako mogao da pronađe svoj duhovni dar i bude poučen kako da ga do maksimuma iskoristi za Boga.

Najbolji način da svedočimo o Isusu je na osnovu ličnog primeru.

Sušтина misionstva je da govorimo o Isusu koristeći svaki pristup koji nam je dostupan. Iza-zov se sastoji u tome da otkrijemo koji je naš poseban dar. Dobar način da počnete je tako što ćete pitati bliske prijatelje ili mentore šta su zapazili kao vaše darove, talente i pozitivne karakterne crte. To će vam dati predstavu o

opštim oblastima za koje ste nadareni. Počevši od toga, možete iskoristiti te sposobnosti za širenje Božjeg carstva na Zemlji i u večnosti. Ako ste zainteresovani za fotografiju ili film, možete ta interesovanja upotrebiti za večno dobro. Nema granica onome što možete učiniti. Nije uopšte bitno da li je reč o nečemu što niko pre vas nije radio.

Imajte na umu da Isus nije ograničio svoju službu na aktivnosti u sinagogi. On je išao svuda gde su se ljudi nalazili. Provodio je vreme sa svim društvenim slojevima. Kad god bi zapazio neku potrebu, činio je sve što je mogao da je zadovolji. Međutim, On je, u isto vreme, želeo da zadovolji više od trenutnih ljudskih potreba. Trudio se da popravi ono što je bilo slomljeno duboko u njima. Njegov uspeh u propovedanju bio je u direktnoj srazmeri sa Njegovom iskrenom ljubavlju prema drugima.

U mnoštvu nevažnih stvari od kojih se sastoji naš život, možemo ipak pronaći jedinstven način da svedočimo o Isusu svakome koga sretnemo.

Najbolji način da svedočimo o Isusu je na osnovu ličnog primeru. Kao što je Donald Miller pisao: »Ponekad morate posmatrati kako neko nešto voli, pre nego što i sami to zavolite. To je kao da vas taj neko usmerava na pravi put.«¹

Kada je poslednji put neko posmatrao kako vi volite Isusa?

Ešel Seleste Hernandez, Njubold Koledž, Braknel, Berkšir, Engleska

1 Donald Miller, *Blue Like Jazz*, p. ix.

Kada imate lični odnos sa Isusom, ceo vaš život je neprekidna služba drugima. U svojoj knjizi *Sve se svodi na ljubav – ženska razmišljanja*, Rut Kulter piše: »Sve se svodi na ljubav! Jer, Bog nas je prvi zavoleo i izlio svoju neverovatnu, beskrajnu, čudnovatu ljubav u naš život. Mi je ne možemo zadržati za sebe. Ona se mora prelivati na one koji se nalaze oko nas – prvo na naš dom i najbliže – zatim izvan tog kruga, kako bi uticala na sve.«¹

U ovo vreme, evanđeoski rad često se usmerava prema spolja – izvan crkve i porodice. Lako je postati preokupiran time koliko je novih članova primljeno u Božju porodicu dok oni koji su već unutar nje tiho odlaze, nepri-mećeni. Rut Kulter tvrdi da izlivanje Božje ljubavi na ljude oko nas počinje sa onima koji su nam najbliži.

Druga poteškoća u svedočenju drugima o Bogu jeste mišljenje da ista stvar odgovara svima. Individualni pristup je često zanemaren u odnosu na masovne evanđeoske projekte u kojima se uspeh meri ostvarenjem postavljenih ciljeva i brojki. Međutim, ima nekoliko različitih grupa kojima smo pozvani da služimo. Ima onih koji su potpuno neupućeni u Božju istinu kao što su bila dvojica opsednutih ljudi iz gadarinske oblasti (Matej 8,28-33). Zatim, tu su ljudi koji imaju problema sa Bogom zbog toga što su bili povređeni – kao što je bila Marija, Lazareva sestra (Jovan 12,1-8), žena Samarjanka (Jovan 4,7-30) i Zakhej (Luka 19,1-10). Treba da se setimo i onih vernika crkve koji ostaju nezapaženi i koji su odvojeni od crkvene porodice, ljudi kao što su bili izgubljeni sin i njegov brat (Luka 15, 11-32). Ove posebne situacije pozivaju na različit pristup kada je reč o duhovnim pitanjima.

Način na koji se odnosimo i postupamo prema drugima izvršiće dramatičan uticaj kojeg nismo ni svesni. Ljubazna reč, spremnost da se sasluša, topao osmeh, mogu otvoriti vrata srca. Razmislite kako se Isus odnosio prema drugima dok je bio na Zemlji. On ih je radije prihvatao nego zanemarivao. Više je praštao nego što je optuživao. Brinuo se za potrebe ljudi umesto da zahteva da Njegovim potrebama bude udovoljeno. Trebalo bi da težimo da postanemo takav svetionik radosti i ljubavi za one koje lično znamo kao što je Isus to bio.

**Ljubazna reč,
spremnost da se
sasluša, topao
osmeh, mogu
otvoriti vrata srca.**

Debi Mekrejnolds, Njubold Koledž, Braknel, Berkšir, Engleska

1 Ruth Coulter, *It's All About Love – Reflections for Women*, p. 1.

ZAKLJUČAK

Vi ste sastavni deo procesa povratka ljudi Bogu. Svi mi možemo postati posrednici preko kojih On objavljuje radosnu vest. Kada imate lični odnos sa Isusom, ceo vaš život je neprekidna služba drugima. Vi samo treba da nađete svoj duhovni dar, da ga maksimalno razvijete i tražite od Boga da On živi svoj život u vama.

RAZMOTRITE

- Zatražite od troje dece da broje u saglasju: trogodišnje dete neka broji od jedan do deset, petogodišnje nek broji po deset, od 10 do 100, a desetogodišnje po dvadeset, od 20 do 200. Neka počnu i završe u isto vreme. Svako zna da je završio kad vas čuje kako govorite: »Odlično!« Ali, 10, 100 i 200 su različite vrednosti. Kako ovaj eksperiment ilustruje to što svako od nas može da propoveda o Isusu unutar svojih ličnih sposobnosti a da ipak oseća kao da je nešto postigao?
- Učinite nešto u tajnosti za svog cimera, kolegu, člana porodice ili suseda, nešto što oni treba da urade, ali jednostavno nikad nemaju vremena za to. Nemojte to učiniti samo jedanput, već kad god osetite potrebu za tim. Razmislite o tome kako takva aktivnost, u stvari, predstavlja svedočenje.
- Napišite stranicu teksta ukratko opisujući kako možete upotrebiti svoj talenat/duhovni dar da biste nenametljivo pomogli drugima da prepoznaju Isusa kao izvor »žive vode«.
- Razmislite koliko biste principa iz Mateja 5,1-12 mogli ugraditi u svoj svakodnevni život tokom sledeće godine. Počnite od onog koji vam je najlakše da sprovedete. Tražite Božju podršku na svakom koraku puta.
- Obezbedite dva sunđera iste veličine, tri čaše za piće i pristup sudoperi. Pobri- nite se da u sudoperi ne bude vode. Stavite sunđer u sudoperu. Zatim na njega stavite praznu čašu. Brzo sipajte vodu u čašu. Prestanite čim voda počne da curi iz sunđera. Pažljivo podignite čašu, podignite sunđer i iscedite ga u praznu čašu. Ponovite to sa drugim sunđerom. Ovog puta puniti čašu sporo dok voda ne počne da curi iz sunđera. Sklonite čašu i iscedite sunđer u drugu praznu čašu. Koji sunđer je primio više vode? To ilustruje da Hristovu dobrotu ne možete zadržati za sebe; ona će se prelići na one koji su oko vas. Šta vam još taj eksperiment govori o uspešnosti svedočenja?
- Podelite svoj omiljeni religiozni CD sa nekim kome svedočite. Kakav će utisak na tu osobu imati to što se vaša duhovna strana dobro uklapa u vaš društveni život?

POVEŽITE

Kološanima 4,2-6; 1. Petrova 2,9

Pouke velikog Učitelja, poglavlje 12.

Mervyn Maxwell, *God Cares* (vol. 1), »God's Concern for Young People«, pp. 23, 24.

Albert A. C. Vajt, Berkšir, Ujedinjeno Kraljevstvo

APRIL

»JOŠ VAM MNOGO IMAM KAZATI...«

»Još vam mnogo imam kazati...«

1.	N	Luka 14,16.17.	Velika večera
2.	P	Matej 21,38-31.	Dva sina
3.	U	2. Timotiju 3,5.	Nerodno stablo smokve
4.	S	Jovan, 16,12.13.	»Još vam mnogo imam kazati...«
5.	Č	Luka 8,5.	Slušaoci kraj puta
6.	P	Matej 13,5.	Slušaoci na kamenom tlu
7.	S	Matej 13,7.	Slušaoci sa trnovitog tla

Imate li ulja u svojim žišcima?

8.	N	Matej 13,8.	Slušaoci sa dobre zemlje
9.	P	Luka 8,15.	Protivljenje može da bude od koristi
10.	U	Luka 12,16.17.	Bogataš
11.	S	Matej 20,1.2.	Radnici
12.	Č	Jovan 8,31.32.	Učitelj pravde
13.	P	Matej 25,1.	Imate li ulja u svojim žišcima?
14.	S	Matej 25,24.25.	Neverni sluga

Očaravajuće reči

15.	N	Matej 25,29.	Šta bi moglo da bude
16.	P	Jovan 7,46.	Očaravajuće reči
17.	U	Jovan 15,1.	Čokot i loze
18.	S	Matej 13,45.46.	Biser koji ima veliku vrednost
19.	Č	Matej 18,22.	Koliko puta da oprostim?
20.	P	Matej 22,2.3.	Svadba carevog sina
21.	S	Matej 22,11.	Svadbeno ruho

Kako je Isus propovedao istinu?

22.	N	Matej 21,33.	Gospodnji vinograd
23.	P	Jovan 17,3	Kako je Isus propovedao istinu?
24.	U	Matej 18,12.	Izgubljena ovca
25.	S	Luka 15,11.12.	Izgubljeni sin
26.	Č	Luka 15,28.	Stariji brat
27.	P	Luka 10,25.	Dobri Samarjanin (prvi deo)
28.	S	Luka 10,34.	Dobri Samarjanin (drugi deo)

Isusove priče

29.	N	Luka 18,4.5.	Nepravedni sudija
30.	P	Luka 15,18.	Farisej i carinik

MAJ

SIGURNOST U GOSPODU

Zar Bog previše traži?

1. U	Psalam 23,4.	Uporedi grešnika i pravednika
2. S	Matej 6,33.	Šta hrišćanin dobija?
3. Č	Priče 11,25.	Blagoslovi velikodušnosti
4. P	1. Jovanova 2,15.	Zar Bog previše traži?
5. S	Psalam 68,19.	Pravi hrišćani su srećni

Hvalite Gospoda

6. N	Otkrivenje 3,19.	Laodikijska crkva
7. P	1. Mojsijeva 1,31.	Stvaranje
8. U	1. Mojsijeva 2,17.	Prilika za biranje
9. S	1. Mojsijeva 3,3.	Pad u greh
10. Č	1. Mojsijeva 3,15.	Obećanje o Otkupitelju
11. P	Rimljanima 3,20.	Božje ogledalo
12. S	Nemija 8,6.	Hvalite Gospoda

Sigurnost u Gospodu

13. N	Otkrivenje 5,9.10.	Nova pesma
14. P	Otkrivenje 12,12.	Kratko vreme
15. U	2. Korinćanima 6,17.	Veliki poziv
16. S	Kološanima 1,10.	Dan po dan
17. Č	2. Korinćanima 6,18.	Sigurnost u Gospodu
18. P	Matej 7,13.14.	Dva puta
19. S	Efescima 5,8.	Videlo svetu

Pouzdanje u Boga

20. N	1. Korinćanima 3,16.	Prava trezvenost je uravnotežen život
21. P	Jezekilj 16,49.	Rad je blagoslov
22. U	Psalam 34,15.	Gospodnje oči
23. S	Psalam 14,1.	Nauka i otkrivenje
24. Č	Jevrejima 6,11.	Radosna služba
25. P	1. Timotiju 6,17.	Pouzdanje u Boga
26. S	1. Solunjanima 4,1.	Živa crkva

Određeni da donosimo rod

27. N	2. Solunjanima 1,7.	Počinak u Hristu
28. P	Jovan 15,5.	Određeni da donosimo rod
29. U	1. Korinćanima 15,31.	Obnovljenje
30. S	2. Mojsijeva 12,22.	Znak na dovratnicima
31. Č	Rimljanima 14,12.	Ima posla za svakoga

JUN

ISUS – ISPUNJENJE PROROČANSTAVA

Isus je Bog

1. P Jovan 1,14. Isus je Bog
2. S 1. Mojsijeva 3,15. Neprijateljstvo kao dar od Boga

Jaki u Hristu

3. N Mihej 7,18. Iskusiti oproštenje
4. P Efescima 3,16. Jaki u Hristu
5. U Psalam 104,33.34. Ugodne misli
6. S Jovan 17,24. Današnji zadatak
7. Č Jovan 1,4.5. Sporo učenje
8. P Matej 11,29. Veliki izvor istine
9. S Luka 19,46. Hram je sveto mesto

Isus nas voli

10. N Rimljanima 5,8. Isus nas voli
11. P Jovan 5,46. Isus – ispunjenje proročanstava
12. U Jovan 3,14.15. Uzdignuti Spasitelj
13. S Jovan 13,15. Obredi
14. Č Marko 8, 36.37. Načela poslovanja
15. P Matej 12,28. Učitelj od Boga poslan
16. S 2. Korinćanima 5,17. Gledati Hrista

Sigurni u Isusovim rukama

17. N Jovan 6,35. Jedini izvor istine
18. P Jovan 10,27.28. Sigurni u Isusovim rukama
19. U Luka 4,32. Isusova snaga osvedočavanja
20. S Isaija 53,2. Kao koren iz suhe zemlje
21. Č Matej 8,20. Pravo bogatstvo
22. P Malahija 3,8. »Eda li će čovek zakidati Boga?«
23. S Matej 5,3. Lek za duhovno siromaštvo

Prijatelj onima koji su čistoga srca

24. N Matej 5,4. Služba tešenja
25. P Matej 5,5. Krotost – rod duha
26. U Matej 5,6. Gladni i žedni pravde
27. S Matej 5,7. Rodovi milosti
28. Č Matej 5,8. Prijatelj onima koji su čistoga srca
29. P Matej 5,9. Sklad
30. S Psalam 84,5. Tražite mir

ČITANJE BIBLIJE REDOM

April		Maj		Jun	
1. 1. O car.	4-6	1. 2. Dnev.	23-25	1. Psalam	15-17
2. «	7-9	2. «	26-30	2. «	18-20
3. «	10-12	3. «	31-33		
4. «	13-16	4. «	34-36	3. «	21-23
5. «	17-19	5. Jezdra	1-3	4. «	24-26
6. «	20-22			5. «	27-29
7. 2. O car.	1-3	6. «	4-6	6. «	30-34
		7. «	7-10	7. «	35-37
8. «	4-6	8. Nemija	1-3	8. «	38-40
9. «	7-9	9. «	4-7	9. «	41-43
10. «	10-12	10. «	8-11		
11. «	13-16	11. «	12-13	10. «	44-46
12. «	17-19	12. O Jestiri	1-3	11. «	47-49
13. «	20-22			12. «	50-52
14. «	23-25	13. «	4-6	13. «	53-57
		14. «	7-10	14. «	58-60
15. 1. Dnev.	1-3	15. O Jovu	1-3	15. «	61-63
16. «	4-6	16. «	4-8	16. «	64-66
17. «	7-9	17. «	9-11		
18. «	10-14	18. «	12-14	17. «	67-69
19. «	15-17	19. «	15-17	18. «	70-72
20. «	18-20			19. «	73-75
21. «	21-23	20. «	18-20	20. «	76-80
		21. «	21-23	21. «	81-83
22. «	24-26	22. «	24-26	22. «	84-86
23. «	27-29	23. «	27-30	23. «	87-89
24. 2. Dnev.	1-3	24. «	31-33		
25. «	4-7	25. «	34-36	24. «	90-92
26. «	8-10	26. «	37-39	25. «	93-95
27. «	11-13			26. «	96-98
28. «	14-16	27. «	40-42	27. «	99-103
		28. Psalam	1-3	28. «	104-106
29. «	17-19	29. «	4-6	29. «	107-109
30. «	20-22	30. «	7-11	30. «	110-114
		31. «	12-14		

VEČERNJE BOGOSLUŽENJE U PORODICI

April

1. Psalam 78,43-56.
2. Psalam 78,57-72.
3. Psalam 79.
4. Psalam 80.
5. Psalam 81.
6. Psalam 82.
7. Psalam 83.
8. Psalam 84.
9. Psalam 85.
10. Psalam 86.
11. Psalam 87.
12. Psalam 88
13. Psalam 89,1-13.
14. Psalam 89,14-26.
15. Psalam 89,27-39.
16. Psalam 89,40-52.
17. Psalam 90.
18. Psalam 91.
19. Psalam 92.
20. Psalam 93.
21. Psalam 94.
22. Psalam 95.
23. Psalam 96.
24. Psalam 97.
25. Psalam 98.
26. Psalam 99.
27. Psalam 100.
28. Psalam 101.
29. Psalam 102,1-14.
30. Psalam 102,15-28.

Maj

1. Psalam 103.
2. Psalam 104,1-18.
3. Psalam 104,19-35.
4. Psalam 105,1-15.
5. Psalam 105,16-31.
6. Psalam 105,32-45.
7. Psalam 106,1-16.
8. Psalam 106,17-32.
9. Psalam 106,33-48.
10. Psalam 107,1-21,
11. Psalam 107,22-43.
12. Psalam 108.
13. Psalam 109,1-16.
14. Psalam 109,17-31.
15. Psalam 110.
16. Psalam 111.
17. Psalam 112.
18. Psalam 113.
19. Psalam 114.
20. Psalam 115.
21. Psalam 116.
22. Psalam 117.
23. Psalam 118,1-14.
24. Psalam 118,15-29.
25. Psalam 119,1-34.
26. Psalam 119,35-63.
27. Psalam 119,64-90.
28. Psalam 119,91-117.
29. Psalam 119,118-143.
30. Psalam 119,144-176.
31. Psalam 120.

Jun

1. Psalam 121.
2. Psalam 122.
3. Psalam 123.
4. Psalam 124.
5. Psalam 125.
6. Psalam 126.
7. Psalam 127.
8. Psalam 128.
9. Psalam 129.
10. Psalam 130.
11. Psalam 131.
12. Psalam 132.
13. Psalam 133.
14. Psalam 134.
15. Psalam 135.
16. Psalam 136,1-13.
17. Psalam 136,15-26.
18. Psalam 137.
19. Psalam 138.
20. Psalam 139.
21. Psalam 140.
22. Psalam 141.
23. Psalam 142.
24. Psalam 143.
25. Psalam 144.
26. Psalam 145.
27. Psalam 146.
28. Psalam 147.
29. Psalam 148.
30. Psalam 149.

Predlažemo vernicima da ove tekstove čitaju u toku večernjeg bogoslužjenja u svojoj porodici.

POČETAK SUBOTE U APRILU 2012. GODINE

MESTO	DATUM			
	6.	13.	20.	27.
Strumica , Đevđelija	19,01	19,10	19,18	19,27
Radoviš, Kavadarci	19,03	19,12	19,20	19,29
Pirot , Veles, Prilep, Bitolj	19,05	19,14	19,22	19,31
Kladovo, Negotin , Bor, Zaječar, Knjaževac, Niš , Leskovac, Vranje, Kumanovo, Skoplje	19,07	19,16	19,24	19,33
Paraćin, Kruševac , Priština , Tetovo, Debar, Ohrid	19,09	19,18	19,26	19,35
Jagodina , Kosovska Mitrovica, Đakovica, Prizren	19,11	19,20	19,28	19,37
Vršac, Alibunar, Kovin, Smederevo, Požarevac, Smederevska Palanka, Kragujevac , Kraljevo, Novi Pazar, Peć	19,13	19,22	19,30	19,39
Srpska Crnja, Pančevo, Beograd , Arandelovac, Čačak , Berane	19,15	19,24	19,32	19,41
Kikinda, Zrenjanin , Valjevo, Ruma, Užice, Pljevlja, Kolašin, Podgorica , Bar, Ulcinj	19,17	19,26	19,34	19,43
Senta, Bečej, Vrbas, Novi Sad , Sremska Mitrovica, Bogatić, Šabac , Loznica, Zelenika	19,19	19,28	19,36	19,45
Subotica , Bačka Palanka, Sombor, Kula, Dalj, Vukovar, Bačka Topola, Šid, Bijeljina, Tuzla, Sarajevo , Foča, Bileća, Trebinje, Dubrovnik	19,21	19,30	19,38	19,47
Beli Manastir , Osijek , Vinkovci, Mostar, Metković, Mljet	19,23	19,32	19,40	19,49
Slavonski Brod, Derventa, Doboj, Zenica, Pelješac	19,25	19,34	19,42	19,51
Podravska Slatina , Jajce, Slavonska Požega, Banja Luka , Livno, Hvar, Korčula	19,27	19,36	19,44	19,53
Virovitica, Daruvar, Prijedor , Bosanska Gradiška, Nova Gradiška, Split, Brač, Vis	19,29	19,38	19,46	19,55
Koprivnica , Bjelovar, Drvar, Knin , Šibenik	19,31	19,40	19,48	19,57
Ormož, Čakovec, Varaždin , Sisak, Bihać, Biograd	19,33	19,42	19,50	19,59
Murska Sobotica, Ptuj, Celje , Krapina, Zagreb , Karlovac, Slunj, Gospić, Zadar, Dugi otok	19,35	19,44	19,52	20,01
Maribor , Slovenj Gradec, Rogaška Slatina, Zidani Most, Rab, Pag	19,37	19,46	19,54	20,03
Dravograd, Mežica, Ljubljana , Rijeka , Crikvenica, Krk, Cres, Lošinj	19,39	19,48	19,56	20,05
Kranj, Postojna, Pula	19,41	19,50	19,58	20,07
Kranjska Gora , Jasenice , Gorica, Koper, Rovinj	19,43	19,52	20,00	20,09

Podaci iz ove tabele izvedeni su po letnjem računanju vremena.

POČETAK SUBOTE U MAJU 2012. GODINE

MESTO	DATUM			
	4.	11.	18.	25.
Strumica , Đevđelija	19,31	19,39	19,47	19,54
Radoviš, Kavadarci	19,33	19,41	19,49	19,56
Veles, Prilep, Bitolj	19,35	19,43	19,51	19,58
Piro t, Vranje, Kumanovo, Skoplje , Ohrid	19,37	19,45	19,53	20,00
Knjaževac, Niš , Leskovac, Tetovo, Debar	19,39	19,47	19,55	20,02
Kladovo, Negotin , Bor, Zaječar, Priština , Prizren, Đakovica	19,41	19,49	19,57	20,04
Paraćin, Kruševac , Kosovska Mitrovica	19,43	19,51	19,59	20,06
Jagodina , Novi Pazar, Peć	19,45	19,53	20,01	20,08
Vršac, Kovin, Smederevo, Požarevac, Smederevska Palanka, Kragujevac , Čačak , Kraljevo, Berane, Podgorica , Ulcinj	19,47	19,55	20,03	20,10
Alibunar, Pančevo, Beograd , Arandelovac, Užice, Bar	19,49	19,57	20,05	20,12
Valjevo, Pljevlja, Zelenika	19,51	19,59	20,07	20,14
Kikinda, Srpska Crnja, Zrenjanin , Novi Sad , Ruma, Sremska Mitrovica, Šabac , Foča, Bileća, Trebinje, Dubrovnik, Bogatić	19,53	20,01	20,09	20,16
Senta, Bečež, Vrbas, Kula , Bačka Palanka, Šid, Bijeljina , Loznica, Sarajevo , Mljet	19,55	20,03	20,11	20,18
Subotica , Bačka Topola, Dalj, Vukovar, Tuzla, Vinkovci, Mostar, Metković, Pelješac	19,57	20,05	20,13	20,20
Osijek , Dobož, Zenica, Korčula	19,59	20,07	20,15	20,22
Beli Manastir , Derventa, Slavonski Brod, Jajce, Livno, Brač, Hvar	20,01	20,09	20,17	20,24
Podravska Slatina , Slavonska Požega, Bosanska Gradiška, Banja Luka , Split, Vis	20,03	20,11	20,19	20,26
Virovitica, Daruvar, Nova Gradiška, Prijedor , Drvar, Knin, Šibenik	20,05	20,13	20,21	20,28
Bjelovar , Biograd	20,07	20,15	20,23	20,30
Koprivnica , Sisak, Slunj, Bihać, Gospić , Zadar, Dugi Otok	20,09	20,17	20,25	20,32
Ormož, Čakovec, Varaždin , Krapina, Zagreb , Karlovac, Pag, Maribor , Celje	20,11	20,19	20,27	20,34
Murska Sobota, Zidani Most, Rijeka	20,13	20,21	20,29	20,36
Crikvenica, Krk, Lošinj, Rogaška Slatina	20,15	20,23	20,31	20,38
Dravograd, Mežica, Kranj, Ljubljana , Postojna, Rovinj, Pula	20,17	20,25	20,33	20,40
Jesenice , Koper, Gorica	20,19	20,27	20,35	20,42
Kranjska Gora	20,21	20,29	20,37	20,44

Podaci iz ove tabele izvedeni su po letnjem računanju vremena.

POČETAK SUBOTE U JUNU 2012. GODINE

MESTO	DATUM				
	1.	8.	15.	22.	29.
Strumica , Đevđelija	19,58	20,03	20,07	20,09	20,09
Radoviš, Kavadarci	20,00	20,05	20,09	20,11	20,11
Veles, Prilep , Bitolj	20,02	20,07	20,11	20,13	20,13
Pirot , Kumanovo, Skoplje , Ohrid	20,04	20,09	20,13	20,15	20,15
Leskovac, Vranje, Tetovo, Debar	20,06	20,11	20,15	20,17	20,17
Zaječar, Knjaževac, Niš , Priština , Prizren	20,08	20,13	20,17	20,19	20,19
Kladovo, Negotin , Bor, Kosovska Mitrovica, Đakovica	20,10	20,15	20,19	20,21	20,21
Paraćin, Kruševac , Peć	20,12	20,17	20,21	20,23	20,23
Jagodina, Kragujevac , Kraljevo, Novi Pazar, Berane, Ulcinj	20,14	20,19	20,23	20,25	20,25
Požarevac, Smederevska Palanka, Čačak , Kolašin, Podgorica , Bar	20,16	20,21	20,25	20,27	20,27
Vršac , Alibunar, Kovin, Smederevo, Arandelovac, Užice, Pljevlja, Zelenika	20,18	20,23	20,27	20,29	20,29
Pančevo, Beograd , Valjevo, Bileća, Trebinje, Dubrovnik	20,20	20,25	20,29	20,31	20,31
Srpska Crnja, Zrenjanin , Ruma, Šabac , Foča	20,22	20,27	20,31	20,33	20,33
Kikinda, Bečej, Novi Sad , Sremska Mitrovica, Bogatić, Bijeljina, Loznica, Sarajevo , Mostar, Metković, Mljet, Pelješac	20,24	20,29	20,33	20,35	20,35
Senta, Bačka Topola, Kula , Vrbas, Bačka Palanka, Šid , Tuzla, Korčula	20,26	20,31	20,35	20,37	20,37
Subotica , Sombor, Dalj, Vukovar, Vinkovci, Doboj, Zenica, Hvar	20,28	20,33	20,37	20,39	20,39
Beli Manastir , Osijek , Slavonski Brod, Derventa, Jajce, Livno, Split, Brač, Vis	20,30	20,35	20,39	20,41	20,41
Slavonska Požega, Banja Luka	20,32	20,37	20,41	20,43	20,43
Podravska Slatina , Daruvar, Bosanska Gradiška, Prijedor , Nova Gradiška, Drvar, Knin, Šibenik	20,34	20,39	20,43	20,45	20,45
Virovitica, Biograd	20,36	20,41	20,45	20,47	20,47
Koprivnica , Bjelovar, Sisak, Bihać, Gospić , Zadar, Dugi otok	20,38	20,43	20,47	20,49	20,49
Zagreb , Čakovec, Varaždin , Slunj, Pag	20,40	20,45	20,49	20,51	20,51
Murska Sobota, Ormož, Krapina, Karlovac, Rab	20,42	20,47	20,51	20,53	20,53
Maribor , Ptuj, Celje , Zidani Most, Crikvenica, Krk, Cres, Lošinj	20,44	20,49	20,53	20,55	20,55
Rogaška Slatina, Rijeka , Pula	20,46	20,51	20,55	20,57	20,57
Dravograd, Mežica, Kranj, Ljubljana , Postojna, Koper, Rovinj	20,48	20,53	20,57	20,59	20,59
Jesenice , Gorica	20,50	20,55	20,59	21,01	21,01
Kranjska gora	20,52	20,57	21,01	21,03	21,03

Podaci iz ove tabele izvedeni su po letnjem računanju vremena.